

KONTRA

Ο Τραμπ αναγνώρισε την Ιερουσαλήμ
σαν πρωτεύουσα του Ισραήλ

**Σταθερά στο πλευρό του
σιωνισμού οι ΗΠΑ**

ΣΕΛΙΔΑ 5

**Ενας ακόμα σταθμός
σε μια χωρίς τέλος
μνημονιακή πορεία**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Ξεσάλωσε ο γενικός διευθυντής Δασών

**Αποφάσεις καταστροφικές
για τον δασικό πλούτο**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Εισαγγελική εντολή
να μας δώσουν τα
στοιχεία για το φέσι των
καναλαρχών**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Συμφωνία υπουργείου Παιδείας-τροίκας

**Κομπιναδόροι
αισχίστου είδους**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Πλειστηριασμοί

**Με την προπαγάνδα
δεν αλλάζει η
πραγματικότητα**

ΣΕΛΙΔΑ 11

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 942 - 9 Δεκέμβρη 2017

www.eksegersi.gr

ΠΛΗΓΜΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

**Η «πρώτη φορά Αριστερά» νομοθετεί αυτό που δεν
τόλμησαν να νομοθετήσουν το Κέντρο και η Δεξιά**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Κερασάκι στην τούρτα
της κινεζοποίησης**

Scripta... Verba...

Το «κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη» ήταν απλώς ένα προεκλογικό σύνθημα.

Κώστας Σπαρτινός

Τον χαρακτήρισαν ειλικρινή τον συριζαίο βουλευτή. Εμείς γιατί βλέπουμε μόνο τον κυνισμό ενός εξουσιαστικού καθάρματος;

Το να πληρώσουν οι στρατηγικοί κακοπληρωτές είναι κρίσιμο για τη θωράκιση του τραπεζικού συστήματος, το οποίο ανακεφαλαίωσαν πολλάκις οι φορολογούμενοι, που επωμίζονται το δημόσιο χρέος.

Νίκος Καρανίκας

Κοπιάροντας τον γκουρού του... φιλελευθερομαρξισμού, Ευκλείδη Τσακαλώτο.

Το πρώτο διάστημα μετά τις εκλογές του 2015 υπήρξε δύσκολο. Αλλά ήταν καθοριστικό για την ολοκλήρωση δύσκολων συμφωνιών που επέφεραν τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις. Η προσαρμογή ήταν, φυσικά, πιο ομαλή απ' ό,τι τα προηγούμενα χρόνια, αλλά δεν έπαψε να είναι προσαρμογή. Και έπρεπε να γίνει γιατί δεν υπήρχε άλλος δρόμος εξόδου από το μνημόνιο και ανάκτησης της αξιοπρέπειάς μας, της κυριαρχίας μας. Και κάναμε τις απαραίτητες αλλαγές για το καλό του ελληνικού λαού.

Αλέξης Τσίπρας

Οχι μόνο υιοθέτησαν το Μνημόνιο, αλλά το έκαναν και για το καλό του ελληνικού λαού.

Οι ηλεκτρονικοί πλειστηριασμοί είναι σημαντικοί, όχι μόνο για να έχουμε καλές τράπεζες, αλλά και για αναπτυξιακούς και κοινωνικούς λόγους. Δηλαδή, αν οι τράπεζες δεν μπορούν να δανείσουν στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις έχουμε πρόβλημα. Αν οι τράπεζες δεν μπορούν να δώσουν χρήματα και νέα δάνεια σε νέα ζευγάρια, έχουμε ένα κοινωνικό πρόβλημα.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Πραγματικά θα τη ζήλευε η Οάτσερ αυτή τη δήλωση.

Έχουμε σύνορα και σαφείς διαχωριστικές γραμμές, τόσο με τον εθνολαϊκισμό και τον τυχοδιωκτισμό της fake αριστεράς του ΣΥΡΙΖΑ όσο και με την συντηρητική πολιτική της αυθεντικής δεξιάς της ΝΔ.

Φώφη Γεννηματά

Σαν χαλασμένο γραμμόφωνο επαναλαμβάνει τα ίδια και τα ίδια. Δεν κινδυνεύει να γίνει γραφική. Είναι.

Το ελληνικό στράτευμα αγοράζει τα πάντα μέσω μεσαζόντων, να ξέρετε. Τυρόπιτες, παπούτσια, υφάσματα, λάδια, γράσα, τα πάντα.

Βασίλης Παπαδόπουλος

Βγήκε από την τρύπα ο έμπορος όπλων και άρχισε το «ψιλό γαζί». Μένει να δούμε αν θα πετάξει τη... ρουκέτα, για να βάλει φωτιά στα τόπια.

ΡΙΠΕΣ

◆ Ανάπτυξη 2% έλεγε ο Τσίπρας πριν από δέκα μέρες ◆ Αν πάει 1,5%, θα είναι και ευχαριστημένοι ◆ Και ποιος θα θυμάται τι έλεγε ο Τσίπρας ή ότι ξεκίνησαν με «πρόβλεψη» για 2,7%; ◆ Σ' αυτό ποντάρει ο εκ συστήματος ψεύτης ◆ «Δεν υπάρχει οσμή σκανδάλου στην υπόθεση της Σαουδικής Αραβίας», δήλωσε ο κυρ-Φώτης ο Κουβέλης ◆ Κι ο άλλος, ο αχάριστος, ούτε ένα τόσο δα υπουργείο δεν του έχει δώσει ακόμα ◆ Σιβυλλικό το πρωτοσέλιδο «χτύπημα» των «Νέων» την περασμένη Δευτέρα ◆ «Κυριάκος-Ντόρα: Αναταράξεις στη ΝΔ από την “αδικία”» ◆ Και αναταράξεις και η αδικία εντός εισαγωγικών ◆ Και με τον Κούλη και με την κουμπάρα (του Μαρινάκη) Ντόρα ◆ Καντήλες έβγαλε ο Πρετεντεράκος επειδή η Φώφη έβαλε στο πολιτικό συμβούλιο τον Γιωργάκη ◆ Απλό ψηφοφόρο τον ανεβάζει, εξωκοινοβουλευτική Κεντρο-

αριστερά τον κατεβάζει ◆ Είμαστε σίγουροι ότι ο Γιωργάκης το διασκεδάζει δεόντως ◆ Το brand name Παπανδρέου πουλάει εδώ και έναν αιώνα και είναι ο μοναδικός του κληρονόμος ◆ Σιγά μην του χαλάσει τη «φήμη-πελατεία» το ορφανό του Σημίτη που πέρασε στην υιοθεσία του Κούλη ◆ Απορούμε μ' αυτούς που κριτικάρουν τον Τραμπ για το tweet προς την Μέρκελ ◆ Της είπε απλά να μην εστιάζει σ' αυτόν αλλά «στην καταστροφική Ακράια Ισλαμική Τρομοκρατία που ασκείται εντός του Ηνωμένου Βασιλείου» ◆ Αρα, ο «διαβολικά καλός» πρόεδρος ελέγχει τα tweet του πριν τα δημοσιοποιήσει ◆ Είμαστε σίγουροι πως το πρώτο που έγραψε ήταν «Σκάσε μωρή καριόλα» ή κάτι παρεμφερές ◆ Το ξαναδιάβασε και το άλλαξε ◆ «The government of the Greece» γράφουν τα έγγραφα Καμμένου για τα βλήματα στη Σαουδα-

ραβία μέσω Παπαδόπουλου ◆ Κι η ΝΔ το θεωρεί σημάδι πλαστότητας ◆ Εμείς το μόνο που καταλάβαμε είναι πως ο Παπαδόπουλος χρησιμοποιεί τα Tsigras English ◆ Ο Τσίπρας πρότεινε το 2013 στον Σγουρό να του δώσει το «χρίσμα» του ΣΥΡΙΖΑ για την Περιφέρεια ◆ Τη δουλειά τη χάλασε η ΚΟΕ, όπως αποκάλυψε ο αντιπεριφερειάρχης Γαβρίλης ◆ Τυχερή η Δούρου ◆ Αλλά μη μας ξαναμιλήσουν για... ιδεολογικό και πολιτικό χάσμα ◆ Ποιος Χάρρυ Κλυνν, ποιος Μητσκώστας, ποιος Μπουρνέλης; ◆ Ενας είναι ο μεγάλος μίμος ◆ Αλέξης Τσίπρας ◆ Κοπιάρει Αντρέα Παπανδρέου σε ύφος, φωνή και ατάκες ◆ Να ακούει και να βλέπει η θεία στο χωριό και να ψάχνει το εκλογικό της βιβλιάριο ◆ Τα συγχαρητήρια του Φίλη προς τον Τσακαλώτο ◆ «Ο άνθρωπος, όλες τις μνημονικές υποχρεώσεις τις έχει τακτοποιήσει στην

ώρα τους»! ◆ Πού να μην ήταν και σύντροφοι ◆ Το είπε και μετά το γλύκανε ◆ «Δεν εννοούσα αυτό» κτλ ◆ Παλιό και χιλιοφορεμένο πολιτικό κολπάκι ◆ Τζάμπα παιδεύεται, πάντως, ο Φίλης ◆ Αρχηγός της (μελλοντικής) εσωκομματικής αντιπολίτευσης δεν πρόκειται να γίνει ◆ Έχει τον ανθρωποδιώκτη ◆ Όπως ο Βενιζέλος ένα πράμα ◆ Την επανεκλογή του, όμως, νομίζουμε πως θα την εξασφαλίσει ◆ Οι «αντιφρονούντες» θα μαζέψουν σταυρούλακια ◆ Περισσότερο από το γκολ στον Παναθηναϊκό, εντύπωση μας έκαναν τα πολύ σωστά ελληνικά του νεαρού, αλβανικής καταγωγής ποδοσφαιριστή ◆ Στην Ελλάδα πήγε σχολείο, βέβαια, αλλά το φαινόμενο είναι ασυνήθιστο για ποδοσφαιριστή ◆ Α, και το γεγονός ότι δεν εξελλήνισε το ονοματεπώνυμό του ◆ Φιορίν Ντουρμισάι ◆ Και τέζα οι φασιστοελληναράδες ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Οσοι παρακολουθήσαμε την κοινοβουλευτική συζήτηση στη Βουλή, ακούσαμε προς το τέλος της τον Βορίδη να ζητά τον λόγο επί προσωπικού, επειδή ο Καμμένος τον είχε αποκαλέσει «κονσιλιέρε» (είναι ο όρος που χρησιμοποιούσαν οι φαμίλιες της μαφίας για τον σύμβουλο του Ντον). Ο Βούτσης, που δεν ήθελε όξυνση, ζήτησε από τον Καμμένο να αποσύρει τη φράση από τα πρακτικά, ο Καμμένος συμφώνησε και έτσι δε δόθηκε ο λόγος στον Βορίδη. Ο Καμμένος, όμως, επανήλθε από το twitter: «Το 1978 όταν ο Βορίδης κυνηγούσε πολίτες με τσεκούρια ήμουν 13 χρονών και πήγαινα σχολείο δεν πούλαγα αυτοκίνητα στον Παπαδόπουλο. Τσάμπα μεροκάματα δίνετε στον concilierre ξεφτιλίζετε περισσότερο»! Κότα στη Βουλή, γύπας στο twitter.

Κ Ο ένας (Πελέ) ποτέ δεν έκρυψε την αγάπη του για το χρήμα. Από τότε που

κρέμασε τα ποδοσφαιρικά του παπούτσια συμμετείχε σε κάθε είδους διαφημιστικό παραγκιοζιλίκι. Ο άλλος (Μαραντόνα) κατέστρεψε την καριέρα του με τα ναρκωτικά. Εμφανιζόταν δε ως αριστερός, εκπρόσωπος των φτωχών και δε συμμαζεύεται. Απλά, έκρυβε την αγάπη του για το χρήμα πίσω από αυτό το ίματζ. Τώρα που ο Κάστρο δε βρίσκεται πια στη ζωή, κάτι πρέπει να κάνει κι

αυτός για να «ζήσει». Φόρεσε το κίτρινο παπιγιόν, λοιπόν, και παρουσία του Πούτιν ασπάστηκε αυτόν που έχει λούσει με χίλια δυο «κοσμητικά» (δεν τον έπιασε καμιά λύπη επειδή ο Πελέ είναι πλέον καθηλωμένος σε αναπηρικό καροτσάκι). Το παραδάκι να πέφτει (και η ιμπεριαλιστική Ρωσία δεν κάνει τσιγκουνιές όταν πρόκειται για ένα παγκόσμιο γεγονός, όπως το Μουντιάλ, που τόση

προβολή θα εξασφαλίσει στον Πούτιν και το καθεστώς του).

Κ «Αναγκάστηκα να απολύσω τον στρατηγό Φλιν επειδή είπε ψέματα στον αντιπρόεδρο και στο FBI», έγραψε στο twitter ο Τραμπ, αλλάζοντας την υπερασπιστική γραμμή που είχε ως τώρα («τον έδιωξα γιατί δεν είπε όλη την

αλήθεια στον αντιπρόεδρο»). Με το που είδαν το tweet οι επιτελείς του «ξεματίστηκαν». Κι αποφάσισαν να βγει ο προσωπικός του δικηγόρος και να δηλώσει ότι «ήταν δικό μου λάθος αυτό το tweet». Πάλι καλά. Γιατί ο φίλος τους ο Καμμένος πρώτα κάνει τη μακακία και μετά γράφει ότι του πήρε το τάμπλετ «το παιδί».

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πάνω απ' όλα είναι μια νίκη για τον ελληνικό λαό. Για μένα ίσως να είναι δικαίωση αλλά δεν θέλω να μιλάω για πολιτική με προσωπικούς όρους. Διότι θεωρώ ότι η πολιτική είναι ένα ζήτημα συλλογικό. Θεωρώ ότι η έξοδος από το μνημόνιο, προστατεύοντας ταυτόχρονα τις πιο ευάλωτες κοινωνικές κατηγορίες και ταυτόχρονα αποτρέποντας την καταστροφή της χώρας, είναι ένα γεγονός ιδιαίτερα σημαντικό που ανήκει σε όλο τον ελληνικό λαό και όχι σε μια Κυβέρνηση. Και το μήνυμά που εμπεριέχει είναι ότι όταν ένας λαός ανθίσταται και εκφράζει την αντίστασή του στις εφαρμοζόμενες πολιτικές, τότε μόνο ο συσχετισμός δυνάμεων στην Ευρώπη μπορεί να αλλάξει. Διότι η επιτυχής ολοκλήρωση του προγράμματος και η έξοδος από το μνημόνιο συσχετίζονται με την συμμετοχή του ελληνικού λαού στις πολιτικές εξελίξεις το καλοκαίρι του 2015.

Αλέξης Τσίπρας (Diario de Noticias)

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

9/12: Ημέρα κατά της διαφθοράς 9/12/1923: Φιλοβασιλικό συλλαλητήριο (Αθήνα), έξι νεκροί και δεκαέξι τραυματίες 9/12/1985: Ισόβια σε Χόρχε Βιδέλα και ναύαρχο Εμίλιο Μασέρα για τον θάνατο 9.000 αριστερών ανταρτών (Αργεντινή) 9/12/1998: Χτύπημα Εθνικής Τρόπεζας Λ. Αλεξάνδρας (17Ν) 10/12: Ημέρα ανθρώπινων δικαιωμάτων, ημέρα ιδιοκτησίας, Σουηδία: Ημέρα Νομπέλ, Σημαίας, Ταϊλάνδη: Ημέρα συντάγματος 10/12/1990: Επτά βουλευτές της ΝΔ ζητούν αποφυλάκιση χουντικών (Κεφαλογιάννης, Τσαγκάρης, Ζαχαράκης, Αυγερίδης, Δημοσχάκης, Παπανικολάου, Τατούλης) 11/12: Ημέρα παιδιού, ημέρα βουνών 11/12/1957: Θάνατος Ναπολέοντα Ζέρβα 11/12/1964: Κουβανοί εξόριστοι βάλλουν με μπαζούκας κτίριο ΟΗΕ (Νέα Υόρκη) την ώρα ομιλίας

Τσε Γκεβάρα 11/12/1977: Καταστρέφονται κινητό συνεργείο τηλεπικοινωνιών και αποθήκη ηλεκτρονικών οργάνων αστυνομίας (ΕΛΑ) 11/12/2002: Γάμος Δημήτρη Κουφοντίνα - Αγγελικής Σωτηροπούλου (φυλακές Κορυδαλλού) 11/12/2004: Εξουδετερώνεται βόμβα στην «Ολυμπιακή Τεχνική» (Λαϊκή Επαναστατική Δράση) 12/12: Ημέρα Ψηφιακής Αλληλεγγύης, Κένυα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1963), Σαλβαδόρ: Ημέρα Ινδιάνων 12/12/1916: Δημόσιος αναθεματισμός Εκκλησίας στον Ελευθέριο Βενιζέλο από αρχιεπίσκοπο Θεόκλητο 12/12/1947: Το στρατοδικείο Θεσσαλονίκης καταδικάζει σε θάνατο 29 κομμουνιστές 12/12/1969: Δεκαέξι νεκροί, ενενήντα τραυματίες από βόμβα στην πλατεία Φοντάνα (Μιλάνο) 12/12/2005: Βόμβα Επαναστατικού Αγώνα δίπλα στο υπουργείο Οικονο-

μικών (Σύνταγμα) 13/12: Μάλτα: Ημέρα δημοκρατίας 13/12/1943: Γερμανοί εκτελούν όλους τους άνδρες (1.101) κατοίκους Καλαβρύτων πάνω από δεκατεσσάρων χρόνων και πυρπολούν τον οικισμό 13/12/1967: Αποτυχημένο βασιλικό αντιπραξικόπημα, ο Κωνσταντίνος Γκλύξμπουργκ και η βασιλική οικογένεια αναχωρούν για το εξωτερικό 13/12/1976: Εκτέλεση Ευάγγελου Μάλλιου (17Ν) 14/12: Σαλβαδόρ: Ημέρα επανάστασης 14/12/1968: Βόμβα (ΔΑ) στον κινηματογράφο «Παλλάς» (Αθήνα) την ώρα προβολής χουντικών επικαίρων, ελαφρός τραυματισμός ενός θεατή 15/12/1954: Αιματηρές διαδηλώσεις για το κυπριακό (Αθήνα), 25 αστυνομικοί και 38 πολίτες τραυματίες 14/12/1967: Ιδρυση «Ρήγα Φεραίου» από φοιτητές ΠΑΜ, πρώτη προκήρυξη.

Οαστικός Τύπος ασχολείται με τη γνωστή φιλολογία, στην οποία κυριαρχούν πα-ραπολιτικά στοιχεία: «Ο Ερντογάν έρχεται στην Ελλάδα για να σπάσει την απομόνωση στην οποία τον έχουν καταδικάσει οι ευρωπαϊκές χώρες» - «Υπάρχει συμφωνία να μη γίνει καμιά συγκέντρωση κατά την επίσκεψη του Ερντογάν στη Θράκη» κτλ. κτλ. Υπάρχουν οι γνωστοί ακραίοι εθνικιστές, που έχουν ως κύριο χαρακτηριστικό τους την «τουρκοφαγία». Υπάρχουν και οι αστοί πραγματιστές, που θεωρούν ότι πρέπει «να τα έχουμε καλά» με τον Ερντογάν, για να παραμείνει ζωντανή η συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας για τους πρόσφυγες και να συγκρατηθούν οι μεταναστευτικές ροές στα σημερινά «ελεγχόμενα» επίπεδα.

Στο πρόσωπο του Ερντογάν, όμως, δεν πρέπει να δούμε απλά τον αστό επικεφαλής του καθεστώτος μιας γειτονικής χώρας, με την οποία η Ελλάδα πρέπει να έχει καλές διπλωματικές σχέσεις, αλλά τον μακελάρη των λαών της Τουρκίας. Γι' αυτό και τον θεωρούμε ανεπιθύμητο στη χώρα μας. Θεωρώντας ανεπιθύμητο τον Ερντογάν και διαδηλώνοντας ενάντια στην

Ο φασίστας Ερντογάν

ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΟΣ

παρουσία του, διατρανώνουμε τη διεθνιστική μας αλληλεγγύη στους λαούς της Τουρκίας και του Κουρδιστάν, που στενάζουν κάτω από τη μπότα του καθεστώτος που διαχειρίζεται ο Ερντογάν. Διατρανώνουμε τη διεθνιστική μας αλληλεγγύη και προς τους πρόσφυγες και μετανάστες που συνωστίζονται στα τουρκικά παράλια και γίνονται έρμαιο των κάθε είδους κυκλωμάτων διακίνησης, ιδιαίτερα μετά τη ρατσιστική συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας. Διατρανώνουμε την αλληλεγγύη μας στους εννιά τούρκους και κούρδους αγωνιστές που συνέλαβε η ελληνική κυβέρνηση, για να παρουσιάσει τη σύλληψή τους ως πεσκέσι στον «σουλτάνο» Ερντογάν.

Μετά τις συλλήψεις και τις κρυφές απελάσεις τούρκων πολιτών που ζήτησαν άσυλο στην Ελλάδα, όταν ο Ερντογάν –με πρόσχημα το οπερετικό πραξικόπημα- εξαπέλυσε ένα πρωτοφανές πογκρόμ με στόχο να «καθαρίσουν» τον κρατικό μηχανισμό από τον «εσωτερικό εχθρό», απελά-

σεις που έγιναν με τον ίδιο τρόπο που είχε κάνει παρόμοιες ενέργειες η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων, η κυβέρνηση των Τσιπροκαμένων έκανε ένα βήμα παραπέρα, συλλαμβάνοντας εννέα αγωνιστές που διαμένουν στην Ελλάδα με καθεστώς πολιτικού πρόσφυγα. Ακόμα και στις λίγες φωτογραφίες που δημοσιεύτηκαν φάνηκε καθαρά ότι οι συλληφθέντες κακοποιήθηκαν βάνουσα από τους μπάτσους με αποτέλεσμα ορισμένοι να δυσκολεύονται ακόμα και να περπατήσουν.

Οι συλλήψεις αυτές συνοδεύτηκαν από μια λυσσασμένη ασφαλίτικη προπαγάνδα, χωρίς καμιά απόδειξη, για «τρομοκρατικά χτυπήματα» στην Ελλάδα, που δήθεν σχεδίαζαν οι συλληφθέντες, για «μηχανισμούς», «αυτοσχέδια μπαζούκας» και ό,τι χρειάζεται για να αναπτυχθεί μια τρομοϋστερία ενάντια στους πολιτικούς πρόσφυγες από την Τουρκία, που εξακολουθούν να αγωνίζονται ενάντια σ' ένα «μαύρο» καθεστώς.

Ακολούθησαν οι καθαρά εκδικητικές μεταγωγές τους. Εννέα κρατούμενοι (οχτώ άνδρες και ένα κορίτσι) μεταφέρθηκαν σε οχτώ διαφορετικές φυλακές, στις εσχαιές της ελληνικής επικράτειας (Γρεβενά, Λάρισα, Τρίκαλα, Αμφισσα, Ελαιώνας, Μαλανδρίνο, Κορυδαλλός, Ναύπλιο), για να μην έχουν καμιά επαφή μεταξύ τους και καμιά δυνατότητα συνεργασίας με τους συνγόρους τους!

Την περασμένη, Πέμπτη, ξεκινώντας από τα Προπύλαια, διαδηλώσαμε:

- ◆ Ενάντια στην παρουσία του φασίστα Ερντογάν.
- ◆ Για την άμεση απελευθέρωση των εννέα συλληφθέντων τούρκων και κούρδων αγωνιστών.
- ◆ Για τη διεθνιστική αλληλεγγύη στους αγωνιζόμενους λαούς της Τουρκίας.
- ◆ Για την απελευθέρωση των τούρκων και κούρδων πολιτικών κρατούμενων στα μπουντρούμια της Τουρκίας και για την επαναπρόσληψη των χιλιάδων εργαζόμενων που έδιωξε από τις δουλειές τους το καθεστώς Ερντογάν.
- ◆ Για την κατάργηση της ρατσιστικής συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας για τους πρόσφυγες.

Τον ελληνικό λαό τι τον νοιάζει;

Ακούστηκε σαν ανέκδοτο: ο Κούλης είναι αποφασισμένος να χτυπήσει την οικογενειοκρατία, γι' αυτό ανακοίνωσε ότι κα-νένα μέλος της οικογένειάς του δε θα καταλάβει υπουργικό ή πολιτειακό πόστο στην κυβέρνησή του. Ανέκδοτο, φυσικά, η καταπολέμηση της οικογενειοκρατίας, αν αναλογιστούμε πώς έγινε πολιτικός ο ίδιος ο Κούλης και πόσοι γόνοι δεξιών πολιτικών τζακιών φιγουράρουν στην κοινοβουλευτική ομάδα της ΝΔ (δύο Καραμανλήδες με το ίδιο όνομα, Ολγα Κεφαλογιάννη, Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης, Χρίστος Δήμας είναι μερικά από τα ονόματα που μας έρχονται πρόχειρα).

Επομένως, το όλο ζήτημα παύει να έχει γενική πολιτική σημασία και περιορίζεται στα εσωτερικά της οικογένειας Μητσοτάκη. Ο Κούλης, προκειμένου να κάνει πράξη τις... αρχές του, αποφά-σισε να αδικήσει την αδερφή του (το είπε κιόλας, ότι η απόφασή του είναι άδικη για τη Ντόρα, για να μη χρειαστεί να απαντήσει εκ των υστέρων στις σχετικές βολές). Και τον γιο της Ντόρας, βεβαίως-βεβαίως (ή μήπως κυρίως;).

Τα πράγματα στην «οικογένεια» δεν είναι αρμονικά. Αυτό εί-ναι γνωστό από καιρό. Από τότε που ο Σαμαράς υποχρέωνε τη Ντόρα να φύγει από τη ΝΔ και ο Κούλης παρέμενε και γινόταν και υπουργός του Σαμαρά. Στις εσωκομματικές εκλογές η Ντό-ρα στήριζε παρασκηνιακά τον Βαγγέλα. Όταν ο Κούλης νίκησε, κασικώθηκε αμέσως στο πρώτο έδρανο της Βουλής, δίπλα στον αρχηγό Κούλη, για να της διαμνησθεί λίγες μέρες αργότερα να ξεκασικωθεί και να καθήσει αλλού. Δεν της έδωσε ούτε το σκι-ώδες χαρτοφυλάκιο των Εξωτερικών, μολονότι ήταν το μοναδικό στέλεχος πρώτης γραμμής της ΝΔ που είχε ασκήσει επί σειρά ετών καθήκοντα υπουργού Εξωτερικών.

Μετά άρχισε η «κάθοδος» του υιού Μπακογιάννη από τη Λαμία στην Αθήνα. Με δηλώσεις, με συνεντεύξεις, με μια εκστρατεία διαρκείας, η οποία περιείχε και... ήπιες/έμμεσες βολές κατά του Κούλη. Λογικό ήταν ο τελευταίος να αισθανθεί την απειλή, συ-νειδητοποιώντας ότι η αδερφή του παραμέρισε όχι για χάρη του ίδιου, αλλά για να ανοίξει δρόμο στον γιο της.

Τώρα, ο Κούλης κάνει την αποφασιστική κίνηση για να περιθω-ριοποιήσει (τουλάχιστον για ένα διάστημα) την αδερφή του και τον γιο της. Η Ντόρα οφείλει να αρκεστεί σε μια απλή βουλευτική θέση και ο γιος της το πολύ στη διεκδίκηση του δήμου Αθηναίων (θέση στη Βουλή, δίπλα στη μάνα του, δύσκολα θα μπορούσε να διεκδικήσει). Ο τελευταίος νέος είναι ακόμα, οπότε μπορεί ν' ακολουθήσει μια διαδρομή που ακολούθησαν και άλλοι (ο Τσί-πρας για παράδειγμα).

Δεν αμφιβállουμε ότι η Ντόρα ήταν ενήμερη για τις ανακοι-νώσεις του Κούλη. Όπως δεν αμφιβállουμε ότι «ξίνισε» (φάνηκε από τις αντιδράσεις της). Δεν είχε όμως άλλη επιλογή. Από τώρα και μετά θα αναζητήσει τρόπους αντίδρασης. Και θα χτυπήσει με... μητσοτακικό τρόπο (αυτόν τον ξέρει καλύτερα από τον Κού-λη, γιατί θήτεψε δίπλα στον πατέρα της επί πολλά χρόνια). Ολ' αυτά, όμως, οι βυζαντινού τύπου ίντριγκες σε μια ισχυρή πολιτική φαμίλια, γιατί θα έπρεπε να απασχολούν τον ελληνικό λαό; Ας μας πουν έναν έστω λόγο που προσδίδει σ' αυτά το παραμικρό κοινωνικό ενδιαφέρον. Παρακαλούμε πολύ, να μη μας πει κα-νένας ότι ο Κούλης χτυπάει την οικογενειοκρατία, γιατί αυτό ξεπερνά οποιαδήποτε αίσθηση του χιούμορ.

ΥΓ1. Τόσο βέβαιος είναι ο Κούλης ότι θα γίνει πρωθυπουργός, που φτιάχνει από τώρα υπουργικό συμβούλιο, σπεύδοντας να ανακοινώσει ότι αποκλείει την αδερφή του και τον γιο της;

ΥΓ2. Για τη σπέκουλα των συριζαίων, που έβαλαν τα παπαγα-λάκια τους να θρηνούν για τη... μεγάλη πολιτική απώλεια (της Ντόρας) δε χρειάζεται να πούμε τίποτα. Σπέκουλα!

«Μάχη θέσεων»;

Ομάδα αναρχικών μήκε στο παλιό δημαρχείο Υμητό, όπου γινόταν εκδήλωση του ΣΥΡΙΖΑ με ομιλητή τον Δραγασάκη, ανήρ-τησε πανό (αλληλεγγύης στους Ρούπα-Μαζιώτη), πέταξε προκη-ρύξεις, φώναξε συνθήματα και αποχώρησε. Η εκδήλωση άρχισε με καθυστέρηση και ο Δραγασάκης έσπευσε να ανακοινώσει από το twitter: «Η εκδήλωση άργησε να ξεκινήσει κάπως, γιατί ομάδα πολιτών πραγματοποίησε παράσταση διαμαρτυρίας, ανάρτησε πανό και πέταξε φυλλάδια. Η Αριστερά δεν έχει να “φοβηθεί” κάτι ή κάποιον. Έχει τις δικές της θέσεις και μπορεί να σταθεί σε κάθε “μάχη” θέσεων».

Βολική ερμηνεία, όχι για το συγκεκριμένο γεγονός, αλλά για τη σχέση ΣΥΡΙΖΑ-ελληνικού λαού. Ο Δραγασάκης κατασκευάζει μια ανύπαρκτη «μάχη θέσεων» και τη βάζει στη θέση της ταξικής πάλης, της οποίας μικρά επεισόδια, σύντομα προανακρούσματα αποτελούν οι παρεμβάσεις διαμαρτυρίας και καταγγελίας σε εκ-δηλώσεις της συριζαϊκής καμαρίλας. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι (ποτέ δεν ήταν) Αριστερά. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα αντιδραστικό αστικό κόμμα που διαχειρίζεται το σύστημα του καπιταλισμού και της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης, όπως κάθε αστικό κόμμα που ανα-λαμβάνει την κυβερνητική ευθύνη.

Ο Τσίπρας θαυμάζει την πορτογαλική κινεζοποίηση!

Πετάχτηκε μέχρι τη Λισαβόνα για να συμμετάσχει στη σύνοδο των ευρωπαϊών σοσιαλδημοκρατών και με την ευκαιρία έδω-σε και μια συνέντευξη στη «Diário de Notícias» για να εκθειάσει το πορτογαλικό «success story» (στην Ελλάδα τον όρο τον έχει «κάψει» ο Σαμαράς, αλλά για την Πορτογαλία δεν υπάρχει θέμα). Όπως είπε ο Τσίπρας, το «παράδειγμα της Πορτογαλίας» δημιούρ-γησε ένα «δεδικασμένο», αφού «άνοιξε το δρόμο, ώστε κι εμείς να μπορέσουμε να πράξουμε το ίδιο, χωρίς να είναι σε θέση οι θεσμοί να μας το αρνηθούν». Τι είναι αυτό που θα... πράξουν; «Να αυξήσουμε μισθούς, να αποκαταστήσουμε τις εργασιακές σχέσεις, τις συλλογικές συμβάσεις κ.λπ.».

Τίποτα τέτοιο δεν πρόκειται να γίνει, βέβαια, όμως έχει σημασία να δούμε και το πορτογαλικό «success story», που επικαλείται ο Τσίπρας. Ξέρετε πόσος είναι ο κατώτατος μισθός στην Πορτογα-λία; 557 ευρώ μεικτά! Κάτω και από την Ελλάδα δηλαδή. Όσο για τις αυξήσεις που έδωσε η συγκυβέρνηση Κόστα, ανέρχονται στο υπέρογκο ύψος των 88 λεπτών (προσοχή: λεπτών, όχι ευρώ) την ημέρα! Όσο κάνει ένα κουλούρι (τυρόπιτα δεν παίρνεις). Εννοείται πως αναλαμβάνοντας την εξουσία η συγκυβέρνηση Κόστα ανέλα-βε και την υποχρέωση να διατηρήσει αλώβητο όλο το αντεργατικό οπλοστάσιο που είχε διαμορφωθεί από τις προηγούμενες κυβερ-νήσεις. Μάλιστα, την υποχρέωση την ανέλαβε στις Βρυξέλλες, όχι στη Λισαβόνα. Ούτε είναι τυχαίο, φυσικά, ότι σε πρόσφατο Δελτίο του ο «δικός μας» ΣΕΒ έφερνε την Πορτογαλία ως «παράδειγμα προς μίμηση».

Υπάρχει, όμως, και ένα πραγματικό «success story». Ο σοσιαλδη-μοκράτης Κόστα έχει καταφέρει να φτιάξει έναν κυβερνητικό συ-νασπισμό στον οποίο συμμετέχει και το ομογάλακτο του ΣΥΡΙΖΑ κόμμα και το ψευτοκομμουνιστικό κόμμα. Αυτό είναι που ονειρεύε-ται και ο Τσίπρας για το μέλλον (έστω και χωρίς τον Περισό). Γι' αυ-τό και στη συνέντευξή του στην πορτογαλική αστοφυλλάδα, αφού εξήρε το πορτογαλικό παράδειγμα, «λόγω της συνεργασίας διαφο-ρετικών αριστερών προοδευτικών δυνάμεων», είπε ότι «έφτασε η ώρα να σκεφτούμε έξω από τα τετριμμένα. Ισως να έφτασε η ώρα να δημιουργήσουμε κάτι καινούριο. Πρέπει να προσπαθήσουμε να βρούμε μία κοινή βάση παρά τις υπαρκτές διαφορές μας. Σοσια-λιστές, ριζοσπάστες αριστεροί, κομμουνιστές και πράσινοι είναι απαραίτητο να βρούμε μία κοινή βάση. Για να προχωρήσουμε στη στήριξη συγκεκριμένων δράσεων που θα αποβλέπουν στη μείωση των ανισοτήτων και στη δημιουργία μιας πιο δίκαιης ΕΕ».

Αναζητούνται κεντροαριστερά τρικ δημοσιότητας

Δεν ήταν πολύ δύσκολο να «καταπιούν» η ΔΗΜΑΡ και ο Καμίνης την αντίθεσή τους στην προνομιακή συνεργασία Φώφης-Σταύρου, που διάλε-ξαν οι δυο τους (με τη σύμφω-νη γνώμη και του Γιωργάκη) το όνομα του νέου φορέα (Κίνημα Αλλαγής) και τους το ανακοίνω-σαν μέσω των δημοσιογράφων. Λίγη... λιπαρή ουσία χρειαζόταν και τους την πρόσφεραν συμπε-ριλαμβανοντάς τους στο πολιτι-κό συμβούλιο που θα αναλάβει να οργανώσει τον νέο φορέα.

Φώφη, Σταύρος, Γιωργάκης, Ανδρουλάκης, Καμίνης και Θε-οχαρόπουλος είναι η σύνθεση του οργάνου. Δηλαδή, έμειναν εκτός οι υποψήφιοι αρχηγοί που δεν κατάφεραν να συγκε-ντρώσουν διπλάσια νούμερα, ενώ κοντά στον βασιλικό (Γιωρ-γάκης) ποτίστηκε κι η γλάστρα (Θεοχαρόπουλος). Το ΚΙΔΗΣΟ και η ΔΗΜΑΡ συμμετείχαν στη ΔΗΣΥ, αλλά δεν είναι αυτός ο λόγος που μπήκαν Γιωργά-κης και Θεοχαρόπουλος στο συμβούλιο. Ο Γιωργάκης έχει πολύ μεγαλύτερο εκτόπισμα απ' όλους τους υπόλοιπους και δεν μπορούσε να μείνει εκτός. Ασε που έχει και μια σειρά στε-λέχη που έχουν διαδραματίσει ρόλους στο ΠΑΣΟΚ (Βουλευ-τές, υπουργοί, αιρετοί). Οπότε έβαλαν και τον Θεοχαρόπουλο για να μην υπάρξουν τριγμοί σ' αυτή τη φάση που όλοι προσπα-

θούν να δώσουν την εικόνα της ενότητας.

Κατά τα άλλα, Φώφη, Σταύ-ρος και Γιωργάκης αποφάσισαν το όνομα του νέου φορέα και η Φώφη είναι αυτή που έφτιαξε το πολιτικό συμβούλιο, χωρίς να συγκαλέσει κάποιο ευρύτε-ρο όργανο. Αρα, οι διαδικασίες συγκρότησης δε θα είναι παρά μια αλυσίδα από παρασκηνια-κά παζάρια. Πράγμα απόλυτα λογικό, αν αναλογιστούμε ότι όλο αυτό το εγχείρημα είναι κάτι που μορφοποιήθηκε από τα πάνω, χωρίς καμιά ανάμιξη κοινωνικών στρωμάτων (που έχουν ν' αντιμετωπίσουν πιο σοβαρά προβλήματα από την αναπαλαίωση των μπάζων του ΠΑΣΟΚ).

Παρά τις προβλέψεις ότι μπορεί να διαλυθούν την επο-μένη της εκλογικής διαδικασί-ας, προς το παρόν δεν αντιμε-τωπίζουν σοβαρούς τριγμούς. Το πρόβλημά τους είναι η κοι-νωνική αδιαφορία. Ούτε μαζι-κές συγκεντρώσεις μπορούν να οργανώσουν ούτε κοινωνικοί αγώνες αναπτύσσονται για ν' αρχίσουν να κάνουν πασαρέ-λα στις διαδηλώσεις. Είναι σί-γουρο, λοιπόν, ότι θα ψάξουν διάφορα τρικ δημοσιότητας προκειμένου να τροφοδοτούν τουλάχιστον τα ΜΜΕ με τις «πυρετώδεις διεργασίες για τη συγκρότηση του νέου φορέα της Κεντροαριστεράς».

Κόβουν το ρεύμα για 100 ευρώ στη Γερμανία!

Μπορεί στην Ελλάδα η ΔΕΗ να κόβει το ρεύμα για οφειλές πάνω από 1000 ευρώ (άτυπα έστω), όμως στη Γερμανία οι εταιρίες ηλεκτροδότησης έκοψαν πέρσι το ρεύμα σε 328.000 νοικοκυριά, ενώ άλλα 6.5 εκατομμύρια νοικοκυριά (από τα 40 εκατομμύρια που είναι το σύνολο) απειλήθηκαν με διακοπή για χρέη άνω των 100 ευρώ! Ποσό χαμηλό για τα γερμανικά δεδομένα (αφού και το... κατούρημα σε δημόσια ουρητήρια το πληρώνεις σε ορισμένες πόλεις με ένα ευρώ!).

Η είδηση δημοσιεύτηκε από τη Ντόιτσε Βέλε την περασμένη Δευτέρα (<http://www.dw.com/el/έκοψαν-το-ρεύμα-σε-328000-γερμανικά-νοικοκυριά/a-41638428>) γι' αυτό και δεν επιδέχεται αμφισβήτηση. Το πιο εξοργιστικό είναι ότι οι διακοπές ρεύματος γίνονται συνήθως σε ανθρώπους που ζουν από τα κοινωνικά επιδόματα, δηλαδή τους πιο φτωχούς! Αυτό θα πει... κοινωνικό κράτος! Να το βλέπουν αυτό οι «πρώτη φορά Αριστερά» κυβερνήτες μας, που θέλουν να βγάλουν στο σφυρί τη ΔΕΗ και να απελευθερώσουν πλήρως την αγορά ενέργειας στην Ελλάδα. Το παράδειγμα της Γερμανίας δείχνει προς τα πού θα πάνε τα πράγματα. Το παραμύθι της μείωσης των τιμών λόγω του ανταγωνισμού έχει κοντά ποδάρια. Μην κοιτάτε τι γίνεται στην αρχή για να πιάσουν πελάτες. Θα πρέπει να σκεφτείτε τι θα γίνει μετά, όταν η πλήρης ιδιωτικοποίηση ολοκληρωθεί και η «απελευθερωμένη» πλέον αγορά ενέργειας οδηγήσει στην επικράτηση των ισχυρότερων.

Στη Γερμανία υπάρχουν πάνω από 1.000 εταιρίες παροχής ρεύματος (ορισμένες από τις οποίες είναι θυγατρικές μεγαλύτερων), αλλά τέσσερις είναι οι μεγαλύτερες που λυμαίνονται την αγορά (E.ON, EnBW, RWE και Vattenfal, οι δύο πρώτες ιδιωτικές, η RWE μεικτή με συμμετοχή του κρατιδίου Βάδης-Βυρτεμβέργης, ενώ η τελευταία ανήκει κατά 100% στο σουηδικό κράτος). Η ιδιωτικοποίηση της ηλεκτρικής ενέργειας, που ξεκίνησε από το 1998, οδήγησε στη σημερινή κατάσταση με τη συγκέντρωση του κεφαλαίου να δημιουργεί μονοπώλια, τα οποία ως γνωστόν κάνουν ό,τι γουστάρουν και λογαριασμό δε δίνουν. Ο Ολιβερ Κρίσερ, αντιπρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των γερμανών Πρασίνων, αποκάλυψε ότι όλα αυτά τα χρόνια όλοι οι πολιτικοί γνωρίζουν αλλά αποδέχονται παθητικά αυτή την κατάσταση, με τα αρμόδια υπουργεία να βρίσκονται στα χέρια Σοσιαλδημοκρατών που κάθε φορά υπόσχονται να βρουν λύσεις, αλλά λύσεις δε βρίσκονται!

Ετσι λειτουργεί ο καπιταλισμός στις μέρες μας. Μόνο αθεράπευτα αφελείς ή πολιτικοί απατεώνες μπορούν να υπόσχονται κάτι καλύτερο. Το πάλαι ποτέ «κράτος πρόνοιας», που εφαρμόζε μία ρεφορμιστική πολιτική προκειμένου να τιθασει το λαϊκό κίνημα, έχει αντικατασταθεί πλέον με τον άκρατο νεοφιλελευθερισμό που αντιμετωπίζει τις κοινωνικές ανάγκες με περισσή κυνικότητα. Κι όσο δεν υπάρχει κίνημα τόσο πιο κυνικοί κι αχόρταγοι θα γίνονται οι καπιταλιστές.

Εντονο «μασάζ» στη βάση των γερμανών σοσιαλδημοκρατών για να δεχτεί τον νέο «μεγάλο συνασπισμό»

Αν το συνέδριο του γερμανικού σοσιαλδημοκρατικού κόμματος (SPD) την περασμένη Πέμπτη δεν ενέκρινε το σχηματισμό νέου «μεγάλου συνασπισμού» (έστω και διευρυμένου, με τη συμμετοχή και των προθυμότατων Πρασίνων), η Γερμανία θα όδευε σε νέες εκλογές. Σε μια τέτοια περίπτωση, το μεν γόητρο της Μέρκελ θα είχε υποστεί ένα πλήγμα (θα τη θεωρούσαν «μειωμένης πολιτικής αποτελεσματικότητας», αφού δε θα είχε καταφέρει να οδηγήσει τις διαπραγματεύσεις για σχηματισμό κυβέρνησης σε αίσιο τέλος), όμως ο συνασπισμός της Δεξιάς

(CDU/CSU), με ή χωρίς την Μέρκελ ως υποψήφια καγκελάρια, θα ήταν σχετικά ενισχυμένος, καθώς θα μπορούσε άνετα να επιρρίπτει τις ευθύνες για το ναυάγιο στα άλλα κόμματα (κυρίως στους νεοφιλελέδες του FDP, που οδήγησαν σε ναυάγιο τις διαπραγματεύσεις για το σχηματισμό κυβέρνησης «Τζαμάικα», και στο SPD, που οδήγησε σε ναυάγιο τη διαπραγμάτευση για νέο «μεγάλο συνασπισμό»).

Αντίθετα, το SPD, που τον περασμένο Σεπτέμβριο κατέγραψε αρνητικό ρεκόρ ψήφων μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο, θα βρισκόταν σε δεινότερη θέση, κα-

θώς τα στελέχη της ηγεσίας του θα είχαν γίνει... από πολλά χωριά χωριάτες. Αλλά ήθελαν από την αρχή «μεγάλο συνασπισμό», άλλα (με πρώτον τον Σουλτς) ήθελαν νέες εκλογές και μετά έκαναν κωλοτούμπα, άλλα δεν ήξεραν καν τι θέλουν. Από τη στιγμή που ο Σουλτς υποχρεώθηκε να δεχτεί την πρόσκληση του προέδρου της Δημοκρατίας Στίνμαγιερ (πρώην κορυφαίου στελέχους του SPD, μην το ξεχνάμε) και μπήκε σε διαπραγμάτευση με τη Μέρκελ για σχηματισμό κυβέρνησης, με τη σύμφωνη γνώμη σύμπας της ηγεσίας του SPD, στην πραγματικότητα αποδέ-

χτηκε τον νέο «μεγάλο συνασπισμό», προκειμένου να διασωθεί ο ίδιος παίρνοντας ένα υπουργικό χαρτοφυλάκιο (και την αντικαγκελαρία). Αρα, τόσο ο ίδιος όσο και τα άλλα στελέχη του SPD θα κάνουν τα πάντα για να εγκρίνει το κόμμα τη θέση τους. Την οποία βέβαια διανθίζουν με διάφορες περικοκλάδες (τάχαμου σκληρούς όρους προς τη Δεξιά, με κοινωνικό πρόσημο και μπλα, μπλα μπλα), όπως είχαν κάνει και το 2010. Αυτές οι περικοκλάδες είναι το απαραίτητο «μασάζ» προς το κομματικό σώμα. «Μασάζ» που θα συνεχιστεί και μετά, με νέο έκτακτο συνέδριο για

να εγκρίνει «τελική διαπραγμάτευση» (τώρα ενέκρινε προκαταρκτική) και ψήφιση της συμφωνίας από τα μέλη του κόμματος. Η Μέρκελ αντιλαμβάνεται ότι η ηγετική ομάδα του SPD και ο Σουλτς χρειάζονται λίγο παραπάνω χρόνο για να περάσουν με σιγουριά από το κόμμα τους την απόφαση για νέο «μεγάλο συνασπισμό». Ως πραγματίστρια αστή πολιτικός ξέρει πως ο χρόνος είναι ο καλύτερος γιατρός για τις πολιτικές πληγές. Αλλωστε, η Γερμανία έχει και τώρα κυβέρνηση. Δεν είναι σε κρίση. Κι αυτή η κυβέρνηση είναι ο παλιός «μεγάλος συνασπισμός».

Υπάρχει exit από το Brexit;

Ζόρικα τα πράγματα για την Τερίζα Μέι, μετά από το ναυάγιο των διαπραγματεύσεων με τον Γιούνκερ πάνω στο Brexit. Οι αισιόδοξες προβλέψεις για τη θετική έκβαση των συνομιλιών αποδείχτηκαν απατηλές, καθώς παρά την «σημαντική πρόοδο», έμειναν ανοιχτά θέματα-αγκάθια, όπως αυτό της Βόρειας Ιρλανδίας, για την οποία η Μέι ήταν έτοιμη να αποδεχτεί να παραμείνει στην ενιαία αγορά και στην τελωνειακή ένωση ακόμα και μετά το Brexit, όμως αυτό δεν έγινε αποδεκτό από τον κυβερνητικό εταίρο, το «Δημοκρατικό Ενωτικό Κόμμα» (DUP) της Βόρειας Ιρλανδίας, που απέρριψε οποιοδήποτε «ειδικό καθεστώς» για τη Βόρεια Ιρλανδία μετά από την έξοδο της Βρετανίας από την ΕΕ. Ταυτόχρονα, η Μέι αύξησε την προσφορά για τον «λογαριασμό του διαζυγίου» αποδεχόμενη να πληρώσει μέχρι και 50 δισ. ευρώ, σύμφωνα με το BBC, πράγμα που δείχνει ότι η βρετανική κυβέρνηση αρχίζει τις υποχωρήσεις μήπως και πετύχει μια συμφωνία στο πλαίσιο που της επιβάλλουν οι καπιταλιστές.

Ενδεχομένως, τη στιγμή που διαβάσετε αυτές τις γραμμές, οι συνομιλίες να έχουν ξαναρχίσει, καθώς στενεύουν τα χρονικά περιθώρια, αφού στη σύνοδο κορυφής της ΕΕ στις 14-15 Δεκέμβρη η Βρετανία θα πρέπει να ξεκαθαρίσει τις θέσεις της για να υπάρξει κάποια πρόοδος. Αυτό όμως δεν αλλάζει το γεγονός ότι το παζάρι είναι σκληρό και η Βρετανία ζορίζεται. Ηδη έχουν αρχίσει να κάνουν την εμφάνισή τους οι πρώτες δημοσκοπήσεις που ζητούν νέο δημοψήφισμα! Σύμφωνα με δημοσκόπηση της εταιρίας Survation, που έγινε μεταξύ 30 Νοέμβρη και 1 Δεκέμβρη για λογαριασμό της Mail On Sunday και αναδημοσιεύτηκε σε όλο τον βρετανικό Τύπο, από τα 1.003 άτομα που ρωτήθηκαν τα 497 (κοντά στο 50%) υποστήριξαν τη διεξαγωγή νέου δημοψη-

φίσματος. Από τα 497 αυτά άτομα, μόνο τα μισά είχαν ψηφίσει υπέρ της παραμονής στην ΕΕ στο προηγούμενο δημοψήφισμα. Η συντριπτική πλειοψηφία των ερωτηθέντων (91%) αντιτίθεται μάλιστα στον υπέρογκο λογαριασμό που καλείται να πληρώσει η Βρετανία για το «διαζύγιο». Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι η Mail on Sunday υποστήριζε την παραμονή στην ΕΕ σε αντίθεση με την Daily Mail που βγήκε ανοιχτά υπέρ του Brexit!

Απ' ό,τι φαίνεται, αυτός ο διχασμός δεν έχει ακόμα αρθεί ή διευθετηθεί κι όσο η βρετανική πολιτική δε βρίσκει διέξοδο από τον βάλτο του Brexit, οι «ενωτικοί» θα βγάζουν στη φόρα τέτοιες δημοσκοπήσεις (ως γνωστόν οι δημοσκοπήσεις συνήθως γίνονται για να φτιάξουν κλίμα κι όχι για να το μετρήσουν). Από την άλλη, οι φωνές για τον κίνδυνο έλλειψης εργατικών χεριών από την ΕΕ εξακολουθούν να ακούγονται, καθώς ο σύνδεσμος βρετανών κατασκευαστών κατοικιών ανέφερε στον Guardian της περασμένης Τρίτης, ότι ένας στους έξι οικοδόμους προέρχεται από την ΕΕ. Ειδικά στο Λονδίνο, που φέτος γνωρίζει οικιστική ανάπτυξη-ρεκόρ από τη δεκαετία του '30, οι μισοί από τους οικοδόμους προέρχονται από άλλες χώρες εντός ΕΕ (η πλειοψηφία από τη Ρουμανία).

Τον κίνδυνο απώλειας θέσεων εργασίας έθεσε με δραματικό τρόπο την περασμένη Τετάρτη, ο πρόεδρος του συνδέσμου βρετανών βιομηχάνων, Πολ Ντρέσλερ, κατηγορώντας σαν «ανεύθυνους» όσους ζητούν να αποχωρήσει η Βρετανία από τις διαπραγματεύσεις με την πρώτη δυσκολία. Ζήτησε μάλιστα να ξεκινήσουν γρήγορα οι διαπραγματεύσεις για μία νέα συμφωνία, με τα μικρότερα δυνατά εμπόδια στο εμπόριο και τη μεγαλύτερη δυνατή πρόσβαση στην ευρωπαϊκή αγορά, στην οποία η Βρετανία ήταν ενσωματωμένη για 40 χρόνια.

Από την άλλη, από τις θανατηφόρες απώλειες που προκλήθηκαν από ισλαμιστές, σύμφωνα με το πανεπιστήμιο της Βόρειας Καρολίνα, μόνο το ένα έκτο προκλήθηκε από μετανάστες, αρκετοί από τους οποίους όταν έφτασαν στις ΗΠΑ ήταν ανήλικα παιδιά. Και το κυριότερο, κανένα από τα παραπάνω εγκλήματα δεν προκλήθηκε από μετανάστες από τις έξι μουσουλμανικές χώρες που ο Τραμπ επέβαλε απαγόρευση εισόδου!

αλλά τις χρησιμοποιούν πάντα σαν μπαμπούλα για να εκβιάσουν καταστάσεις.

Όπως καταλαβαίνετε, ο κλοιός στενεύει και η Μέι θα πρέπει να κάνει υποχωρήσεις για να πετύχει αυτό που της ζητούν οι βρετανοί καπιταλιστές. Εκτός κι αν αναζητηθεί τρόπος για ένα exit από το Brexit (όπως ανοιχτά ζητάει ο Τόνι Μπλερ)...

Ρατσισμός με τη βούλα!

Επιτέλους η... δικαιοσύνη θριάμβευσε! Το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ αποφάσισε την περασμένη Δευτέρα ότι το διάταγμα Τραμπ για την απαγόρευση εισόδου ταξιδιωτών από έξι μουσουλμανικές χώρες (Τσαντ, Ιράν, Λιβύη, Σομαλία και Υεμένη) και άλλες δύο (Βενεζουέλα και Βόρεια Κορέα) μπορεί να τεθεί σε πλήρη εφαρμογή! Αυτό έλειπε, να κώλωναν τα γκεσέμια του κρατικού μηχανισμού σε τέτοιες... λεπτομέρειες όπως οι αποφάσεις κατώτερων δικαστηρίων, που είχαν αναστείλει το διάταγμα ως αντισυνταγματικό!

Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν αποφάσισε για το κατά πόσο το διάταγμα είναι συνταγματικό ή όχι (θα το κάνει μέσα στους επόμενους μήνες), όμως έκρινε «πειστικό» το «επιχείρημα» της κυβέρνησης Τραμπ ότι δε χρειαζόνταν οι δικαστικές αποφάσεις εναντίον του! Ετσι, για πρώτη φορά από τότε που ο Τραμπ εξέδωσε το διάταγμα αυτό (Γενάρης 2017) και μετά από μία ακόμα απόπειρα ενεργοποίησής του (τον περασμένο Ιούλη, όταν προωθήθηκε σε «βελτιωμένη» έκδοση, προσθέτοντας μερικές εξαιρέσεις στην απαγόρευση για ταξιδιώτες που έχουν «διαπιστευτήρια», όπως στενές συγγενικές σχέσεις με άτομα εντός ΗΠΑ ή επιχειρηματικές διασυνδέσεις), ο Τραμπ μπορεί επιτέλους να πανηγυρίζει για το ρατσιστικό του «επιτεύγμα», αν και από τον περασμένο Ιούλη, η «βελτιωμένη» έκδοση είχε τεθεί σε ισχύ, περιορισμένα όμως. Το γελοίο της υπόθεσης είναι ότι τα στοιχεία στα οποία βασίστηκε ο Τραμπ για να στηρίξει τη θέση του είναι σαθρά.

Σύμφωνα με τη βάση δεδομένων του Ινστιτούτου Νέα Αμερική, το 84% των αδικημάτων που συσχετίστηκαν με «τρομοκρατία» από την 11η Σεπτέμβρη του 2001 μέχρι σήμερα αποδίδονται σε αμερικάνους πολίτες ή μόνιμους κατοίκους των ΗΠΑ. Το ένα τέταρτο οφείλεται σε προσηλυτισμό εντός αμερικάνικου εδάφους.

Ορισμένοι αναλυτές θεωρούν ότι ο Τραμπ βασίστηκε στα στοιχεία που παρουσίασε τον Ιούλη του 2016 μία υποεπιτροπή της Γερουσίας, σύμφωνα με τα οποία από τα 580 άτομα που καταδικάστηκαν για υποθέσεις που σχετίστηκαν με την «τρομοκρατία» από την 11η Σεπτέμβρη του 2001 μέχρι το 2014, το 73% ήταν γεννημένα στο εξωτερικό. Όμως, σύμφωνα με το πανεπιστήμιο του Μέριλαντ, πολλές από τις καταδίκες αυτές ήταν άσχετες με την «τρομοκρατία» (όπως παράνομη οπλοκατοχή, απάτη κτλ.).

Από την άλλη, από τις θανατηφόρες απώλειες που προκλήθηκαν από ισλαμιστές, σύμφωνα με το πανεπιστήμιο της Βόρειας Καρολίνα, μόνο το ένα έκτο προκλήθηκε από μετανάστες, αρκετοί από τους οποίους όταν έφτασαν στις ΗΠΑ ήταν ανήλικα παιδιά. Και το κυριότερο, κανένα από τα παραπάνω εγκλήματα δεν προκλήθηκε από μετανάστες από τις έξι μουσουλμανικές χώρες που ο Τραμπ επέβαλε απαγόρευση εισόδου!

Ο Τραμπ αναγνώρισε την Ιερουσαλήμ σαν πρωτεύουσα του Ισραήλ

Σταθερά στο πλευρό του σιωνισμού οι ΗΠΑ

Το είχε προαναγγείλει και το έκανε, μολονότι το σύνολο των ιμπεριαλιστικών χωρών ήταν αντίθετο. Φτάνει που ικανοποίησε τον Νετανιάχου. Την Τετάρτη 6 Δεκέμβρη, ο Τραμπ ανακοίνωσε ότι οι ΗΠΑ αναγνωρίζουν επίσημα το σύνολο της Ιερουσαλήμ σαν πρωτεύουσα του Ισραήλ, ενώ σκοπεύουν να μεταφέρουν εκεί την αμερικάνικη πρεσβεία από το Τελ Αβίβ, σπάζοντας την αμερικάνικη πολιτική για την Παλαιστίνη που για δεκαετίες, παρά την πίεση του σιωνιστικού λόμπι, δεν έπαιρνε μια τέτοια απόφαση διατηρώντας κάποιες ισορροπίες στην περιοχή.

Λίγες μέρες πριν, ο Τραμπ είχε ανακοινώσει τηλεφωνικά στον Αμπάς την πρόθεσή του να κάνει αυτή την κίνηση. Ο αναξίπιστος και «ξεδοντιασμένος» Αμπάς περιορίστηκε να απειλήσει εκ των υστέρων ότι θα διακόψει τις επαφές της Παλαιστινιακής Αρχής με τις ΗΠΑ, αν οι Αμερικάνοι αναγνωρίσουν την Ιερουσαλήμ σαν πρωτεύουσα του Ισραήλ, κάτι που δεν έχει κάνει κανένα άλλο κράτος στον κόσμο.

Οι οργανώσεις της Αντίστασης, αφουγκραζόμενες την οργή του παλαιστινιακού λαού, κάλεσαν σε τριήμερο οργή ενάντια στους σιωνιστές και τους Αμερικάνους. Ήδη από την Πέμπτη οργανώθηκαν ογκώδεις διαδηλώσεις σε Γάζα και Δυτική Οχθη, με συγκρουσιακό χαρακτήρα, ενώ -ενόψει της Παρασκευής, που είναι μέρα προσευχής των μουσουλμάνων- οι πρεσβείες των ξένων χωρών στο Ισραήλ προειδοποίησαν το προσωπικό τους να περιοριστεί στις απολύτως αναγκαίες μετακινήσεις ακόμα και στο Τελ Αβίβ, καθ' υπόδειξη του ισραηλινού κράτους. Προφανώς οι σιωνιστές φοβούνται πιθανό χτύπημα από παλαιστίνιους μαχητές ακόμα και

εκτός Δυτικής Οχθης και Ανατολικής Ιερουσαλήμ. Ο σιωνιστικός στρατός προετοιμάζεται για τα χειρότερα. Το ζήτημα της Ιερουσαλήμ ήταν το 2001, που πυροδότησε τη δεύτερη Ιντιφάντα, μετά τη βεβήλωση του τεμένου Αλ Ακσα από τον Σαρόν. Η πρόκληση Τραμπ μπορεί να πυροδοτήσει μια νέα εξέγερση της παλαιστινιακής νεολαίας στη Δυτική Οχθη.

Ο ηγέτης της Χαμάς, Ισμαήλ Χανιάι, κάλεσε τους Αμερικάνους να ακυρώσουν την απόφαση για μεταφορά της πρεσβείας τους στην Ιερουσαλήμ και την αναγνώρισή της σαν πρωτεύουσα της σιωνιστικής οντότητας, γιατί αυτό θα σημάνει την έναρξη τρομερών μεταβολών στην περιοχή, σημαίνοντας το επίσημο τέλος και αυτών ακόμα των προσχηματικών διαπραγματεύσεων μεταξύ ΠΑ και σιωνιστών. Παράλληλα, τόνισε ότι η Αντίσταση στη Δυτική Οχθη θα απαντήσει με όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή της στην πρόκληση των

ΗΠΑ, που βλάπτει τους εθνικούς πόθους των Παλαιστίνιων. Η Ιερουσαλήμ αποτελεί κόκκινη γραμμή και η Αντίσταση δε θα επιτρέψει την βεβήλωσή της.

Λίγες μέρες πριν από την ανακοίνωση του Τραμπ, ο Ερντογάν, σε μια νέα προσπάθεια να ανασυστήσει το τρωθέν προφίλ του σαν ηγέτης περιφερειακής εμβέλειας, απείλησε ότι θα διακόψει τις διπλωματικές σχέσεις της Τουρκίας με το Ισραήλ αν οι Αμερικάνοι προχωρήσουν στην μετεγκατάσταση της πρεσβείας τους στην Ιερουσαλήμ, κρατώντας χαμηλά τους τόνους της αντιπαράθεσης με τις ΗΠΑ. Είναι λογική από τη μεριά του η κίνηση να βάλει στο στόχαστρο της προπαγάνδας του το Ισραήλ και όχι τους Αμερικάνους, δεδομένου ότι έχει περάσει ελάχιστος καιρός από τότε που οι Αμερικάνοι απέσυραν τη στήριξή τους στους Κούρδους του βορείου Ιράκ μετά το δημοψήφισμά τους, παρέχοντας πλήρη στήριξη στον Ερντογάν. Βέβαια, στις δηλώσεις δεν

έκανε καμιά ιδιαίτερη αναφορά στον παλαιστινιακό λαό και στον αγώνα του για δημιουργία ανεξάρτητου κράτους με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ, αλλά αναφέρθηκε σχεδόν αποκλειστικά στην ιερότητα της πόλης για τους μουσουλμάνους για τους οποίους αποτελεί πρόκληση η μεταφορά της πρεσβείας των ΗΠΑ εκεί. Δίνοντας θρησκευτικό χαρακτήρα στην αντιπαράθεση, δήλωσε ότι η Ιερουσαλήμ είναι κόκκινη γραμμή για τους μουσουλμάνους.

Ο δημοσιογράφος του Al Jazeera στη Γάζα, Μπέρναρντ Σμιθ, δήλωσε ότι ο παλαιστινιακός λαός δεν περίμενε την επίσημη ανακοίνωση του Τραμπ για να αντιδράσει και οι αυθόρμητες διαδηλώσεις είχαν ήδη ξεκινήσει. Συνεχίζοντας είπε ότι η Χαμάς και οι μικρότερες παλαιστινιακές οργανώσεις στη Γάζα έχουν δώσει την πλήρη στήριξή τους στον Αμπάς, στην αντιπαράθεση της Παλαιστινιακής Αρχής με τις ΗΠΑ, ενώ υπάρχει ενότητα στη δράση μεταξύ των παλαιστινιακών οργανώσεων πάνω στο ζήτημα.

Η ανακοίνωση Τραμπ ήρθε εν μέσω αύξησης της ισραηλινής επιθετικότητας στη Συρία. Ισραηλινοί πύραυλοι έπληξαν την Παρασκευή 1 Δεκέμβρη περιοχές ακόμα και μέσα στη Δαμασκό, με τα ισραηλινά μίντια να ισχυρίζονται ότι τα χτυπήματα στόχευαν ιρανικούς στόχους, χωρίς ωστόσο να γίνεται κάποια επίσημη ενημέρωση από εκπρόσωπο του ισραηλινού στρατού. Η αποσιώπηση της αυξανόμενης εμπλοκής των σιωνιστών στον πόλεμο στη Συρία αποτελεί εδώ και καιρό σταθερή τακτική τους.

Τον περασμένο Νοέμβρη, ο Αμπάς μετέβη στη Σαουδική Αραβία για συνομιλίες με το ντόπιο καθεστώς σχετικές με το παλαιστινιακό ζήτημα. Σύμφωνα

με παλαιστινιακές πηγές, η ΣΑ εμφανίστηκε βασιλικότερη του βασιλέως, προτείνοντας ένα σχέδιο για την «επίλυση» του παλαιστινιακού, που ούτε οι σιωνιστές δε θα τολμούσαν να καταθέσουν προς διαπραγμάτευση. Σύμφωνα με τη σαουδαβική πρόταση, το μελλοντικό παλαιστινιακό κράτος θα ιδρυθεί σε απομονωμένες εκτάσεις γης στη Δυτική Οχθη με περιορισμένη εθνική κυριαρχία. Η συντριπτική πλειοψηφία των εβραϊκών εποικισμών στη Δυτική Οχθη θα παραμείνει, ενώ η Ανατολική Ιερουσαλήμ θα παραμείνει στα χέρια των σιωνιστών. Ταυτόχρονα, οι παλαιστίνιοι πρόσφυγες θα χάσουν οριστικά το δικαίωμα της επιστροφής. Οι Σαουδάραβες και οι Αμερικάνοι, για διπλωματικούς λόγους, έσπευσαν να διαψεύσουν τις αποκαλύψεις της παλαιστινιακής πλευράς, πετώντας ουσιαστικά στον σκουπίδοτενεκέ την ίδια τους την πρόταση. Δεν αποκλείεται η ΣΑ να πούλησε κάποιου είδους εκδούλευση στους Αμερικάνους στηρίζοντας το Ισραήλ εν όψει της ανακοίνωσης του Τραμπ. Το λιγότερο, απέδειξε την αμερικανοδουλεία της για άλλη μια φορά.

ΥΓ. Με τον Embassy Act του 1995, το αμερικάνικο Κογκρέσο έχει αναγνωρίσει την Ιερουσαλήμ ως «αδιαίρετη πόλη», δίνοντας στον πρόεδρο των ΗΠΑ τη δυνατότητα να αναβάλλει κάθε έξι μήνες τη μετεγκατάσταση της αμερικάνικης πρεσβείας εκεί. Αυτό έκαναν ως τώρα ο Κλίντον, ο Μπους και ο Ομπάμα. Ο Τραμπ έκανε το εναπομένον βήμα, αν και αυτός ανέβαλε για ένα χρόνο τη μετεγκατάσταση. Λέτε ο επόμενος να είναι ο Τσίπρας που έχει αναγνωρίσει την Ιερουσαλήμ ως «ιστορική πρωτεύουσα του Ισραήλ»;

Με τηλεϊατρική η παροχή υγείας στους πρόσφυγες!

Αλλο ένα «καινοτόμο» σχέδιο, εμπνευσμένο από το Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής που μετά τιμής παρουσιάστηκε και στην επίσημη ιστοσελίδα του (http://www.immigration.gov.gr/article-details/-/journal_content/56_INSTANCE_qAPKlk32D3aH/20182/5011?back=news), υπό τον μεγαλόπνοο τίτλο «Λειτουργία χώρου τηλεϊατρικής και τηλεδιερμηνείας στο Κέντρο Υποδοχής και Ταυτοποίησης της Σάμου».

Το πρόγραμμα αυτό υλοποιείται, όπως μαθαίνουμε, σε «ειδικά διαμορφωμένο εμπορευματοκιβώτιο, το οποίο είναι προσφορά της εταιρίας Cisco. Ο χώρος είναι πλήρως εξοπλισμένος με υψηλής τεχνολογίας ενσύρματα και ασύρματα δίκτυα, καθώς και συστήματα τηλεδιάσκεψης που δίνουν τη δυνατότητα παροχής υπηρεσιών τηλεϊατρικής και τηλεδιερμηνείας στους πρόσφυγες και μετανάστες που διαμένουν στο ΚΥΤ». Λίγο παρακάτω διαβάζουμε: «Το πρόγραμμα επιτυγχάνει σημαντική μείωση στο λειτουργικό κόστος των υπηρεσιών υγείας και προσφέρει χώρους

ιατρικών εξετάσεων και θεραπειών, με σεβασμό στην προστασία της ιδιωτικής ζωής». Και τέλος: «Το Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής σε συνεργασία με την εταιρία Cisco και τον Δήμο Αμβούργου της Γερμανίας προγραμματίζει τη διάθεση άλλων τριών αντίστοιχων εμπορευματοκιβωτίων πλήρως εξοπλισμένων, αλλά και άλλων τριών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν είτε ως αίθουσες αναμονής, είτε σε άλλες χρήσεις, όπως ως σχολικές αίθουσες για προσφορά εξ αποστάσεως εκπαίδευσης».

Δεν έχουμε καταφέρει ακόμα να έχουμε ενημέρωση από τη Σάμο για να γράψουμε αν όντως λειτουργεί ο περίφημος «χώρος τηλεϊατρικής και τηλεδιερμηνείας» κι αν όντως είναι, ως χώρος, όπως παρουσιάζεται στις φωτογραφίες του ενημερωτικού δελτίου που υπάρχει στην ιστοσελίδα. Μπορούμε παρολαυτά να πούμε τη γνώμη μας γι' αυτού του είδους τις «καινοτομίες» και τον στόχο τους.

Ήδη και μόνο η ανακοίνωση του Υπουργείου «μιλάει» από μόνη της. «Το πρόγραμμα επι-

τυγχάνει **σημαντική μείωση στο λειτουργικό κόστος των υπηρεσιών υγείας**». Να ο πρώτος και ξεκάθαρος στόχος της εν λόγω «καινοτομίας»! Μείωση του λειτουργικού κόστους στις υπηρεσίες υγείας που παρέχονται στους πρόσφυγες. Λαμβάνοντας υπόψη βέβαια τις πρόσφατες εικόνες και ρεπορτάζ για τις συνθήκες διαβίωσης των προσφύγων στα νησιά και την τραγική έλλειψη σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, θεωρούμε εκ των προτέρων προκλητική αυτήν την ανακοίνωση του υπουργείου. Γιατί ακόμα και να λειτουργήσει το «εμπορευματοκιβώτιο» (πρόκειται για τα γνωστά ως κοντέινερ), είναι τέτοιες οι ανάγκες που σίγουρα δεν καλύπτονται με τηλεϊατρική και τηλεδιαγνώσεις. Κι επειδή αυτές δεν καλύπτονται έτσι, προκλητικός είναι και ο τρόπος με τον οποίο προσπαθούν οι πολιτικά ιθύνοντες να μειώσουν το ήδη... μειωμένο κόστος (τα ήδη πενιχρά ποσά που δαπανώνται στην πραγματικότητα) και να «ξεπετάξουν» τους πρόσφυγες. Και όλο αυτό θα γίνεται με «σεβασμό στην προστασία της ιδι-

ωτικής ζωής»!

Το υπουργείο μας ενημερώνει επίσης πως εκτός από το ένα εμπορευματοκιβώτιο θα διατεθούν άλλα τρία που θα λειτουργούν «είτε ως αίθουσες αναμονής είτε... ως σχολικές αίθουσες για προσφορά εξ αποστάσεως εκπαίδευσης»! Καταξοδευτήκαν κιόλας! Εμείς βλέπουμε ένα ακόμα σημείο στο οποίο δείχνουν το σκληρό τους πρόσωπο. Πετάνε τους πρόσφυγες σ' ένα κουτί, για να ακούνε τον δάσκαλο μέσω skype και πετυχαίνουν μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια. Και μακριά από το εκπαιδευτικό σύστημα και τους ντόπιους τους κρατάνε (αυτό λέγεται δημιουργία γκέτο) και τις δαπάνες για να δομήσουν βασικές τάξεις ένταξης και διδασκαλίας -τόσο για τους ανήλικους όσο και για τους ενήλικες πρόσφυγες- γλιτώνουν. Τη στιγμή μάλιστα που ήδη άρχισαν να μπαίνουν στο χώρο της παροχής εκπαίδευσης στους πρόσφυγες οι ιδιωτικές σχολές και τα κολλέγια, σαν κοράκια που μυρίστηκαν ψοφίμι και πέφτουν να το κατασπαράξουν (αυτό το θέμα το ψάχνουμε και θα επανέλθουμε).

Αν μιλούσαμε για «καινοτομία» του υπουργείου θα λέγαμε «άνθρωκες ο θησαυρός». Όμως εδώ πρόκειται για κάτι χειρότερο. Δεν έχουμε να κάνουμε με πράξη βοήθειας στους πρόσφυγες, αλλά με ένα ακόμα στοιχείο της πολιτικής γενικευμένης καταστολής των προσφύγων. Κεντρικός στόχος αυτής της πολιτικής είναι να διατηρήσει τους πρόσφυγες μαντρωμένους στα Κέντρα Κράτησης των νησιών και να καλμάρει λίγο τις πιέσεις των τοπικών αρχών (όσοι πρόσφυγες είχαν λίγα λεφτά και ξόδευαν ήταν καλοί, όμως τώρα έχουν γίνει φορτίο στις πλάτες των κατοίκων). Γιατί δεν ενισχύουν τις ήδη υπάρχουσες δομές υγείας και εκπαίδευσης; Γιατί δεν χρησιμοποιούν τη δεξαμενή των ανθρώπων που μορφώθηκαν στα πανεπιστήμια και που στέκουν τώρα κολλημένοι στο βάλτο της ανεργίας; Μάλλον είναι πιο... γλυκιά η μπίζνα με τις διάφορες εταιρίες και τις πατέντες τους και προτιμότερη από το να προσφέρεις κάτι ολοκληρωμένο και ποιοτικά άρτιο σε ανθρώπους που δεν τους θες εδώ.

ΥΓ: Μην μας πει κανείς ότι τηλεϊατρική εφαρμόζεται ήδη σε διάφορα ακριτικά νησιά της Ελλάδας. Η τηλεϊατρική, για να ασκηθεί σωστά, απαιτεί όρους που είναι σίγουρο ότι δε θα τηρηθούν στην περίπτωση των προσφύγων. Από την άλλη, δεν μπορούμε να συγκρίνουμε μερικές δεκάδες κατοίκους σ' ένα ακριτικό νησί με τον πληθυσμό των χιλιάδων προσφύγων που είναι εγκλωβισμένοι στα νησιά. Η τηλεϊατρική είναι για ν' αντιμετωπίσει λίγα περιστατικά, ως εξαίρεση, και όχι για να προσφέρει υπηρεσίες υγείας σ' έναν τόσο μεγάλο πληθυσμό. Από την άλλη, ας σκεφτούμε και την πλευρά του... υποδείγματος. Όταν μας πουν ότι η τηλεϊατρική απέδωσε στον πληθυσμό των εγκλωβισμένων στα νησιά προσφύγων (μήπως θα μετρήσει κανείς τη ζημιά στην υγεία αυτών των ανθρώπων «δεύτερης κατηγορίας»);, θα έχει έρθει η ώρα να μας πουν ότι μπορεί να επιτευχθεί «σημαντική μείωση στο λειτουργικό κόστος των υπηρεσιών υγείας» με τη γενίκευση της τηλεϊατρικής σε όλες τις εσχαιές της Ελλάδας.

στο φαχνό

Τέρμα πια οι αυταπάτες

Καμάρωνε στη Βουλή την περασμένη Τρίτη ο Λοβέρδος: Πέντε υπουργοί του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ δεν ψηφίσαμε το 50+1 για την απεργία, μολονότι μας το ζητούσε η τρόικα, κι έρχεστε τώρα και το ψηφίζετε εσείς.

Ο Μπουμπούκος έβγαζε το άχτι του: Πόσο ξεφτίλες είστε! Εγώ ήρθα για να ψηφίσω με χαρά αυτή τη διάταξη, αλλά εσείς θα σηκώσετε το χεράκι και θα ψηφίσετε για να μη χάσετε τις καρέκλες.

Ο Παππάς προσπαθούσε να πετάξει τη μπάλα στην εξέδρα, ενώ ο Κυρίτσος (που τον προκάλεσε προσωπικά ο Μπουμπούκος) δήλωσε ξεδιάντροπα ότι «η κυβέρνηση διαπραγματεύεται και **πετυχαίνει** αυτό το οποίο κάθε φορά θεωρεί ότι είναι το καλύτερο το οποίο μπορεί να πετύχει κοιτάζοντας τα πράγματα **από την πλευρά της περιφρούρησης των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων**»!

Η συγκεκριμένη ρύθμιση, που βάζει εμπόδια στην άσκηση του δικαιώματος της απεργίας, για να τα βρουν μπροστά τους οι εργάτες όταν ξαναμπορέσουν να βγουν στην ταξική πάλη, δεν είναι κεραυνός εν αιθρία. Είναι γνωστή εδώ και έξι χρόνια. Απλώς «έλαχε» στη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων να νομοθετήσουν αυτό που οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις ανέβαλαν.

Δεν είναι παρά το κερασάκι στην τούρτα της κινεζοποίησης. Τώρα, όλο το παγόβουνο είναι έξω από το νερό και το βλέπουμε όλοι.

Από αυτό εδώ το μετερίζι της ταξικής αλήθειας «φωνάζουμε» από το 2010 πως το χρέος δεν είναι παρά ένα εργαλείο για την προώθηση της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού. Οτι το έκτακτο καθεστώς που επιβλήθηκε μέσα από μια σκυταλοδρομία νομοθετικών ρυθμίσεων, κάθε άλλο παρά έκτακτο είναι. Η κινεζοποίηση δεν είναι ένα σύνολο πρόσκαιρων μέτρων με σκοπό «να συμμαζευτεί η κατάσταση» και «να αντιμετωπιστεί η κρίση», αλλά είναι **στρατηγική επιλογή του κεφαλαίου**.

Η νομοθετική ρύθμιση για την κήρυξη απεργίας, που αυτή τη στιγμή φαντάζει ως άνευ ή μικρής σημασίας (δεν έχουμε δα οργανισμό απεργιών σε επίπεδο πρωτοβάθμιων σωματείων), είναι δηλωτική της αποφασιστικότητας του κεφαλαίου να θωρακίσει την κινεζοποίηση. Να χρησιμοποιήσει τη δύναμη του κράτους για να τσακίσει κάθε μορφή ταξικής αντίστασης, όταν και όπου αυτή εμφανιστεί. Υπάρχουν άλλωστε και τα δικαστήρια, που βγάζουν κάθε απεργία παράνομη, και τα ΜΑΤ που επεμβαίνουν για να προστατεύσουν το δικαίωμα στην απεργοσπασία.

Οι παλαιότερες γενιές εργατών τα έχουν ξαναζήσει αυτά. Και είναι αυτές που με τους αγώνες τους πέτυχαν να υπάρξουν κάποιες ελάχιστες εγγυήσεις αποτυπωμένες στην εργατική και την ασφαλιστική νομοθεσία. Είναι αυτές που ξηλώνονται η μία μετά την άλλη. Οι νεότερες γενιές, αυτές που είναι ενεργές σήμερα (με δουλειά ή στην ανεργία) οφείλουν να τις ξανακατακτήσουν, χτίζοντας ένα καινούργιο κίνημα, στηριγμένο σε ταξική βάση.

Όταν λέμε «τέρμα πια οι αυταπάτες» δεν αναφερόμαστε στις αυταπάτες για τον ρόλο του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν περιμέναμε την τροπολογία της Αχτσιόγλου για να το πούμε αυτό. Τρία χρόνια σκληρής μνημονιακής πολιτικής είν' αυτά. Αναφερόμαστε στις αυταπάτες που γεννά η λογική «μπόρα είναι θα περάσει». Δεν είναι μπόρα για να περάσει. Είναι μόνιμη κατάσταση η κινεζοποίηση. Και δεν πρόκειται ν' αλλάξει τίποτα, αν δεν το αλλάξει η εργατική τάξη. Με το μόνο μέσο που πάντοτε φέρνει τις αλλαγές, μικρές ή μεγάλες: με σκληρό ταξικό αγώνα.

KONTRES

Αναληγσία

Εχουμε έναν νέο ή μία νέα, ηλικίας γύρω στα 30. Κάνει κάτι μεροκάματα από δω κι από κει και καταφέρνει να έχει ένα εισόδημα γύρω στα έξι χιλιάδικα το χρόνο. Να στήσει δικό του νοικοκυριό μ' αυτά τα λεφτά δεν μπορεί. Ή θα συγκροτήσει ή θα μείνει στο πατρικό. Απαξ και οι γονείς δε δικαιούνται το περιβόητο «κοινωνικό μερισμα», το χάνει και ο χαμηλόμισθος νέος. Αυτή είναι η περίπτωση των «φιλοξενούμενων», που στερούνται τα 450 ευρώ του «κοινωνικού μερίσματος». Δεν πρόκειται για μερικές δεκάδες, αλλά για πολλές χιλιάδες νέους εργαζόμενους.

Αυτοί οι ίδιοι εργαζόμενοι, που σήμερα είναι αφορολόγητοι, θα κληθούν να πληρώσουν και φόρο εισοδήματος για το ισχνό εισόδημά τους, σύμφωνα με το μέτρο που έχει προ-νομοθετηθεί και θα ισχύσει από 1.1.2020 (το πιθανότερο είναι να ισχύσει από 1.1.2019, δυνατότητα που επίσης έχει προ-νομοθετηθεί). Σήμερα τους εξαιρούν από το «κοινωνικό μερίσμα», επειδή το άθλιο εισόδημά τους δεν τους επιτρέπει να ζήσουν μόνοι τους και αναγκάζονται να μείνουν με τους γονείς τους, αύριο θα τους παίρνουν και φόρο γι' αυτό το άθλιο εισόδημα!

ΥΓ. Οι απατεώνες συριζαίοι κάνουν λόγο για «νοικοκυριά», όμως φορολογικά πρόκειται για διαφορετικά «νοικοκυριά» (ένα οι γονείς, ένα το ενήλικό τέκνο που έχει δικό του εισόδημα) που συγκατοικούν.

Δουλειές με φούντες

Ο έμπορος όπλων Βασίλης Παπαδόπουλος βγήκε από το σκοτεινό παρασκήνιο, έσπασε τη σιωπή του και δήλωσε στη Real News ότι «μέσα στη λάσπη χάθηκαν εκατοντάδες εκατομμύρια, χρήματα του ελληνικού Δημοσίου», γιατί εκτός από τα βλήματα, ύψους 66 εκατ. ευρώ, υπήρχε λίστα με «καμιά εικοσιπενταριά είδη» που ήθελε να πουλήσει το υπουργείο Αμυνας κι ότι ο ίδιος ήταν έτοιμος να τα πουλήσει όλα, όχι μόνο στη Σαουδική Αραβία, αλλά

και σε άλλες χώρες που έχει πελάτες!

Τι μας λέει ο τύπος; Οτι είναι ένας τυπικός μεσάζοντας στο εμπόριο όπλων. Υπάρχει όμως ένα πρόβλημα, καθώς η ελληνική νομοθεσία απαγορεύει πια τους μεσάζοντες. Γι' αυτό και ο (κάθε) Παπαδόπουλος εμφανίζεται ως αντιπρόσωπος της χώρας στην οποία θα πουλήσει τα όπλα. Αντιλαμβάνεστε πώς μπορεί να γίνει κανείς αντιπρόσωπος σε αφρικανικά και μεσανατολικά καθεστώτα.

Εκείνο που δεν είπε ο Παπαδόπουλος είναι ότι η «δουλειά» με τη Σαουδική Αραβία χάλασε πριν το σκάνδαλο δει το φως της δημοσιότητας και αρχίσει να πετιέται αυτό που αποκαλεί «λάσπη». Το μόνο σίγουρο είναι πως όταν χάλασε η «δουλειά» (κάπου τον Ιούλη του 2017), η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ είχαν μαύρα μεσάνυχτα. Ας μας πει, λοιπόν, πώς χάλασε η «δουλειά».

Αδίστακτος

Μιλώντας στη Βουλή και αναφερόμενος στον έλληνα πρέσβη στο Ριάντ, ο Τσίπρας τον είχε «ζωγραφίσει» ως διαπλεκόμενο με τον Σφακιανάκη. Είχε πει χαρακτηριστικά ότι ο πρέσβης προσπάθησε να αποπροσανατολίσει τον υπουργό Εξωτερικών, αλλά αυτός είναι παλιά караβάνα και υποχρέωσε τον πρέσβη να του αποκαλύψει την πηγή του, που ήταν ο Σφακιανάκης. Μάλιστα, ο Τσίπρας είπε ότι ο πρέσβης βρίσκεται υπό έρευνα: «Επί όλων αυτών των ζητημάτων υπάρχει ένορκη διοικητική εξέταση, η οποία θα εξετάσει αρμοδίως και υπηρεσιακά όλα τα ζητήματα - θέσεις, απόψεις, πράξεις και παραλείψεις».

Δυο μέρες μετά, όμως, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος ξεκαθάρισε ότι δεν υπήρξε κάτι το μεμπτό ή ύποπτο στη συμπεριφορά του πρέσβη: «Ο Πρέσβης μας στο Ριάντ έκανε αυτό το οποίο οφείλει να κάνει ο οποιοσδήποτε Πρέσβης. Δηλαδή, μετέφερε τις συγκεκριμένες πληροφορίες,

τις οποίες είχε, αρμοδίως στο υπουργείο Εξωτερικών». Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι οι κρίσεις των διπλωματικών υπαλλήλων έγιναν σε περίοδο που το σκάνδαλο είχε ξεσπάσει και ο συγκεκριμένος πρέσβης διατηρήθηκε στο πόστο του. Επομένως, εκείνο που έκανε ο Τσίπρας στη Βουλή

Ενας ο εχθρός...

Εντάξει, ο Φίλης έχει κάθε λόγο να «μαδήσει» τον Τσακαλώτο, για να αναδείχτεί ο ίδιος σε ηγέτη της «αριστερής πτέρυγας» του ΣΥΡΙΖΑ. Ως παλιός φραξιονιστής του ευρωεβριζιονισμού ξέρει τη μέθοδο «σφάζω διά της ειρωνείας» και δηλώνει για τον υπουργό των Οικονομικών που μοστράρεται σαν μαρξιστής (τρομάρα του): «Ο άνθρωπος, όλες τις μνημονικές υποχρεώσεις τις έχει τακτοποιήσει στην ώρα τους».

Η γερμανική Frankfurter Allgemeine Zeitung, όμως, η αγαπημένη «σοβαρή» FAZ της γερμανικής μπουρζουαζίας, δεν ενδιαφέρεται για το αν ο Φίλης θα καταφέρει να εκτοπίσει τον Τσακαλώτο από την άτυπη ηγεσία της φράξιας των 53+ (την ύπαρξη της οποίας ενδεχομένως αγνοεί). Γι' αυτό και επιλέγει να αναφερθεί στην ουσία: «Για πρώτη φορά στην ιστορία των προγραμμάτων δανειακής βοήθειας προς την Ελλάδα η αξιολόγηση των διεθνών δανειστών μπόρεσε να ολοκληρωθεί εντός του προβλεπόμενου χρονικού ορίου. Οι εκπρόσωποι των δανειστών και η ελληνική κυβέρνηση συμφώνησαν το Σαββατοκύριακο στο περιεχόμενο των μεταρρυθμιστικών βημάτων και **μέτρων λιτότητας** που θα πρέπει να πραγματοποιήσει η Αθήνα στην τρίτη αξιολόγηση του τρίτου τρέχοντος πακέτου δανειακής βοήθειας».

Πώς το λέει εκείνη η κινέζικη παροιμία για τους επαίνους που σου επιφυλάσσει ο εχθρός σου; Εκτός αν στην πραγματικότητα δεν υπάρχει εχθρός, αλλά πρόκειται για συμμάχους που έχουν έναν κοινό εχθρό: τον ελληνικό λαό.

ήταν να χρησιμοποιήσει αδιάτακτα τον πρέσβη σαν αντικείμενο, αδιαφορώντας και για τον άνθρωπο και για το θεσμικό του πόστο.

Πνευματικός άνθρωπος

Πριν από μερικές εβδομάδες, η ηθοποιός Λυδία Κονιόρδου που ο Τσίπρας τοποθέτησε υπουργό Πολιτισμού, υπέγραψε απόφαση στην οποία ενσωμάτωσε την απόφαση του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου για το Ελληνικό, σημειώνοντας: «Το υπέρμετρο ύψος (σ.σ. των ουρανοξυστών που θέλουν να σηκώσουν οι πλιατσικολόγοι καπιταλιστές) δεν συνάδει με την ύπαρξη αρχαιοτήτων και το ιστορικό αττικό τοπίο, και κρίνεται σκόπιμο να επανεξεταστούν τα προτεινόμενα υψηλά κτίρια κατά την εκπόνηση των πολεοδομικών μελετών».

Πριν από μερικές μέρες, το ίδιο πρόσωπο είπε στη Βουλή ότι «ο όρος (σ.σ. η απόφασή της δηλαδή) δεν είναι δεσμευτικός, αλλά δυνητικός». Μ' άλλα λόγια, είπε πως υπέγραψε μια απόφαση για να μην εφαρμοστεί! Λεπτομέρεια: η εν λόγω κυρία μοστράρεται σαν πνευματικός άνθρωπος!

Τηλεπερόνα

Ο Μπαρουφάκης δεν μπορεί να ζήσει χωρίς τηλεοπτική προβολή, αλλά και οι τηλεορατζήδες τον βγάζουν γιατί ακόμα «πουλάει». Από την τελευταία τηλεοπτική του εμφάνιση, λοιπόν, μάθαμε ότι θα φτιάξει κόμμα και θα κατέβει και στις ευρωεκλογές και στις βουλευτικές εκλογές. Δε θα ονομάζεται DIEM25, γιατί αυτό είναι το... πανευρωπαϊκό όνομα. Θα πάρει ελληνικό όνομα, το οποίο θα αποφασιστεί σε συνέδριο. Κρίνοντας από το σόου που έκανε προ καιρού στο «Σπόρτινγκ», είμαστε σίγουροι ότι το συνέδριο θα έχει όλα τα χαρακτηριστικά του χολιγουντιανού σόου. Υποθέτουμε ότι θα έχει και γκεστ σταρ (καμιά Ναόμι Κλάιν, κάνα Ζίεκ, μπορεί και κάνα Κεν Λόουτς). Για την προσέλευση του φιλοθεάμονος κοινού δεν παίρνουμε όρκο, όμως το ζητούμενο είναι το σόου, όχι οι θεατές. Αντιλαμβανόμαστε ακόμα ότι με τρία κόμματα (Μπαρουφάκης, Ζωή, Λαφαζάνης) στο «συνεπές αντιμνημονιακό τόξο», η μάχη θα είναι σκληρή και αφοώ αλληλοεξοντωθούν θα μείνουν όλοι εκτός νυμφώνος.

Ομορφιές...

«Τα χρόνια που έχω την πολιτική ευθύνη του ΥΕΘΑ δεν έχει πουληθεί ούτε σφαίρα πουθενά όπως ανακοίνωσε το ΓΕΕΘΑ αν η συνεργάτης του Τσοχατζόπουλου-Κούλη ψάχνει όπλα στη Συρία να ρωτήσει τα αφεντικά που την πληρώνουν από τα μαύρα και τα αρπάζουν διαχρονικά από τον Ελληνικό Λαό».

Ομορφιές Καμμένου στο αγαπημένο του twitter, που απαντήθηκαν με ένα εξώδικο και μια δήλωση από τη Σπυράκη: «Οι νέες χυδαίοι της του Πάνου Καμμένου δεν θα μείνουν αυτή τη φορά αναπάντητες, ακόμα και αν ισχυριστεί ότι τις έγραψε κάποιος συγγενής του. Αύριο το πρωί στο γραφείο του θα τον υποδεχθεί ένα εξώδικο και αν δεν ανακαλέσει αμέσως ζητώντας δημόσια συγγνώμη, η επόμενη συνάντησή μας θα είναι στα αστικά δικαστήρια στα οποία έχει συνηθίσει άλλωστε να πληρώνει αγωγές».

Φάτε μάτια ψάρια

Η αστική τάξη αποχαιρέτησε με όλες τις τιμές έναν μεγαλέμπορο της Ερμού που πέθανε στα 98 του χρόνια. Και τι δε γράφτηκε γι' αυτόν: ευπατρίδης, έμπορος παλαιάς κοπής, έντιμος, πολιτισμένος, άρχοντας κτλ. κτλ. Μάλιστα. Πήραν πάλι έναν άνθρωπο δικό τους και τον έκαναν ποπ είδωλο, πετώντας την εικόνα του στο πόπολο προς κατανάλωση. Προς κατανάλωση μιας κατασκευασμένης εικόνας και όχι μιας υλικής πραγματικότητας. Γιατί το πόπολο δε διανοήθηκε ποτέ να διαβεί την πόρτα του συγκεκριμένου καταστήματος, καθώς χρειάζονται μισθοί ενός εξαμήνου για να αγοράσεις από εκεί ένα ρούχο. Μπροστά στα μαγαζιά αυτού του τύπου οι εργαζόμενοι ψιθυρίζουν τη γνωστή παροιμία: «φάτε μάτια ψάρια και κοιλιά περίδρομο». Αν άφησε κάτι «φεύγοντας» ο εν λόγω έμπορος με το παπιγιόν, είναι η εικόνα και η υλική πραγματικότητα της ταξικής διαφοράς, του ταξικού χάους, σε όλα τα επίπεδα.

Συγγραφείς πολιτικών παραμυθιών

Ρωτήθηκε ο Ντεϊσελμπλούμ μετά το τελευταίο του Eurogroup ποια ήταν η δυσκολότερη στιγμή του κατά την πενταετία της ηγεσίας του ως προέδρου. Η μία ήταν η Κύπρος, είπε, και η άλλη το καλοκαίρι του 2015, αλλά λεπτομέρειες θα πει στο βιβλίο που θα γράψει. Ακολούθησε ο Μοσκοβισί που μίλησε για «βιβλία (σ.σ. φαίνεται κάτι ετοιμάζει κι αυτός) που θα είναι διαφορετικά από εκείνο του Βαρουφάκη, που ήταν περισσότερο σαν παραμύθι. Κάποιος πρέπει να γράψει μια ιστορία ενηλίκων, χωρίς παράνοια, την πραγματική ιστορία».

Με κάτι τέτοια ο Μπαρουφάκης ψηλώνει δυο κεφάλια. Σημασία έχει να σε αναφέρουν, έστω κι αν οι αναφορές είναι αρνητικές, λέει ένα κυνικό αμερικάνικο σλόγκαν. Κι ο Μπαρουφάκης ικανοποιείται που όταν συζητούν για «πολιτικά αφηγήματα», αναφέρονται στο δικό του. Οι άλλοι θα έρθουν δεύτεροι και κατ'αδρόμω. Τα δικά τους πολιτικά παραμύθια (γιατί παραμύθια θα γράψουν κι αυτοί) θα είναι εξαρχής αμφισβητούμενα.

Ο εκλεκτός πέθανε, ζήτω ο εκλεκτός

Μην μας πείτε ότι πρόκειται για τη φυλλάδα του Κουρή, κάνοντας τη γνωστή απαξίωτική χειρονομία. Η φυλλάδα του Κουρή δεν είναι παρά μια ντουντούκα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, η οποία «εκλαϊκεύει» την κυβερνητική γραμμή σε ένα ορισμένο ακροατήριο. Όταν η φυλλάδα του Κουρή γράφει, στο πρωτοσέλιδο της την περασμένη Τρίτη «Ο εκλεκτός του Τσίπρα πρόεδρος του Eurogroup - Αντικαταστάτης του Νταϊσελμπλούμ ο σοσιαλιστής πορτογάλος υπουργός Οικονομικών Μάριο Σεντένο», δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να «μεταφράζει» στη γνωστή γλώσσα του «αυριανισμού» την επίσημη κυβερνητική γραμμή. Και από το μέγαρο Μαξίμου και από την οδό Νίκης, Τσίπρας και Τσακαλώτος φρόντισαν να διαρρεύσουν τη χαρά τους για την εκλογή του Σεντένο, λέγοντας διάφορες παρλαπίπες, περί «σοσιαλιστή», «εκπροσώπου του Νότου» κτλ.

Ας ξεκαθαρίσουμε καταρχάς με τις παρλαπίπες. Οχι πως θα είχε καμιά σημασία, αλλά ο Σεντένο δεν είναι καν σοσιαλδημοκράτης. Στην Πορτογαλία είναι γνωστός σαν κεντρώος-φιλελεύθερος. Αλλωστε, πριν μεταπηδήσει στην πολιτική, ο απόφοιτος του Χάρβαρντ (τυχαίο;) υπήρξε μεγαλοστέλεχος της Τράπεζας της Πορτογαλίας. Κάτι σαν «ο Πορτογάλος Παπαδήμος ή Στουρνάρας» σαν να λέμε. Στην πολιτική μπήκε το 2015 με καθήκον να συνεχίσει τη σκληρή πολιτική δημοσιονομικής λιτότητας και κινεζοποίησης, καθώς ήταν δηλωμένος οπαδός της «περισσότερης ευελιξίας στην αγορά εργασίας».

Μπορεί οι σοσιαλδημοκράτες να πανηγύρισαν για την εκλογή του Σεντένο (ξεπέρασαν ακόμα και τον Κουρή, κάνοντας λόγο για... τέλος των πολιτικών της λιτότητας στην Ευρωζώνη), όμως αντιλαμβάνεται κανείς την ανάγκη τους για κάποια «νίκη», μετά τα απανωτά στραπάτσα που δέχονται σε κάθε εκλογική διαδικασία στην Ευρωλάνδη. Και βέβαια, δε θα πουν ποτέ ότι το πόστο αυτό θα το έπαιρνε ένας σοσιαλδημοκράτης (σοσιαλδημοκράτης είναι και ο Ντεϊσελμπλούμ), στο πλαίσιο της μοιρασιάς που έχουν κάνει στους λεγόμενους ευρωπαϊκούς θεσμούς (ο Γιούνκερ, ο Τουσκ και ο Ταγιάνι είναι από τον συντηρητικό χώρο).

Εν πάση περιπτώσει, όποιος παρακολουθεί συστηματικά τα τεκταινόμενα στους διαδρόμους των Βρυξελλών δεν μπορεί παρά να θυμηθεί ότι το χρίσμα στον Σεντένο το έδωσε προ καιρού ο ίδιος ο Σόιμπλε, όταν του προσέδωσε το προσωνύμιο «Ρονάλντο του Eurogroup» (αναφερόμενος στον συμπατριώτη του Σεντένο, fake Ρονάλντο, τον Κριστιάνο, όχι στον original, το «φαινόμενο»). Και ένθερμος υποστηρικτής της υποψηφιότητας Σεντένο ήταν ο γερμανός υπηρεσιακός υπουργός Οικονομικών, Πέτερ Αλτμάιερ, εκ των στενότερων συνεργατών της Μέρκελ και θεωρούμενος ως «γεράκι» του γερμανικού ιμπεριαλισμού. Οι Γερμανοί ενδεχομένως να υποστήριζαν για διάδοχο του Ντεϊσελμπλούμ τον αυστριακό Χανς-Γεργκ Σέλιγκ, όμως αυτός τους απάλλαξε από το δίλημμα, καθώς αυτο-συνταξιοδοτήθηκε πολιτικά, όταν ο νικητής των αυστριακών εκλογών του περασμένου Οκτώβρη, Σεμπάστιαν

Κουρτς δήλωσε ότι δε θα τον περιλάβει στο νέο κυβερνητικό σχήμα.

Ο Σόιμπλε με το αναπηρικό του καροτσάκι δεν ήταν αυτή τη φορά στις Βρυξέλλες, ήταν όμως εκεί το πνεύμα του. Ολα εξελίχθηκαν όπως ακριβώς τα είχε σχεδιάσει. Και δε θα μπορούσε να συμβεί διαφορετικά, δεδομένων των συσχετισμών δύναμης που υπάρχουν στον ιμπεριαλιστικό συνασπισμό της Ευρωζώνης. Προσέξτε με πόσο κυνισμό περιγράφει την εκλογή Σεντένο η γερμανική Χάντελμπλατ, υπό τον σαρκαστικό και άκρως προσβλητικό τίτλο «Το ποντίκι που δε βρυχάται»:

«Υπάρχουν πολλοί λόγοι για τους οποίους τα κορυφαία πόστα της ΕΕ πηγαίνουν σε αξιωματούχους από μικρές χώρες, και η ευρέως αναμενόμενη επιλογή του πορτογάλου υπουργού Οικονομικών Μάριο Σεντένο ως επικεφαλής της ομάδας που καθοδηγεί την πολιτική του ευρώ αποτελεί ένα παράδειγμα. Ο πορτογάλος αξιωματούχος διαδέχτηκε τον πρώην υπουργό Οικονομικών της Ολλανδίας Γερούν Ντεϊσελμπλούμ ως πρόεδρος και εκπρόσωπος Τύπου των 19 υπουργών Οικονομικών στο λεγόμενο Eurogroup. Ο κ. Ντεϊσελμπλούμ ήταν μια κουτσή πάπια από τον Μάρτη, όταν οι εκλογές στην Ολλανδία κατέστησαν σαφές ότι το κόμμα του δε θα συμμετείχε σ' έναν νέο συνασπισμό. Όμως οι Ολλανδοί έφτασαν σε σχηματισμό νέας κυβέρνησης μόλις τον Οκτώβρη, οπότε παρέμεινε ως υπηρεσιακός.

Δεν είχε καμιά σημασία, δεδομένου ότι ο κ. Ντεϊσελμπλούμ δεν έπαιρνε ποτέ τις αποφάσεις για το Eurogroup, και ούτε ο κ. Σεντένο θα τις παίρνει. Εδώ και αρκετά χρόνια, ήταν ο πρώην γερμανός υπουργός Οικονομικών Βόλφγκανγκ Σόιμπλε που είχε τον αποφασιστικό λόγο σε ό,τι έπρεπε να αποφασίσουν οι υπουργοί Οικονομικών, ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της ελληνικής κρίσης, για την οποία το Eurogroup ακολούθησε μια σκληρή γραμμή σχετικά με το τι έπρεπε να κάνει η Ελλάδα για να πάρει δισωώσεις.

Η Πορτογαλία κατέχει την 14η θέση μεταξύ των οικονομικών της ΕΕ, οπότε ο κ. Σεντένο, όπως ο κ. Ντεϊσελμπλούμ πριν απ' αυτόν, θα κάνει ό,τι λένε οι δυνατοί (σημείωση: δε βρίσκονται στη Λισαβόνα ή στις Βρυξέλλες). Είναι πάρα πολύ σημαντικότερο για το μέλλον του ευρώ και τις πολιτικές του Eurogroup να δούμε ποιος θα γίνει νέος υπουργός Οικονομικών στη Γερμανία, όταν σχηματιστεί τελικά μια νέα κυβέρνηση στο Βερολίνο.

Αυτός είναι ο βασικός λόγος που ο τυπικός επικεφαλής για πολλές ομάδες της ΕΕ προέρχεται από μια μικρή χώρα - έτσι δε γίνεται προφανές ότι είναι οι μεγάλες χώρες που υπαγορεύουν την πολιτική. Για τον ίδιο λόγο, αυτός ο αξιωματούχος από μικρή χώρα δε θα ασκήσει οποιαδήποτε σοβαρή ανάσχεση σ' αυτούς που υπαγο-

ρεύουν. Εάν ο κ. Σόιμπλε έπρεπε να κάνει κάποιους συμβιβασμούς - και δεν έκανε πολλούς - τους έκανε με τους υπουργούς της Γαλλίας, της Ιταλίας και της Ισπανίας.

Ο κ. Ντεϊσελμπλούμ από την πλευρά του έκανε ευσυνείδητα ό,τι του έλεγαν, μολονότι το κεντροαριστερό Εργατικό Κόμμα ίσως είχε την τάση να τηρήσει μια πιο ήπια στάση σε σχέση με τους κεντροδεξιούς χριστιανοδημοκράτες του κ. Σόιμπλε. (...)

Οι αξιωματούχοι μικρών χωρών που αναλαμβάνουν αρμοδιότητες της ΕΕ έχουν περισσότερο χρόνο ν' αφιερώσουν σ' αυτή τη δουλειά από εκείνους που διαχειρίζονται μεγαλύτερες οικονομίες. Συχνά μιλούν αρκετές γλώσσες, που είναι χρήσιμες για τη διαπραγμάτευση με συναδέλφους από τόσες διαφορετικές χώρες. Ο κ. Σεντένο, για παράδειγμα, που ολοκλήρωσε σπουδές στο Χάρβαρντ μετά από τις σπουδές του στη Λισαβόνα, μιλά πέντε γλώσσες πέρα από τη μητρική του πορτογαλική. (...)

Στην αίτησή του για το αξίωμα ο κ. Σεντένο ευσυνείδητα σημείωσε τις προτεραιότητες του Eurogroup σαν δική του ατζέντα - επέκταση της τραπεζικής ένωσης, ιδιαίτερα το κοινό σχέδιο εγγύησης των καταθέσεων, ένα «αξιόπιστο» σύστημα ελέγχου της συμμόρφωσης στους κανόνες του ευρώ, περισσότερο διάλογο με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και άλλες μεταρρυθμίσεις βάσει σαφούς χρονοδιαγράμματος. Δεσμεύτηκε ιδιαίτερα στο «σύμφωνο σταθερότητας» - τους κανόνες για το χρέος και το έλλειμμα που κυβερνούν το ευρώ.

Αναμφίβολα, όλοι αξιολόγοι στόχοι. Αλλά τελικά, ο κ. Σεντένο απλώς θα προεδρεύει στις συναντήσεις, ενώ θα είναι οι υπουργοί Οικονομικών της Γερμανίας και της Γαλλίας που θα αποφασίζουν τι θα γίνει στη ζώνη του ευρώ».

Παραθέσαμε σκόπιμα ένα τόσο μακροσκελές απόσπασμα από το άρθρο της γερμανικής οικονομικής φυλλάδας γιατί είναι χαρακτηριστικό για τον ιμπεριαλιστικό κυνισμό που αποπνέει, όχι μόνο ως προς το πώς παίρνονται οι αποφάσεις στην Ευρωζώνη, αλλά και για το πώς αντιμετωπίζουν τους αξιωματούχους από τις εξαρτημένες χώρες που διορίζουν σε διάφορα ευρωενωστικά πόστα. Τους αντιμετωπίζουν σαν μορφωμένους κλητήρες τους, επιφορτισμένους με μια δουλειά που οι ίδιοι βαριούνται ή δεν έχουν το χρόνο να κάνουν. Προσθέτουν δε και τη διάσταση της εξαπάτησης των ευρωπαϊκών λαών: να δίνουν την εντύπωση της δημοκρατικής λειτουργίας.

Σ' αυτό το τελευταίο πρωταγωνιστούν και πάλι οι συριζαίοι με την εκκωφαντική προπαγάνδα για «πρόεδρο του Νότου» και τα συναφή, μέσω της οποίας προσπαθούν να κοροϊδέψουν τον ελληνικό λαό ότι ο Σεντένο (και ο κάθε Σεντένο) θα είναι αυτός που θα καθορίσει τις αποφάσεις του Eurogroup και τη στάση των ιμπεριαλιστών δανειστών έναντι του ελληνικού κράτους. Ολα όσα αναφέραμε παραπάνω (για το χρίσμα που έδωσε ο Σόιμπλε στον Σεντένο κτλ.) επιβεβαιώνουν απλώς μια μεγάλη αλήθεια. Στο παγκόσμιο σύστημα του καπιταλιστικού ιμπεριαλισμού υπάρχουν ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και εξαρτημένες χώρες. Στα διαβούλια αυτού του συστήματος οι αποφάσεις παίρνονται όχι από τα πρόσωπα, αλλά με βάση τη **δύναμη του κεφαλαίου** που η κάθε πλευρά εκπροσωπεί.

Συμφωνία υπουργείου Παιδείας με την τρόικα

Κομπιναδόροι αισχίστου είδους

Με απύθμενο θράσος το υπουργείο Παιδείας θριαμβολογεί ότι διαψεύστηκαν οι Κασσάνδρες που διαλαλούσαν ότι οι τροϊκανοί πιέζουν για «αύξηση του ωραρίου των εκπαιδευτικών», «αξιολόγηση των εκπαιδευτικών της τάξης», «αύξηση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα», «33ωρο εβδομαδιαίου εργασιακού χρόνου», άμεση συμμόρφωση με «τις κατευθύνσεις καλύτερων πρακτικών του ΟΟΣΑ αναφορικά με τα μεγέθη της σχολικής τάξης και το διδακτικό χρόνο των εκπαιδευτικών» και διαβεβαιώνει ότι:

«Δεν θα υπάρξει καμία αύξηση διδακτικού ωραρίου και θα συνεχίσει να εφαρμόζεται ο νόμος 1566 του 1985. Δεν θα υπάρξει καμία αύξηση εργασιακού χρόνου. Δεν θα υπάρξει ατομική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών της τάξης αλλά αυτό-αξιολόγηση της σχολικής μονάδας ως σύνολο».

Πανηγυρίζει δε, ότι συμφώνησε μόνο στο εξής:

«Κανονικά προχωρά και η αναγκαία νομοθετική πρωτοβουλία μέχρι το τέλος του έτους σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση των στελεχών της εκπαίδευσης, όπως έχει περιγραφεί μέχρι τώρα από πλευράς Υπουργείου. Μόνη αλλαγή που συμφωνήθηκε είναι η συμμετοχή του ΑΣΕΠ στις διαδικασίες αξιολόγησης των στελεχών και ο αποχαρκτηρισμός της ώρας σίτισης ως διδακτικής, πρόνοια που συνάδει απολύτως με την επιδίωξη του Υπουργείου για μεταβολές στις διαδικασίες σίτισης».

Την ίδια στιγμή, ο ίδιος ο υπουργός Παιδείας, Κ. Γαβρόγλου, μιλώντας στο 7ο Περιφερειακό Συνέδριο για την Παραγωγική Ανασυγκρότηση, που πραγματοποιήθηκε στην Κέρκυρα στις 5 και 6 Δεκέμβρη, αφού αναφέρθηκε στο γνωστό παραμύθι της «σκληρής διαπραγμάτευσης» και στις «απίστευτες αυθαιρεσίες που ζητούσαν οι θεσμοί», δήλωσε ότι υπέγραψε με τους θεσμούς τα παρακάτω:

◆ Την υποχρέωση των εκπαιδευτικών να βρίσκονται στο σχολείο 30 ώρες την εβδομάδα.

◆ Να νομοθετηθούν κριτήρια στις συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων (ανέφερε το παράδειγμα των συστεγαζόμενων σχολείων).

◆ Στην επιλογή των Διευθυντικών Στελεχών να εμπλέκεται το ΑΣΕΠ.

◆ Αξιολόγηση στελεχών εκπαιδευσης και αυτοαξιολόγηση σχολικών μονάδων.

Ας δούμε, λοιπόν, τι κρύβεται πίσω από αυτά που υπέγραψε, προς το παρόν, το υπουργείο Παιδείας με τους τροϊκανούς (λέμε προς το παρόν, γιατί «τα πάντα όλα» αναφέρονται ως υποχρεώσεις της συγκυβέρνησης στο Μνημόνιο-3, ενώ ανάλογες κατευθύνσεις αναφέρονται στην έκθεση του ΟΟΣΑ για την εκπαίδευση στην Ελλάδα και ανάλογα σημεία υπάρχουν στο τριετές σχέδιο του υπουργείου Παιδείας και στην πρόταση του ΙΕΠ για το Πιστοποιητικό Παιδαγωγικής και Διδακτικής Επάρκειας των εκπαιδευτικών).

Υποχρεωτικό ωράριο 30 ώρες τη βδομάδα

Η ρύθμιση είναι στην ουσία τα προεόρτια για την αύξηση και του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών και την

ταύτισή του με το εργασιακό ωράριο. Η εφαρμογή αυτού του μέτρου, που τόσο επιθυμούν ΟΟΣΑ και «θεμοί» συμπεριλαμβάνεται στο Μνημόνιο-3, όμως κρίθηκε πιο πρόσφορο η επιβολή να γίνει βήμα-βήμα για να αποφευχθούν αντιδράσεις.

Τώρα, ο Γαβρόγλου εμφανίζεται τάχα αμετακίνητος στην αύξηση του διδακτικού ωραρίου, όμως έχουμε, πλέον, βιώσει τα τερτίπια των συριζαίων και τη σταδιακή διολίσθηση, συν τω χρόνω, σε αυτά που πραγματικά έχουν συμφωνήσει και υπογράψει με την τρόικα.

Συνεπώς η δήλωση του υπουργού Παιδείας έγινε μόνο και μόνο για να αποκοιμήσει τους εκπαιδευτικούς. «Οι εκπαιδευτικοί μας δε μπορούν να εργαστούν παραπάνω γιατί όταν μετράμε τις ώρες δεν μετράμε το γεγονός ότι οι εκπαιδευτικοί μας πάνε τα παιδιά στο δι-άλειμμα, στήνουν τα πειράματα, κάνουν τις διοικητικές εργασίες. Στα ευρωπαϊκά σχολεία, με τα οποία θέλουν να μας συγκρίνουν, και οι θεσμοί και ο ΟΟΣΑ υπάρχουν διοικητικοί, βοηθοί, τεχνικοί εργαστηρίων. Εδώ ένας εκπαιδευτικός τα φορτώνει όλα αυτά, συν το γεγονός ότι έχει μια ευθύνη στα παιδιά, τα οποία ξέρουμε, ότι στην περίοδο κρίσης περνάνε και αυτά μια κρίση ταυτότητας, λόγω οικογενειακών προβλημάτων κ.ά. Αρα ο εκπαιδευτικός κάνει και τον κοινωνικό λειτουργό, τον ψυχολόγο. Αυτά όλα είναι διακριτά επαγγέλματα στο εξωτερικό. Όταν λοιπόν πάνε να μας συγκρίνουν, δε μπορούν να συγκρίνουν μήλα με πορτοκάλια. Το έχουμε πει 50 φορές. Σε αυτό θα είμαστε ανυποχώρητοι, όχι επειδή οι εκπαιδευτικοί μας δουλεύουν λιγότερο, αλλά γιατί οι εκπαιδευτικοί μας έχουν στην πλάτη τους μια ευθύνη που στην Ευρώπη δεν την έχει κανένας εκπαιδευτικός»: Κ. Γαβρόγλου, μιλώντας στο 7ο Περιφερειακό Συνέδριο για την Παραγωγική Ανασυγκρότηση.

Αλλωστε, οι επανειλημμένες δηλώσεις του υπουργού Παιδείας, αναφορικά με τις αλλαγές στο Λύκειο, ότι οι εκπαιδευτικοί θα επιβλέπουν και θα καθοδηγούν τις «δημιουργικές εργασίες» των μαθητών, τα «εκτεταμένα δοκίμια», θα βοηθούν τους μαθητές στην εμφάνιση των μαθημάτων, συνιστούν στην ουσία επέκταση του διδακτικού χρόνου. Το επόμενο βήμα θα έρθει με μαθηματική ακρίβεια. Το μέτρο αυτό βάζει τελεία και παύλα στους μόνιμους διορισμούς νέων εκπαιδευτικών.

Συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων

Πρόκειται για καμουφλισμένη συνέχιση του έργου που άρχισε επί Διαμαντοπούλου. Οι συγχωνεύσεις των συστεγαζόμενων σχολείων είναι το «φύλλο συκής», το οποίο επιτρέπει, παρόλ' αυτά τις συγχωνεύσεις τμημάτων, που έως τώρα ήταν αδύνατες, καθότι επρόκειτο για διαφορετικά σχολεία στο ίδιο σχολικό συγκρότημα.

Ο έτσι κι αλλιώς μεγάλος αριθμός των μαθητών ανά τάξη (25 μαθητές), που προσauξάνεται σε πολλές περιπτώσεις κατά 10% ειδικά στη Δευτεροβάθμια, διευκολύνει τις συγχωνεύσεις τμημάτων. Το κύμα συγχωνεύσεων-καταργήσεων ευνοείται και από τις καταργήσεις των ολιγομελών τμημάτων και των τμημάτων Ομάδων Προσανατολισμού σε ΓΕΛ και ΕΠΑΛ. Το ότι υπήρξαν πολ-

λές εξαιρέσεις φέτος, στην εφαρμογή του γράμματος του νόμου, επειδή υπήρξαν αντιστάσεις, δε σημαίνει ότι το ίδιο θα ισχύσει και τις επόμενες χρονιές.

Ο υπουργός ψεύδεται όταν λέει ότι δεν θα υπάρξει αύξηση του αριθμού των μαθητών ανά τάξη, αφού αυτή υλοποιείται ήδη. Με το Π.Δ. 79 για την Οργάνωση και λειτουργία των Δημοτικών Σχολείων και των Νηπιαγωγείων, αφού παγίωσε τον αριθμό των μαθητών ανά τάξη στους 25 (θυμίζουμε τη δημαγωγική εξαγγελία Τσίπρα, τον Μάιο του 2017: «Σταδιακά στα επόμενα δύο χρόνια θα μειώνεται ο αριθμός των μαθητών ανά τμήμα, ώστε να μην υπερβαίνουν τους 22») το υπουργείο Παιδείας, προχώρησε και παραπέρα, προκειμένου να δέσει σε κάθε περίπτωση τον γάιδαρό του και να μην κινδυνέψει να πιεστεί για πρόσθετους διορισμούς εκπαιδευτικών, διατήρηση του αριθμού των τμημάτων και ίδρυση νέων και συνεπώς για επιπλέον δαπάνες. Καταστρατήγησε με το εν λόγω Π.Δ. τα όρια των σχολικών μονάδων, βάσει των οποίων εγγράφονται σε αυτές οι μαθητές, αφού ορίζει τριμελή επιτροπή στο πλαίσιο κάθε Περιφερειακής Διεύθυνσης, η οποία θα χειρίζεται συνολικά την κατανομή των μαθητών στα σχολεία. Ετσι, παρακάμπτεται η αναγκαιότητα δημιουργίας π.χ. και δεύτερου τμήματος σε ένα σχολείο, όταν οι μαθητές υπερβαίνουν τους 25, αφού οι «πλεονάζοντες» κατανέμονται από την επιτροπή σε όμορα ή λιγότερο όμορα σχολεία. Το σχολείο της γειτονιάς γίνεται άπιαστο όνειρο για μερικές κατηγορίες παιδιών.

Επιλογή-Αξιολόγηση στελεχών εκπαίδευσης με εμπλοκή ΑΣΕΠ

Η εμπλοκή του ΑΣΕΠ στην επιλογή των στελεχών εκπαίδευσης έχει να κάνει με τον αναβαθμισμένο ρόλο που προορίζεται γι' αυτά τα στελέχη. Είναι ο ρόλος του διευθυντή-μάντζερ, που πασχίζει για την «ανταγωνιστικότητα» και «αποδοτικότητα» της σχολικής του μονάδας, που διαχειρίζεται το προσωπικό, αναζητά πόρους «από τρίτους», κ.λπ. (Μοχλός η αυτο-αξιολόγηση, η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών. Οι όροι «αυτονομία», «αποκέντρωση» και οι σχετικές ρυθμίσεις δεν έχουν μπει τυχαία στις εξαγγελίες Γαβρόγλου για το «νέο σχολείο»).

Αυτο-αξιολόγηση

◆ Διατήρηση του νομοθετικού πλαισίου της αξιολόγησης, μαζί με τις εξαγγελίες για αναβάθμιση του ρόλου της ΑΔΙΠΠΔΕ (Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια, Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση), παρά τις διαβεβαιώσεις Γαβρόγλου περί του αντιθέτου.

◆ Τα Περιφερειακά Κέντρα Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού (ΠΕ.Κ.Ε.Σ.), λειτουργούν σε κάθε Περιφερειακή Διεύθυνση Εκπαίδευσης **με έργο τον εκπαιδευτικό σχεδιασμό, την επιστημονική και παιδαγωγική καθοδήγηση των εκπαιδευτικών**, την οργάνωση της επιμόρφωσης και την **υποστήριξη του προγραμματισμού και της αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων της περιοχής ευθύνης τους**.

◆ Αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου με όλα τα χαρακτηριστικά της αξιολόγησης του Αρβανιτόπουλου: Προγραμματισμός στην αρχή της σχολικής χρονιάς με αποσαφήνιση και **διατύπωση «στόχων» και «επιλογή στοχευμένων δράσεων»**, με τη δυναμική συμμετοχή στελεχών του ΠΕΚΕΣ, του ΚΕΣΥ ή του ΚΕΑ, μέλη ΔΕΠ ή εκπροσώπους επιστημονικών, κοινωνικών ή πολιτιστικών φορέων, **κατάρτιση «σχεδίων δράσης»**, εμπλουτισμός του αρχικού προγραμματισμού και των σχεδίων δράσης κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς, **κριτική αποτίμηση του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου** στο τέλος της χρονιάς.

◆ Έκδοση σχετικής Υπουργικής Απόφασης με **«σχέδιο προγραμματισμού»**, για να μην υπάρχουν παρασπονδίες, στο οποίο θα αναφέρονται **«οι πιθανοί-ενδεικτικοί θεματικοί άξονες»** και το οποίο θα συνοδεύεται και **«με οδηγίες συμπλήρωσης και ενημερωτικές συναντήσεις των Διευθυντών των σχολείων από τα στελέχη του ΠΕΚΕΣ»**.

◆ **«Κοινοποίηση του προγραμματισμού και της αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου στο οικείο ΠΕΚΕΣ»** από τη σχολική μονάδα. Οι αρχικές φήμες ότι ο προγραμματισμός και η αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου θα ήταν αποκλειστική εσωτερική υπόθεση της σχολικής μονάδας, έγιναν καπνός.

Σημειώνουμε ότι οι Περιφερειακοί Συντονιστές Εκπαιδευτικού Έργου και Επιμόρφωσης, στο πλαίσιο του ΠΕΚΕΣ, **επιλέγονται από το Συμβούλιο Επιλογής και οι Οργανωτικοί Συντονιστές έχουν άμεση επικοινωνία με το ΙΕΠ και το ΥΠΠΕΘ**.

◆ **«Αυτονομία»** της σχολικής μονάδας (προς το παρόν παιδαγωγική). Βρίσκεται στη βάση μιας ιεραρχικής πυραμίδας, στην κορυφή της οποίας βρίσκεται το υπουργείο Παιδείας. Αυτό καθορίζει την εκπαιδευτική πολιτική, σύμφωνα με τα συμφέροντα της αστικής τάξης και της κεφαλαιοκρατίας. Στη συνέχεια κάθε εκπαιδευτική περιφέρεια («αποκέντρωση») «προσαρμόζει» αυτήν την πολιτική **«στις ανάγκες και ιδιαιτερότητες των σχολικών της μονάδων»** και οι σχολικές μονάδες **«μπορούν να καθορίζουν τα σημεία έμφασης και να τα εντάσσουν στο σχεδιασμό τους»**. Οι επιλογές τους αυτές αποτελούν κριτήριο για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας («προγραμματισμός και αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου»).

◆ Το Σχολικό Συμβούλιο λειτουργεί σε κάθε σχολική μονάδα και σ' αυτό προεδρεύει ο Διευθυντής του σχολείου. Αποτελείται από τον Σύλλογο Διδασκόντων, το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων, τον εκπρόσωπο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στη Σχολική Επιτροπή και τρεις (3) εκπροσώπους των μαθητικών κοινοτήτων για τα σχολεία της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. «Εντοπίζει τα προβλήματα και τις ιδιαίτερες ανάγκες που αντιμετωπίζει το σχολείο και προτείνει λύσεις και αναπτύσσει πρωτοβουλίες για την επίλυση θεμάτων... **συμμετέχει στις διαδικασίες προγραμματισμού και αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας, εκφράζοντας προτάσεις...**».

◆ «Τοπική κοινωνία» (δηλαδή γονείς, δημαρχαίοι, σύλλογοι, τοπικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις, η «ευρύτερη κοινωνία» κατά πως αναφέρει η πρόταση του υπουργείου Παιδείας, κ.λπ.) μπορούν να έχουν λόγο σε αυτές τις «επιλογές», **«πλαισιώνοντας με τις προτάσεις και τις δράσεις τους το Σχολικό Συμβούλιο της σχολικής μονάδας»**.

◆ Ο Διευθυντής της σχολικής μονάδας «σε συνεργασία με τον Σύλλογο Διδασκόντων **έχει την ευθύνη του συντονισμού της διαδικασίας διαμόρφωσης και υλοποίησης του εκπαιδευτικού σχεδιασμού του σχολείου και της διαδικασίας προγραμματισμού και αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου**, υποστηρίζει την οργάνωση και λειτουργία της σχολικής μονάδας, **συμβάλλει στη σχολική αποτελεσματικότητα και ενισχύει την εφαρμογή καινοτομιών»**.

◆ **Εσωτερικός Κανονισμός**, που καθιερώνεται υποχρεωτικά από το Σύλλογο Διδασκόντων, ώστε να διασφαλίζεται ο έλεγχος και η υποταγή στην ασκούμενη εκπαιδευτική πολιτική.

◆ Πρόταση του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής (ΙΕΠ) για την Παιδαγωγική και Διδακτική Επάρκεια των Εκπαιδευτικών: «Επιτυχόντες του ΑΣΕΠ που καλούνται από το Υπουργείο Παιδείας να αναλάβουν εκπαιδευτική υπηρεσία συμμετέχουν υποχρεωτικά σε διαδικασίες εισαγωγικής επιμόρφωσης κατά τη διάρκεια του πρώτου έτους υπηρεσίας τους. Αυτό σημαίνει: α) **θεσμό μέντορα και στήριξη**, β) αξιοποίηση του κενού από μαθήματα διαστήματος κατά την έναρξη του σχολικού έτους, γ) μειωμένο διδακτικό ωράριο για τους προσηφθέντες, καθώς και δ) **αξιολόγησή τους μετά το τέλος του πρώτου έτους»**.

Η πρόταση περιέχει και αναφορά ότι δεν εφαρμόζεται το υπάρχον νομικό πλαίσιο (Ν. 3848/2010, Ν. 4186/2013, εγκύκλιος 46820/Δ1/15-4-2011, Ν. 4485/2017).

Τα παραπάνω, που περιλαμβάνονται στο σχέδιο του υπουργείου Παιδείας για τις λεγόμενες «Δομές Υποστήριξης του Εκπαιδευτικού Έργου», μαζί με την πρόταση του ΙΕΠ, καταδεικνύουν ότι δεν πρόκειται για την «αθώα» αυτο-αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, όπως διατείνεται το υπουργείο Παιδείας. Αποσκοπούν στο να δημιουργηθεί στους εκπαιδευτικούς «κουλούρα αξιολόγησης». Η συνέχεια, η αξιολόγηση - κατηγοριοποίηση των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών είναι γνωστή και αναπόφευκτη, έτσι και υλοποιηθεί η πρώτη φάση.

Το Μνημόνιο-3 για την εκπαίδευση

Στο πρώτο πεδίο («Αγορά εργασίας και ανθρώπινο κεφάλαιο») της υποπαραγράφου 4 («Διαρθρωτικές πολιτικές για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της ανάπτυξης») της παραγράφου Γ «Συμφωνία δημοσιονομικών στόχων και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων» αναφέρονται τα εξής:

◆ **«Οι αρχές θα διασφαλίσουν τον περαιτέρω εκσυγχρονισμό του τομέα της εκπαίδευσης σύμφωνα με τις βέλτιστες πρακτικές της ΕΕ και αυτό θα τροφοδοτήσει την προγραμματισμένη ευρύτερη στρατηγική ανάπτυξης. Οι**

αρχές, σε συνεργασία με τον ΟΟΣΑ και ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, θα επικαιροποιήσουν, έως τον Απρίλιο του 2016, την αξιολόγηση του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος που εκπόνησε ο ΟΟΣΑ το 2011.

Η εν λόγω επανεξέταση θα καλύπτει όλα τα επίπεδα εκπαίδευσης, συμπεριλαμβανομένων των δεσμών μεταξύ έρευνας και εκπαίδευσης και της συνεργασίας μεταξύ πανεπιστημίων, ερευνητικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων με σκοπό την ενίσχυση της καινοτομίας και της επιχειρηματικότητας (βλ. επίσης ενότητα 4.2).

...Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων θα συνάδει με το γενικό σύστημα αξιολόγησης της δημόσιας διοίκησης».

◆ «Μεταξύ άλλων, η επανεξέταση θα αξιολογήσει την **υλοποίηση της μεταρρύθμισης του "Νέου Σχολείου"**, το περιθώριο περαιτέρω εξορθολογισμού (των τάξεων, σχολείων και πανεπιστημίων), τη λειτουργία και διακυβέρνηση των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, την **αποδοτικότητα και αυτονομία των δημόσιων εκπαιδευτικών μονάδων και την αξιολόγηση και διαφάνεια σε όλα τα επίπεδα**. Η επανεξέταση θα προτείνει συστάσεις **σύμφωνα με τις βέλτιστες πρακτικές των χωρών του ΟΟΣΑ**. Με βάση τις συστάσεις της επανεξέτασης, οι αρχές θα εκπονήσουν επικαιροποιημένο εκπαιδευτικό σχέδιο δράσης και θα υποβάλουν προτάσεις για δράσεις το αργότερο έως τον Μάιο του 2016, οι οποίες θα εγκριθούν έως τον Ιούλιο του 2016, και **εφόσον είναι δυνατόν, τα μέτρα θα πρέπει να τεθούν σε ισχύ πριν από το ακαδημαϊκό έτος 2016-2017**».

◆ «Ειδικότερα, οι αρχές δεσμεύονται να **εuthγραμμίσουν τον αριθμό διδακτικών ωρών ανά μέλος του προσωπικού, καθώς και την αναλογία μαθητών ανά τάξη και ανά εκπαιδευτικό, με τις βέλτιστες πρακτικές των χωρών του ΟΟΣΑ, το αργότερο έως τον Ιούνιο του 2018**».

◆ «Οι αρχές θα διασφαλίσουν τη **δίκαιη μεταχείριση όλων των φορέων παροχής εκπαίδευσης, συμπεριλαμβανομένων των ιδιωτικών ιδρυμάτων, καθορίζοντας ελάχιστα πρότυπα**».

Οι «κακοδαιμονίες» του εκπαιδευτικού συστήματος κατά τον ΟΟΣΑ

◆ Η μισθολογική δαπάνη ανά μαθητή είναι άνω του μέσου όρου του ΟΟΣΑ, κυρίως **επειδή οι έλληνες εκπαιδευτικοί έχουν λιγότερες διδακτικές ώρες και η Ελλάδα έχει μικρότερες σε αριθμό μαθητών τάξεις**.

◆ **Σχολικό δίκτυο από χιλιάδες σχετικά μικρά σχολεία, με χαμηλή αναλογία μαθητών/εκπαιδευτικών**.

◆ **Οι εκπαιδευτικοί διδάσκουν σημαντικά λιγότερες ώρες ετησίως από όλες σχεδόν τις άλλες χώρες στην Ευρώπη**.

◆ **Συγκεκριμένα σχεδιασμένο εκπαιδευτικό σύστημα. Οι άλλες χώρες έχουν προχωρήσει στην αποκέντρωση των εκπαιδευτικών συστημάτων, την αύξηση της ευελιξίας και της ανταπόκρισης των σχολείων και των τριτοβάθμιων ιδρυμάτων απέναντι στις ανάγκες των φοιτητών**.

◆ **Δεν υπάρχει εξωτερική αξιολόγηση της μάθησης ή εξωτερική αξιολόγηση σχολικών μονάδων και της διδασκαλίας. Δεν υπάρχουν αξιόπιστοι δείκτες που να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα του συστήματος**.

◆ **Οι σχολικοί διευθυντές έχουν την πιο περιορισμένη αρμοδιότητα συγκριτικά με άλλες χώρες σε σχέση με τη διαχείριση των ανθρωπίνων πόρων**.

◆ **Ισχυρά εργατικά σωματεία**. Συχνές απεργίες, διαδηλώσεις εναντίον διαφαινόμενων απειλών για τα εργασιακά δικαιώματα.

◆ **Ενεργός πολιτική συμμετοχή**, που αντικατοπτρίζεται με εκτεταμένη συμμετοχή σε πολιτικές παρατάξεις και ηχηρές διαδηλώσεις.

◆ **Υψηλός ατομικός και οικογενειακός βαθμός αφοσίωσης στην εκπαίδευση**. Σημαντικές επενδύσεις της οικογένειας εκτός των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (σ.σ. π.χ. για τα φροντιστήρια).

◆ **Συνταγματική επιταγή για δωρεάν εκπαίδευση**.

Στα θετικά η έκθεση του ΟΟΣΑ πιστώνει το νόμο Διαμαντοπούλου για το «Νέο Σχολείο», την ύπαρξη μέντορα για τους νεοδιόριστους, τη δημιουργία της Αρχής Διασφάλισης Ποιότητας για την Ανώτατη Εκπαίδευση, την ψήφιση του νόμου-πλαίσιο της Γιαννάκου, το προσχέδιο νόμου της Διαμαντοπούλου για το νέο νόμο-πλαίσιο για τα πανεπιστήμια (σ.σ. η έκθεση είναι του 2011), το «σχέδιο Αθηνά» δραστηκής συρρίκνωσης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, τη μείωση του αριθμού εισακτέων, το νόμο για τη διά βίου μάθηση και το νόμο για το Πλαίσιο Εθνικών Προσόντων.

Προτεινόμενες δράσεις από ΟΟΣΑ

◆ **Να αυξηθεί ο φόρτος εργασίας των εκπαιδευτικών. Αύξηση διδακτικών υποχρεώσεων με 4-5 ώρες την εβδομάδα**.

◆ **Προσλήψεις εκπαιδευτικών με διευρυμένες διαδικασίες επιλογής** (συνεντεύξεις, προετοιμασία σχεδίων μαθημάτων, επίδειξη προσόντων διδασκαλίας). Ουσιαστικότερος ρόλος στα σχολεία για την επιλογή των εκπαιδευτικών. Αύξημένος ρόλος διευθυντών επί αυτού.

◆ **Κάθε βαθμίδα του εκπαιδευτικού συστήματος να αναλάβει ευθύνη για την αποδοτική χρήση των πόρων της**. Αποτελεσματική αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων.

◆ **Ενδυνάμωση σχολικής ηγεσίας. Ρόλος αξιολογητή στο διευθυντή**.

◆ **Περισσότερη ανάμειξη των γονέων στα σχολεία**.

◆ **Οι νέοι εκπαιδευτικοί, με προϋπηρεσία 1-2 έτη να βρίσκονται υπό εντατική επιτήρηση. Απαιτείται η παρουσία μέντορα και διαρκής θεωρητική επιμόρφωση**.

◆ **Η εξέλιξη των εκπαιδευτικών να συνδέεται με τους ευρύτερους στόχους εξέλιξης του σχολείου και με την αξιολόγηση**.

◆ **Να γίνεται ανανέωση πιστοποιητικών διδασκαλίας (σ.σ. τορπιλίζεται η μονιμότητα)**.

◆ **Οι αξιολογήσεις να έχουν «ουσιώδεις συνέπειες» για τους αξιολογούμενους για να αντιμετωπίζεται η αξιολόγηση με «σοβαρότητα»**.

◆ **Αυτοαξιολόγηση σχολικών μονάδων. Τακτική εξωτερική αξιολόγηση ανά τετραετία (σ.σ. οι Ράμπο της εκπαίδευσης)**.

◆ **Να σχεδιαστεί ένα εθνικό σύστημα αξιολόγησης του μαθητή, κατάλληλο να χρησιμοποιηθεί σε πολλά επίπεδα. Να αξιολογούνται τα μαθησιακά αποτελέσματα. Να υπάρχει εξωτερική αξιολόγηση, δηλαδή τυποποιημένες εξετάσεις που σχεδιάζονται και βαθμολογούνται εκτός των σχολικών μονάδων. Συνδυασμός αξιολόγησης από εκπαιδευτικό και εξωτερική αξιολόγηση. Δημιουργία κεντρικής Τράπεζας θεμάτων, που μπορούν να χρησιμοποιούν οι εκπαιδευτικοί, που να συνδέεται με συγκεκριμένα μαθησιακά αποτελέσματα συγκρίσιμα σε βάθος χρόνου**.

◆ **Αποκέντρωση διαχείρισης ανθρωπίνων πόρων, προϋπολογισμού και επενδύσεων**.

Γιούλα Γκεσούλη

Πλειστηριασμοί

Με την προπαγάνδα δεν αλλάζει η πραγματικότητα

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο ΣΥΡΙΖΑ «πονάει» με τους πλειστηριασμούς. Ο Φίλης, ο Δρίτσας, ο Κυρίτσος, που εμφανίζονται ως «αριστερή πτέρυγα» του ΣΥΡΙΖΑ αποτελούν χαρακτηριστικά παραδείγματα αυτού του «πόνου». Στην κυβέρνηση, όμως, ξέρον ότι δεν έχουν το παραμικρό περιθώριο υπαναχώρησης. Γι' αυτό ο Τσακαλώτος έκανε τη γνωστή, θα-τερικού τύπου δήλωση (χωρίς πλειστηριασμούς θα δεχτούν πλήγμα οι τράπεζες). Γι' αυτό ο Τζανακόπουλος κάρφωσε ενοχλημένος τον Φίλη («ξέρει το νομοθετικό πλαίσιο για την πρώτη κατοικία, γιατί το έχει ψηφίσει»).

Ο ΣΥΡΙΖΑ πονάει με τους πλειστηριασμούς, γιατί προε-κλογικά ακολούθησε προπα-γάνδα τύπου «Τσοβόλα δώσ' τα όλα». Δεν ήταν μόνο το σύνθημα «κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη», που είχε γίνει καρ-μέλα στα χείλη κάθε συριζαίου. Ήταν και η «σεισάχθεια», την οποία χρησιμοποιούσαν σαν...

νερό του Καματερού για να τραβήξουν στην εκλογική τους δεξαμενή τους λεγόμενους μικρομεσαίους, δηλαδή ένα μεγάλο κομμάτι της μικροαστικής τάξης που βρέθηκε στην κρίση να μην μπορεί να εξυπηρετή-σει τα χρέη του και κινδύνευε να χάσει τα περιουσιακά του στοιχεία (ακόμα και την πρώ-τη κατοικία). Σ' αυτούς τους ανθρώπους, που παλεύουν να σωθούν από την καταστροφή, είχαν υποσχεθεί ότι όχι μόνο δε θα χάσουν τα σπίτια τους, αλλά με τη «σεισάχθεια» θα απαλλαγούν από τα χρέη, ή να μπορέσουν να ξαναστήσουν στα πόδια τους τις μικροεπιχειρήσεις τους. Για όλους αυτούς, όχι μόνο δεν υπήρξε «σεισά-χθεια», όχι μόνο δεν υπήρξε προστασία της όποιας ακίνη-της περιουσίας τους, αλλά το καθεστώς έγινε χειρότερο επί ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, καθώς επί αυτής της κυβέρνησης εντάχθηκε ο ρύ-θμιση για τα λεγόμενα «κόκκινα δάνεια».

Κι επειδή η πραγματικότητα είναι γνωστή στον κόσμο που έχει το πρόβλημα κι απ' αυτόν τον κόσμο περνάει στον πε-ρίγυρό του, η γκεμπελίστικη προπαγάνδα των συριζαίων, γεμάτη ψέματα, που προσπα-θεί να βγάλει εκείνους που δι-αμαρτύρονται και ακυρώνουν πλειστηριασμούς... πράκτορες των «στρατηγικών κακοπλη-ρωτών», δεν μπορεί να πιάσει τόπο. Το πολύ να πιάσει σε μερικούς που δεν έχουν ιδέα για το τι συμβαίνει και είναι γενικώς ευεπίφοροι στην κυ-

βερνητική προπαγάνδα. Οι Τσιπραίοι έχουν εναντίον τους και τα αντιπολιτευόμενα ΜΜΕ (όχι μόνο του Μαρινάκη), που αντιλήφθηκαν ότι με τους πλει-στηριασμούς υπάρχει έδαφος για να απογυμνώσουν τους ΣΥ-ΡΙΖΑΝΕΛ από την ίδια την κοι-νωνική τους βάση. Γι' αυτό και η γκεμπελίστικη προπαγάνδα που έχει σχεδιάσει ο Βερναρ-δάκης ισχυρίζεται ξεδιάντροπα ότι όλα είναι μια «απαράδεκτη δημόσια απάτη», που στηρί-ζεται σε «κατασκευή ψευδών ειδήσεων». Προσπαθούν να πείσουν ότι η πραγματικότητα είναι δημιούργημα του Μαρι-νάκη και όχι ζόφος που αντιμε-τωπίζουν τόσο άνθρωποι. Ενα άλλο ψέμα που έχουν επιστρα-τεύσει είναι ότι πλειστηριασμοί κατοικιών δε γίνονται από τις τράπεζες, αλλά από ιδιώτες.

Ας δούμε με συντομία πώς έχει η κατάσταση, για να φανεί το μέγεθος του γκεμπελισμού των συριζαίων.

◆ Πλειστηριασμοί κατοικιών (ακόμα και πρώτης κατοικίας), αξίας μικρότερης (πολύ μικρό-τερης) των 300.000 ευρώ γίνον-ται. Όχι μόνο, ούτε κυρίως από ιδιώτες δανειστές, αλλά και από τις τράπεζες. Κυρίως από τις τράπεζες. Η ΛΑΕ έδωσε στη δημοσιότητα μια μακρά λί-στα κατοικιών που βγήκαν στο σφυρί μετά τις 10 του Οκτώ-βρη, που υποτίθεται ότι έγινε η συμφωνία Κοντονή-τραπεζών, ή που προγραμματίζονται να βγουν στο σφυρί το αμέσως προσεχές χρονικό διάστημα (Δεκέμβρη-Γενάρη). Ενδεικτι-κά, σε μία μόνο μέρα (Τετάρτη, 29 Νοέμβρη, τότε που οι μπά-τσοι πλάκωσαν με γκλομπ και χημικά τους διαδηλωτές **μέσα** στο Ειρηνοδικείο Αθήνας) στα Ειρηνοδικεία όλης της χώρας ήταν προγραμματισμένοι 169 πλειστηριασμοί ακινήτων (80 διαμερισμάτων και μονοκα-τοικιών, 99 οικοπέδων και χω-ραφιών και 61 επαγγελματικών χώρων). Οι 32 πλειστηριασμοί αφορούσαν ακίνητα με αξία μικρότερη από 50.000 ευρώ, οι 26 ακίνητα με αξία μεταξύ 50.000 και 100.000 ευρώ, οι 39 ακίνητα με αξία μεταξύ 100.000 και 200.000 ευρώ, οι 28 ακίνητα με αξία μεταξύ 200.000 και 300.000 ευρώ και μόνο 34 ακίνητα με αξία άνω των 300.000 ευρώ. Επο-μένως, τα τρία τέταρτα των ακινήτων που βγήκαν στο σφυ-ρί ήταν εμπορικής αξίας κάτω των 300.000 ευρώ. Από τους επισπεύδοντες (δηλαδή αυτούς που βγάζουν το υποθηκευμένο ακίνητο στο σφυρί) οι 138 (81,7% του συνόλου) ήταν τράπεζες, οι 18 (10,6%) ήταν ιδιώτες και οι 13

(7,7%) ήταν εταιρίες.

Και μόνο αυτά τα στοιχεία αρκούν για να κάνουν σκόνη τη γκεμπελίστικη προπαγάνδα της κυβέρνησης.

◆ Προστασία της πρώτης κα-τοικίας νομικά δεν υφίσταται. Η προστασία που θεσπίστηκε το 2014 έληξε στις 31.12.2014 και έκτοτε δεν ανανεώθηκε. Για να εξαιρεθεί από τον πλειστηρια-σμό μια πρώτη κατοικία, πρέπει ο δανειολήπτης να προσφύγει στον αναθεωρημένο «νόμο Κατσέλη» μέχρι τις 31.12.2018. Όμως οι προϋποθέσεις του νόμου έχουν γίνει απαγορευ-τικές για μεγάλο μέρος των δανειοληπτών που αδυνατούν να εξυπηρετήσουν το δάνειό τους. Τα σπίτια αυτά θα βγουν στο σφυρί σε επόμενη φάση. Το είπε ρητά και κατηγορηματικά ο πρόεδρος των τραπεζών Κα-ραμούζης: δεν υπάρχει καμιά συμφωνία για εξαίρεση της πρώτης κατοικίας αξίας κάτω των 300.000 ευρώ. Απλά, δεν είναι στις προτεραιότητες των τραπεζών. Αλλά όταν ολοκλη-ρώσουμε με τις ακριβές κατοι-κίες, θα γίνουν πλειστηριασμοί και για τις φτηνότερες.

Εδώ πρέπει να σημειωθούν δύο θέματα. Πρώτον, ο δανει-ολήπτης για να ενταχθεί στο «νόμο Κατσέλη» θα πρέπει να αποδείξει ότι έχει τη δυνατό-τητα να ξοφλήσει μέχρι το τέ-λος το ποσό που θα του ορίσει το δικαστήριο! Δεύτερο, ότι τα «κόκκινα δάνεια» μπορούν να πουληθούν σε ένα fund σε τιμή πολύ χαμηλότερη της ονομαστικής (έτσι θα γίνουν ελκυστικά τα «πακέτα»), όμως ο δανειολήπτης δεν έχει τη δυ-νατότητα να ζητήσει να αγορά-σει ο ίδιος το δάνειό του στην ίδια τιμή με το fund!

◆ Όσοι υποθήκευσαν ακί-νητα (ακόμα και πρώτη κατοι-κία) για να πάρουν επαγγελ-ματικό δάνειο (μικρέμποροι και επαγγελματίες) δεν έχουν καν τη δυνατότητα ένταξης στο «νόμο Κατσέλη». Αυτοί είναι «σφαγμένοι από χέρι». Ή θα κάνουν ρύθμιση με την τράπεζα και θα πληρώνουν τις δόσεις που θα τους καθορίσει ή τα σπίτια τους θα βγουν στο σφυρί (είναι σίγουρο ότι τέτοι-ες περιπτώσεις είναι πολλά από τα μικρά ακίνητα που βγάζουν αυτή την περίοδο στο σφυρί οι τράπεζες για χρέη μερικών δε-κάδων χιλιάδων ευρώ). Ακόμα, όσοι μικρέμποροι και επαγγελ-ματίες οφείλουν λιγότερα από 20.000 ευρώ ή δεν μπορούν να αποδείξουν ότι για κάποια χρόνια έχουν κερδοφορία, δεν μπαίνουν ούτε στις ρυθμίσεις του νόμου Δραγασάκη για τα επιχειρηματικά δάνεια.

Ο Μυτιληναιός διάδοχος του Φέσσα στον ΣΕΒ

Στον ΣΕΒ ποτέ δε γίνονται εκλογές με υποψήφιους προέδρους και ξεχωριστά ψηφοδέλτια. Καιρό πριν έρθει η ώρα της εκλογής, μαζεύεται το κογκλάβιο των καπιταλιστών («συμβούλιο των γερόντων» το αποκαλούν), επιλέγει κάποια ονόματα, κάνει ένα γύρο στις διοικήσεις των μεγαλύτερων ομίλων (τραπεζικών, βιομηχανικών, εισαγωγικών-εμπορικών κ.ά.), όλοι μαζί καταλήγουν σε ένα όνομα, μοιράζουν και τις θέσεις των αντιπροέδρων και των μελών του ΔΣ και στην ετήσια γενική συνέλευση εκλέγουν αυτόν/ούς που έχουν προαποφασίσει, με μια εντελώς τυπική διαδικασία.

Ο Ευάγγελος Μυτιληναιός, λοιπόν, θα είναι ο νέος πρόεδρος του ΣΕΒ. Τυπικά θα αναλάβει τον ερχόμενο Μάρτη, διαδεχόμενος τον Θ. Φέσσα. Επικεφαλής ενός από τους ισχυρότερους καπιταλιστικούς ομίλους της χώρας, με ισχυρές διασυνδέσεις με (ενεργειακούς κυρίως) μονοπωλιακούς ομίλους του εξωτερικού, αναδιάρθρωσε πρόσφατα τις διοικήσεις των επιχειρήσεών του, σημάδι που έδειχνε ότι ετοιμάζεται να τεθεί επικεφαλής του ΣΕΒ.

Μετά τον Δασκαλόπουλο, που ήταν πρόεδρος χωρίς επιχείρηση (είχε πουλήσει τη Vivantia στον όμιλο MIG του Βγενόπουλου), και τον Φέσσα, που εκπροσωπούσε μια επιχείρηση λογισμικού (τίποτα το σημαντικό από άποψη κεφαλαίου), στην κορυφή του ισχυρότερου συνδικάτου των καπιταλιστών τοποθετείται ο επικεφαλής ενός βιομηχανικού ομίλου που τα τελευταία χρόνια δραστηριοποιείται κυρίως στην ενέργεια (εκτός από την Protergia, που έχει μπει και στη λιανική, ο Μυτιληναιός έχει συνεταιριστεί και με τους Βαρδινογιάννηδες στον τομέα του φυσικού αερίου).

Σίγουρα, η απόφαση του Μυτιληναίου να γίνει πρόεδρος του ΣΕΒ δεν είναι άσχετη από τις αλλαγές που έχουν δρομολογηθεί στο εσωτερικό ενεργειακό πεδίο, με την πώληση τμήματος της ΔΕΗ, την υποχρεωτική μεταφορά του 50% των καταναλωτών της ΔΕΗ στους ιδιωτικούς καπιταλιστικούς ομίλους κτλ. Το κεφάλαιο που δραστηριοποιείται στον κλάδο της ενέργειας θέλει να χρησιμοποιήσει τη δύναμη του ΣΕΒ για τα επιχειρηματικά του σχέδια.

Με συμμετοχή μόλις 42%!

Ο Δ. Βερβεσός κέρδισε την εκλογή στο δεύτερο γύρο των εκλογών του ΔΣΑ με ποσοστό 57% έναντι 43% του αντιπάλου του Δ. Αναστασόπουλου. Ήταν αναμφισβήτητα μια ήττα της ΝΔ, καθώς ο Αναστασόπουλος δεν είχε κατέβει μεν ως επίσημος κοινοματικός υποψήφιος, όμως στο δεύτερο γύρο οι «ντροπούλες» εγκαταλείφθηκαν και στο πλευρό του τάχθηκαν οι υπόλοιποι δεξιοί υποψήφιοι καθώς και πολιτικά στελέχη της ΝΔ. Είναι η δεύτερη φορά που η ΝΔ αποτυγχάνει να πάρει το μεγαλύτερο δικηγорικό σύλλογο της χώρας. Η πλάκα είναι ότι οι δεξιοί υποψήφιοι χάνουν από πασόκους οι οποίοι απεκδύονται την πολιτική τους ιδιότητα και εμφανίζονται ως δικηγοροπατέρες, ως εκπρόσωποι συντεχνίας. Το 2014 ο νεοδημοκράτης Αδαμόπουλος έχασε από τον Αλεξανδρή, το 2017 ο νεοδημοκράτης Αναστασόπουλος χάνει από τον Βερβεσό.

Μπορεί να πέσουν κάποια κεφάλια στη ΝΔ (ο Κούλης θ' αναζητήσει ενόχους για να τους φορτώσει την πολιτική ήττα), όμως αυτό είναι από όλες τις απόψεις αδιάφορο. Στις συνθήκες των Μνημονίων, ο ΔΣΑ έχει χάσει μεγάλο μέρος της πολιτικής δύναμης που διέθετε παλαιότερα. Ούτε ως συντεχνία δεν μπορεί να λειτουργήσει πλέον, προστατεύοντας τα ιδιαίτερα συμφέροντα των μελών της. Κι αυτό εξηγεί σε σημαντικό βαθμό την αποχή που στο δεύτερο γύρο έφτασε στο πρωτοφανές ποσοστό του 58%.

Τους ξεπέρασε όλους

Ηρθε ο καιρός να μάθουμε ένα ακόμα αστέρι του συριζαϊκού θιάσου. Ονομάζεται Κώστας Σέλτσας, οδοντίατρος στο επάγγελμα, βουλευτής Φλώρινας του ΣΥΡΙΖΑ, και εμφανίζεται σφόδρα αντίθετος με το ξεπούλημα των μονάδων της ΔΕΗ. Στα λόγια ευθυγραμμίζεται πλήρως με τους διάφορους τοπικούς φορείς και τους εργαζόμενους της ΔΕΗ, που ζητούν να ακυρωθεί το ξεπούλημα. Η επιχειρηματολογία του δεν αλλάζει ούτε κατά κεραία από την επιχειρηματολογία που ανέπτυξε ο ΣΥΡΙΖΑ όταν βρισκόταν στην αντιπολίτευση. Δε διστάζει να πει ότι το ξεπούλημα των τεσσάρων νέων λιγνιτικών μονάδων είναι χειρότερη από τη «μικρή ΔΕΗ» των Σαμαροβενιζέλων.

Όταν όμως έρχεται η ερώτηση αν θα ψηφίσει τη σχετική τροπολογία, ο Σέλτσας, παρά τα 61 χρόνια του, επιδεικνύει ελαστικότητα εφίβου. Πρώτα σαλτάρει στις «συλλογικές αποφάσεις», στις οποίες αυτός έχει μάθει να υπακούει! Ύστερα δίνει ένα δεύτερο σάλτο και επικαλείται την απουσία λαϊκών αντιδράσεων. Αν δεν υπάρξουν λαϊκές αντιδράσεις στη Φλώρινα, λέει, εγώ δεν μπορώ να πάρω την ευθύνη να σηκώσω το χέρι μου (και να ψηφίσω όχι). Αυτοί που μαζεύτηκαν στη Φλώρινα, συμπληρώνει, ήταν από άλλες περιοχές και εργαζόμενοι της ΔΕΗ. Αρα, αφού δεν πιέζεται στην εκλογική του περιφέρεια (αυτό τουλάχιστον ισχυρίζεται), ο Σέλτσας έχει όλη την άνεση να ψηφίσει (και πάλι) «ναι σε όλα»!

Επί ένα χρόνο το ΙΜΕ «γράφει» δικαστική απόφαση για επαναπρόσληψη

Αφήστε την υποκρισία, κύριοι του υπουργείου Εργασίας

Συμπληρώνεται ένας χρόνος από τότε που οι δύο απολυμένοι από το Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού συνδικαλιστές (πρόεδρος και ταμίας της προσωρινής διοίκησης του υπό σύσταση σωματίου εργαζομένων) κέρδισαν δικαστικά την επαναπρόσληψή τους, αλλά δεν έχουν επαναπροσληφθεί. Το γεγονός καταγγέλλουν με ανακοίνωσή τους μια σειρά συνδικαλιστικές οργανώσεις (από την ΠΟΘΑ και την ΠΟΣΠΕΡΤ, μέχρι τα σωματεία των εργαζομένων στους μεγάλους κρατικούς οργανισμούς, των μουσικών, των χορευτών, των τεχνικών θεάτρου, κινηματογράφου, τηλεόρασης κ.ά.).

Καλές είναι οι ανακοινώσεις, όμως μ' αυτές δεν κάμπτεται η καπιταλιστική αυθαιρεσία και αδιαλλαξία. Η οποία στην περίπτωση του ΙΜΕ (που το κουμαντάρει πρώην στέλεχος διοικήσεων του ΣΕΒ) έχει χτυπήσει ταβάνι. Χάνουν τη μία μετά την άλλη τις διάφορες προσχηματικές δικαστικές παρεμβάσεις που κάνουν, όμως αρνούνται πεισματικά να επαναπροσλάβουν τους δύο εργαζόμενους. Στόχος τους είναι να τους εξοντώσουν οικονομικά, καθώς τους υποχρεώνουν να πληρώνουν συνεχώς δικαστικά έξοδα. (Επί τη ευκαιρία: καλό θα ήταν η ΠΟΘΑ να κάνει έναν έρανο σε όλα αυτά τα σωματεία που εκφράζουν την αλληλεγγύη τους και ν' αναλάβει αυτή τα δικαστικά έξοδα των δύο απολυμένων).

Το πιο προκλητικό στη στάση της διοίκησης του ΙΜΕ είναι ότι δύο φορές κλήθηκε σε τριμερή συνάντηση στο υπουργείο

Εργασίας, στο πλαίσιο της λεγόμενης «συμφιλιωτικής διαδικασίας», και τις δύο «έγραψε» κανονικά το υπουργείο. Όχι μόνο δεν πήγε, αλλά απαξίωσε να στείλει καν ένα έγγραφο στο οποίο να εξηγεί την αποχή της. Το συγκεκριμένο καπιταλιστικό «μαγαζί» συμπεριφέρεται ως κράτος εν κράτει.

Διαβάσαμε στο συριζαϊκό left.gr την περασμένη Τετάρτη: «Να σημειωθεί ότι ο Γενικός Γραμματέας του υπουργείου Εργασίας, Ανδ. Νεφελούδης, θα καλέσει στο επόμενο διάστημα για τρίτη φορά την εργοδοσία προκειμένου να εφαρμοστεί η δικαστική απόφαση». Και γιατί να εμφανιστεί η εργοδοσία την τρίτη φορά, όταν εδώ κι ένα χρόνο έχει κάνει τόσα αίσχη;

Καλά θα κάνουν ο Νεφελούδης (και η Αχτσιόγλου) να αφήσουν την υποκρισία και τις ποντιοπλατικές συμπεριφορές και να δείξουν με έργα ότι εννοούν αυτά που λένε (τουλάχιστον για τόσο κραυγαλέες περιπτώσεις παραβίασης της νομιμότητας). Αν θέλει το υπουργείο, έχει τον τρόπο να επιβάλει στους καπιταλιστές τουλάχιστον αυτό: να εφαρμόσουν τη δικαστική απόφαση. Και μη μας πουν ότι δεν έχουν τρόπο, γιατί η απάντηση είναι εύκολη: **να κάνουν νομοθετική ρύθμιση που θα υποχρεώνει τους καπιταλιστές να εφαρμόζουν άμεσα τις δικαστικές αποφάσεις.** Την περασμένη Δευτέρα κατέθεσαν άρον-άρον (εκπρόθεσμα και σε άσχετο νομοσχέδιο) τη γνωστή τροπολογία ενάντια στη δυνατότητα των πρωτοβάθμιων σω-

ματείων να αποφασίσουν απεργία. Όταν είναι για τις απαιτήσεις των καπιταλιστών σπάνε τα πόδια τους από το τρέξιμο. Όταν είναι για τα στοιχειώδη δικαιώματα των εργαζομένων, περιορίζονται σε κλήσεις και εκκλήσεις, την ίδια στιγμή που διακηρύσσουν υποκριτικά ότι στόχος τους είναι «η επανάκτηση της εργασίας»!

«Απαιτούμε ταυτόχρονα από τη ΓΣΕΕ να δείξει το ενδιαφέρον της στους απολυμένους συναδέλφους μας του ΙΜΕ, δίνοντας το παρόν στον αγώνα τους εκδίδοντας άμεσα δελτίο τύπου, εκφράζοντας έτσι έμπρακτα την ολόπλευρη συμπαράστασή της» γράφει στην κατακλείδα της η ανακοίνωση των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Αν οι οργανώσεις αυτές -ειδικά η ΠΟΘΑ- είχαν αναλάβει κάποιες αγωνιστικές πρωτοβουλίες, θα λέγαμε κομμάτια να γίνει. Όμως, εκτός από μια συγκέντρωση πριν από πολλούς μήνες έξω από το ΙΜΕ, σε μέρα πρεμιέρας, η οποία οργανώθηκε χάρη στην πίεση των απολυμένων, δεν έγινε τίποτ' άλλο. Καλά είναι τα συνδικαλιστικά παιχνίδια και η έκθεση της ΓΣΕΕ, όμως απαιτείται μια στοιχειώδης κινητοποίηση. Ο συγκεκριμένος εργασιακός χώρος είναι πραγματικό γκέτο και το ελάχιστο που θα έπρεπε να γίνει είναι να εγκατασταθούν σε καθημερινή βάση διαδηλωτές απέξω και να ενημερώνουν τον κόσμο γι' αυτό που συμβαίνει πίσω από την αστραφτερή βιτρίνα. Καιρός να το κάνουν έστω και τώρα, αν εννοούν στοιχειωδώς αυτά που γράφουν.

Ανάπτυξη με καζίνο!

Κάθε πόλη και καζίνο, κάθε γειτονιά και φρουτάκια. Αυτό θα έπρεπε να είναι το σύνθημα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Μετά τα φρουτάκια (κουλοχέρηδες) του ΟΠΑΠ, που άρχισαν να λειτουργούν σε κάθε γειτονιά σαν μικρά καζίνο, μετά τις αντίστοιχες τζογομηχανές που άρχισαν να κάνουν την εμφάνισή τους σε κάθε προποτζίδικο, ήρθε η ώρα να πολλαπλασιαστούν και τα μεγάλα καζίνο.

Τέθηκε, λοιπόν, σε διαβούλευση μέχρι τις 11 Δεκεμβρίου νομοσχέδιο που προβλέπει τη δημιουργία τεσσάρων νέων καζίνων (στο Ελληνικό, την Κρήτη, τη Μύκονο και τη Σαντορίνη), καθώς και τη μεταφορά του καζίνο της Πάρνηθας στα βόρεια προάστια της Αθήνας. Έτσι, τα εννιά καζίνα που λειτουργούν σήμερα θα γίνουν δεκατρία. Πρόστυχα, όπως το συνηθίζουν, προσπαθούν να συνδέσουν τα νέα καζίνα με τον τουρισμό, ενώ είναι γνωστό ότι πάνω από το 95% αυτών που παίζουν στα καζίνα είναι μόνιμοι κάτοικοι της Ελλάδας. Σ' αυτό το κοινό προσβλέπουν, ειδικά στην Αττική και στην Κρήτη.

Και βέβαια, σε μια εποχή που χαρatosώνουν άγρια τον ελληνικό λαό, δεν παραλείπουν να κάνουν ένα «δωράκι» στους καζινάρχες, μειώνοντας τη φορολογία. Αντί για 32%-35% επί του τζίρου (ανάλογα με το καζίνο), που ισχύει σήμερα, θα εφαρμόζεται φόρος 20% για τζίρο μέχρι 100 εκατ., 15% για το τμήμα του τζίρου από 100 μέχρι 200 εκατ., 12% για τζίρο από 200 μέχρι 500 εκατ. και 8% για το τμήμα πάνω από τα 500 εκατ. ευρώ

Δεν εγκαταλείπουν την Καμμενειαδά

Μπορεί η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να ετοιμάζεται να ακυρώσει την (ήδη ακυρωμένη από σαουδαραβικής πλευράς) συμφωνία για την πώληση βλημάτων πυροβολικού στη Σαουδική Αραβία, βάζοντας μπροστά την πλειοψηφία που διαθέτει στην Επιτροπή Εξοπλισμών της Βουλής (θα επικαλεστεί το ψήφισμα του Ευρωκοινοβουλίου, που βέβαια έχει χαρακτήρα έκκλησης και δε δεσμεύει οποιαδήποτε κυβέρνηση), όμως η αντιπολίτευση δε δείχνει διατεθειμένη να εγκαταλείψει την κότα που κάνει τα χρυσά αυγά. Θα επανέρχεται συνεχώς, μόλις βρίσκει κάποιο έγγραφο που μπορεί να συντηρήσει τη φωτιά, έστω κι αν δεν προστίθεται τίποτα καινούργιο στην ουσία.

Εκτός του ότι συντηρείται μια υπόθεση εμφανώς σκανδαλώδης, η αντιπολίτευση ποντάρει και στις αντιδράσεις του Καμμένου, ο οποίος βρίσκεται σε μεγάλο εκνευρισμό (για να μην πούμε πανικό), αντιδρά συνήθως με ύβρεις μέσω twitter και ουδείς μπορεί να αποκλείσει ότι δε θα κάνει τη χοντρή «γκέλα».

Ετούτη η βδομάδα ξεκίνησε και πάλι με Ανδρέα Λοβέρδο, ο οποίος κατέθεσε στα πρακτικά της Βουλής οχτώ έγγραφα (αδιαβάβητα) του υπουργείου Αμυνας, προκαλώντας μεγάλο εκνευρισμό στην προεδρεύουσα Τασία Χριστοδουλοπούλου, η οποία έδειξε την «ξινίλα» της ψέγοντας τον Λοβέρδο επειδή προηγουμένως είχε δώσει τα έγγραφα και τα είχε βγάλει το protothema.gr. Λες και το ζήτημα είναι τα παιχνιδάκια που κάνουν οι αστοί πολι-

τικοί με τα φιλικά τους Μέσα (καμιά φορά μπερδεύονται με τις ώρες και το γνωστό embargo ακυρώνεται στην πράξη) και όχι η ουσία.

Τι λένε αυτά τα έγγραφα; Ότι από τις 23 Ιούνη μέχρι και τις 30 Αυγούστου, το υπουργείο Αμυνας (ο Καμμένος δηλαδή) καλούσε τον Παπαδόπουλο να βάλει στην τράπεζα τα λεφτά (την περιβόητη ανέκκλητη πίστωση) για να υλοποιηθεί η συμφωνία. Το τελευταίο από τα οχτώ έγγραφα, μάλιστα, προειδοποιούσε τον Παπαδόπουλο πως αν δε βάλει τα λεφτά μέχρι την 1η του Οκτώβρη η «διακρατική συμφωνία» θα καταγγελθεί. Σημειώνουμε πως πέρασε άπρακτη και αυτή η ημερομηνία και η συμφωνία δεν καταγγέλθηκε. Τώρα ετοιμάζονται να την ακυρώσουν, παριστάνοντας ξαφνικά τους ευαίσθητους ενάντια στα εγκλήματα πολέμου.

Όλη αυτή η αλληλογραφία θα ήταν για να σπάει κανείς πλάκα, αν δεν είχε μεσολαβήσει η επίσκεψη των σαουδαράβων αξιωματικών στα μέσα Αυγούστου. Ενώ είχε γίνει φανερό ότι η «δουλειά» με τον Παπαδόπουλο είχε χαλάσει (όποια κι αν ήταν η αιτία του ναυάγιου), ο Καμμένος εξακολουθούσε να βάζει τις υπηρεσίες να στέλνουν ραβασάκια στον Παπαδόπουλο! Τόσο πια έρωτα είχε μ' αυτόν τον τύπο, τόσο πολύ τον είχε παραμυθιάσει ότι θα τη «γυρίσει» τη «δουλειά» ή τρέχει κάτι άλλο; Αυτές τις σκέψεις κάνει ο καθένας και όπως αντιλαμβάνεστε η αντιπολίτευση θα συνεχίσει να «ξεροψήνει» τον Καμμένο και μέσω αυτού τον Τσίπρα.

Νέες καταστροφικές πλημμύρες στη Δυτική Ελλάδα

Αιτία η εγκατάλειψη

Μετά τη Σύμη, με τις τεράστιες καταστροφές, η Μάνδρα με τους 23 νεκρούς και την ισοπέδωση. Και μετά τη Μάνδρα, η μισή Δυτική Ελλάδα. Από τα ορεινά και ημιορεινά των Ιωννίνων μέχρι την Αιτωλοακαρνανία. Μπορεί ο τηλεοπτικός φακός να εστίασε μόνο σε μερικά χωριά (κυρίως στην Αιτωλοακαρνανία), όμως υπάρχουν μέρη που οι καταστροφές είναι μεγαλύτερες. Ο μισός νομός Πρέβεζας, για παράδειγμα, μετατράπηκε σε λίμνη, καθώς ξεχειλίσαν δύο ποτάμια: ο Λούρος στα Ανατολικά και ο Αχέροντας στα Δυτικά. Τα νερά εισέβαλαν ακόμα και μέσα σε χωριά. Άνθρωποι σώθηκαν κυριολεκτικά στο τσακ, χάρη στη βοήθεια των συγχωριανών τους.

Οι μεγάλες καταστροφές, βέβαια, είναι στην αγροτική παραγωγή. Ποιμνιοστάσια καταστράφηκαν, ζώα πνίγηκαν, δενδρόνες ξεπατώθηκαν, αντιπαγετικά και αρδευτικά συστήματα μετατράπηκαν σε μπάζα που τα παρέσυρε το νερό. Οι άνθρωποι είναι κυριολεκτικά απελπισμένοι, γιατί ξέρουν ότι δεν πρόκειται να αποζημιωθούν. Κι αν πάρουν κάποιες ψευτοαποζημιώσεις, αυτές θα

δοθούν αργά. Αυτοί όμως πρέπει να ζήσουν στο μεταξύ, πρέπει να ξαναστήσουν τους στάβλους τους, τις αποθήκες τους, να περιποιηθούν τα δέντρα, να καθαρίσουν και να καλλιεργήσουν τα χωράφια τους, μόλις ο καιρός τους επιτρέψει να δουλέψουν. Με τι λεφτά θα τα κάνουν όλ' αυτά, όταν στην πλειοψηφία τους είναι φτωχοί αγρότες που μόλις τα φέρνουν βόλτα;

Στο τρίημερο από τις πλημμύρες και καθώς δεν υπήρξαν νεκροί για να τροφοδοτήσουν το τηλεοπτικό θέαμα, ο φακός της δημοσιότητας άρχισε να απομακρύνεται από τις πληγείσες περιοχές. Οι άνθρωποι θα μείνουν μόνοι να προσπαθούν να ξαναδώσουν ζωή στα

συντρίμμια. Και ευθύνες δεν πρόκειται να αναζητηθούν, ούτε να αποδοθούν. Δεν «πουλάνε» αυτά τα ζητήματα, για τα οποία οι ευθύνες των αστικών κυβερνήσεων είναι διαχρονικές. «Πουλάνε» οι σαουδαβικές περιπέτειες του Καμμένου και τα on camera ξεκατινιάσματα του νέου αχτύπητου δίδυμου Μπουμπούκου - Κωνσταντίνεα.

Οι συριζαίοι το έχουν βρει το άλλοθι: φταίει η κλιματική αλλαγή και πρέπει να μελετήσουμε τα φαινόμενα και να πάρουμε αποφάσεις σε πανευρωπαϊκό επίπεδο και μπλα μπλα μπλα. Αλήθεια, φταίει η κλιματική αλλαγή που έχουν πάνω από δεκαετία να καθαρίζουν την κοίτη και τις όχθες του Λούρου και του Αχέροντα,

ώστε να μπορούν να δεχτούν περισσότερο νερό; Χρόνια φώναζαν οι αγρότες ότι η στάθμη των ποταμών έχει ανέβει και θα πλημμυρίσουν με μια νεροποντή (φαινόμενο συνηθέστατο στη Δυτική Ελλάδα), αλλά οι απαντήσεις που έπαιρναν ήταν ότι δεν υπάρχουν λεφτά. Φταίει η κλιματική αλλαγή που δεν καθαρίζουν την κοίτη των χειμάρρων από τα φερτά υλικά που κατεβάζουν κάθε χειμώνα, ακόμα και αυτών που περνούν μέσα από χωριά; Φταίει η κλιματική αλλαγή που καίγονται τα δάση και δε γίνονται ούτε τα στοιχειώδη έργα συγκράτησης του χώματος; Φταίει η κλιματική αλλαγή που δε γίνονται ούτε τα στοιχειώδη έργα δασοπροστασίας, με αποτέλεσμα όλο το σύστημα να κινείται στον φαύλο κύκλο «δασική πυρκαγιά - πλημμύρα»;

Τα πάντα έχουν εγκαταλειφθεί στην τύχη τους. Το κράτος κάνει... οικονομίες. Τα χαράτσια που πληρώνει ο λαός πηγαίνουν στους διεθνείς τοκογλύφους και στους πλιατσικολόγους καπιταλιστές. Κι όταν η βιασμένη φύση δείχνει την καταστροφική της μανία, το κόστος το πληρώνει ο χαρατωμένος λαός και όχι οι υπαίτιοι.

Η κινεζοποίηση στην υποκριτική γλώσσα της αστικής πολιτικής οικονομίας

Ομιλία Στουρνάρα στην Ένωση Ελλήνων Εφοπλιστών, την περασμένη Δευτέρα. Αφαιρούμε τη συνήθη σε τέτοιες ομιλίες παπαρολογία και πάμε στην ουσία, αποκωδικοποιώντας την υποκριτική γλώσσα της αστικής πολιτικής οικονομίας.

«Από την αρχή της κρίσης χρέους, το 2010, η Ελλάδα εφαρμόσε ένα πρόγραμμα οικονομικής προσαρμογής, που οδήγησε στην εξάλειψη του δημοσιονομικού ελλείμματος και του ελλείμματος του εξωτερικού ισοζυγίου, καθώς και στη βελτίωση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας **ειδικά ως προς το κόστος εργασίας**. Παράλληλα, εφαρμόστηκε ένα απαιτητικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων στο Ασφαλιστικό, στην Υγεία, στις αγορές εργασίας και προϊόντων, στο επιχειρηματικό περιβάλλον, στη δημόσια διοίκηση, στο φορολογικό σύστημα και στο δημοσιονομικό πλαίσιο. Η υλοποίησή του, παράλληλα με το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων και αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας, βρίσκεται σε εξέλιξη».

«Κόστος εργασίας» φυσικά δεν υπάρχει. Πρόκειται για έναν πρόστυχο όρο της αστικής πολιτικής οικονομίας, με τον οποίο προσπαθούν να κρύψουν την ουσία της ταξικής εκμετάλλευσης. Να κρύψουν το γεγονός ότι η εργατική δύναμη είναι το μόνο εμπόρευμα που παράγει νέα αξία, την οποία καρπώνονται οι καπιταλιστές (από την απλήρωτη εργασία των εργατών προκύπτει η υπεραξία που μετατρέπεται σε κέρδος). Όταν οι καπιταλιστές και οι αστοί οικονομολόγοι μιλούν για «κόστος εργασίας» εννοούν μισθούς-μεροκάμα-

τα, εργασιακές σχέσεις και εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές (στην πραγματικότητα εργατικές είναι και αυτές που εμφανίζονται σαν εργοδοτικές εισφορές).

Μας λέει, λοιπόν, ο Στουρνάρας ότι πέραν της σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας, η οποία επιτεύχθηκε με το ανελέητο χαράτσωμα του ελληνικού λαού με κάθε είδους άμεσους και έμμεσους φόρους, η προσοχή τους εστιάστηκε στη «βελτίωση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας ειδικά ως προς το κόστος εργασίας». Δηλαδή, στόχος τους ήταν να ρίξουν τους μισθούς και τα μεροκάματα, να αποσυνθέσουν τις εργασιακές σχέσεις ώστε να μπορούν να βγάζουν πρόσθετη υπεραξία ανά εργάτη και -κατά συνέπεια- να ρίξουν και τις εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές. (Εμείς βέβαια γνωρίζουμε, με βάση ανάλυση που δημοσιεύτηκε πρόσφατα -επικαιροποιημένη- στην «Κόντρα», πως ούτε τις βεβαιωμένες ασφαλιστικές εισφορές δεν πληρώνουν οι καπιταλιστές, με αποτέλεσμα τα φέσια τους προς τα ασφαλιστικά ταμεία να ξεπερνούν τα 30 δις. ευρώ).

Αξίζει να θυμίσουμε σ' αυτό το σημείο πως αυτός ο στόχος είχε τεθεί από το πρώτο Μνημόνιο: μισθοί, μεροκάματα και εργασιακές σχέσεις στην Ελλάδα πρέπει να είναι συγκρίσιμα με τα ανάλογα μεγέθη στις χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης (τις βαλκανικές χώρες και την Τουρκία, δηλαδή).

2 «Ως αποτέλεσμα αυτών των προσπαθειών, έχει αυξηθεί σημαντικά η εξωστρέφεια της οικονομίας και έχει ήδη αρχίσει η **αναδιάρθρωσή της υπέρ κλάδων**

παραγωγής εμπορευσιμων αγαθών και υπηρεσιών με εξαγωγικό προσανατολισμό».

Τι μας λέει ο Στουρνάρας; Ότι ζητούμενο για τον ελληνικό καπιταλισμό δεν είναι η εσωτερική αγορά, αλλά οι εξαγωγές. Και γιατί δεν είναι ζητούμενο η εσωτερική αγορά; Γιατί στόχος τους είναι αυτή να εξακολουθήσει να παραμένει εξαιρετικά στενή, μέσω της χαμηλής καταναλωτικής ικανότητας των λαϊκών νοικοκυριών, αποτέλεσμα των μισθών, μεροκαμάτων και συντάξεων πείνας, σε συνδυασμό με την υπερφορολόγηση που δεν αναμένεται να μειωθεί για τους εργαζόμενους (ο μόνος στόχος που έχουν βάλει είναι η μείωση της φορολογίας κερδών).

Ιδού, λοιπόν, η κινεζοποίηση όπως περιγράφεται με τη στεγνή τεχνοκρατική γλώσσα. Θέλουμε μια χώρα στην καρδιά της Ευρώπης, μέλος της ΕΕ και της Ευρωζώνης, στην οποία μισθοί, μεροκάματα και συντάξεις θα είναι σε «τριτοκοσμικά» επίπεδα, η οποία θα παράγει εμπορεύματα και υπηρεσίες που κυρίως θα εξάγονται. (Γ' αυτό πλακώνουν εδώ διάφορες εταιρίες παροχής υπηρεσιών, όπως π.χ. τηλεπληρώσεων ή παροχής σέρβις μέσω τηλεφώνου, εκμεταλλευόμενες τα εξευτελιστικά μεροκάματα ακόμα και σε ανθρώπους με πανεπιστημιακή μόρφωση και άριστη γνώση ξένων γλωσσών). Αυτό για το οποίο προειδοποιούσαμε από το 2010 (όταν διάφοροι φωστήρες μιλούσαν για «κρίση χρέους») γίνεται όχι απλά διακηρυγμένος στόχος του ελληνικού καπιταλισμού, αλλά εξελισσόμενη πραγματικότητα.

Προβολές και συζητήσεις

**ΑΝΑΤΟΜΙΕΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ**

ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΗ ΣΤΟΥΣ ΒΑΛΤΟΥΣ ΤΩΝ ΧΡΗΣΤΩΝ ΗΘΩΝ

01/12 **ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ**
(1970) Θόδωρος Αγγελόπουλος

08/12 **ΟΙ ΒΟΣΚΟΙ**
(1967) Νίκος Παπατάκης

15/12 **Ο ΦΟΒΟΣ**
(1966) Κώστας Μανουσάκης

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8:30μμ.
Αφισματισμός 45 & 49 ευρώ | 10 ευρώ με 14.000 μισθών
Εισόδησ ελεύθερη | www.kontamag.gr

Κοινό στοιχείο των τριών ταινιών αυτού του αφιερώματος είναι η κατάδυση σε διάφορες όψεις του ζοφερού τοπίου της ελληνικής επαρχίας, τη δεκαετία του '60. Η κοινωνική υποκρισία πίσω από τα «χρηστά ήθη», η αμορφωσιά, η απομόνωση, το «στίγμα» της φτώχειας, η μετανάστευση, ο φόβος του «άρχοντα» και του χωροφύλακα, ο άνισος αγώνας για επιβίωση που εξαχρειώνει και εξαγριώνει, ο νόμος που επιβάλλεται αδιαφορώντας για τα κοινωνικά αίτια (μόνο τυχαίο δεν είναι το γεγονός ότι και οι τρεις ταινίες είναι γυρισμένες στα χρόνια της χούντας), δημιουργούν έναν κοινωνικό εφιάλτη. Βάρβαρα, ανθρωποφαγικά φαινόμενα -κάτω από το πέπλο του καθωσπρεπισμού- κυριαρχούν, αναδεικνύοντας με την υπερβολή τους τη βία και την ανισότητα που διατρέχει την ελληνική κοινωνία της περιόδου.

-Παρασκευή 15/12/2017-

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗΣ

Ο ΦΟΒΟΣ

(Ελλάδα, 1966, 115')

Σκηνοθεσία, Σενάριο : Κώστας Μανουσάκης

Φωτογραφία: Νίκος Γαρδέλης

Μουσική: Γιάννης Μαρκόπουλος

Μοντάζ: Γιώργος Τσαούλης

Ηθοποιοί: Αν. Βλάχος, Ελ. Φωτίου, Μ. Χρονοπούλου, Αλ. Δαμιανός, Ελ. Ναθαναήλ, Σπ. Φωκάς κ.ά.

Παραγωγή: Δαμασκηνός-Μιχαηλίδης

Παρασκευές στις 8:30 - Είσοδος ελεύθερη
Αθήνα: Αγαθουπόλεως 65 - Θεσσαλονίκη: Ιουστινιανού 24

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Α ρε Νατάσα. Τον «άναψες» πάλι τον πήδουλα. Και είσαι κι από εκείνες της άλλης μισής Αθήνας που δεν πρόκαμε...

Καθ' ότι η στήλη είναι και κοσμική -ενίοτε και τριτοκοσμική- θα συστήναμε στους κοσμικούς συντρόφους μία επίσκεψη (ποιος Ρουβίκωνας ρε;) ή έστω την αποστολή ευχών ή δώρων στην κόκκινη ή έστω κυανέρυθρη (ποιος Πανιώνιος ρε;) Γιάννα. Την Τρίτη έχει γενέθλια. Αν και εθιμικά δεν είναι ευγενικό (η Αλίκη -η εθνική μας σταρ ντεκράτουσε κρυφή την ηλικία της όσο ζούσε), ενημερώνουμε ότι κλείνει τα 62 χρόνια της.

«Κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη»... Βρε το ελεεινό σκουπίδι, βρε τον αλήτη! Ούτε ένα δεν κράτησε! Ούτε ένα...

Συνωστισμός στο μέρισμα, χαμός στη λοταρία κρεμάσαν' τα συστήματα από τη συμμορία που χίλια παίρνει απ' τον λαό κι ένα του δίνει πίσω δείχνοντας μεγαλόψυχη. Αστο, γιατί θα βρίσω.

Και μετά τη Black Friday και τη Cyber Week τι; Θα αφευθεί ορφανός, απελπισμένος και ακηδεμόνευτος ο χόμο καταναλωτικός; Μα πού είναι η αγία σκέπη του αγίου καπιταλισμού;

Απελπισμένη μα και φωταγωγημένη στο πνεύμα των ημερών, η λαϊκή μούσα σκάρωσε τρία χάλι χαϊκού. Για την κοινωνία: Αναβαθμίζεται διαρκώς / ο κρατικός τζόγος. / Υπέροχοι αλήτες. Για τους φιλόδοξους: Το ένα μου «νι» / θα κατέβει στις εκλογές. / Το αποφάσισε. Για τους ταγούς: Η σκόνη στο ξεσκονόπανο / κι ο Αλέξης / στο καμμενόπανο.

Μπορεί οι μεγάλοι να είναι σκληροί και να στέλνουν τις δυνάμεις καταστολής να τσακίσουν μικρούς, κινήματα και εργαζόμενους, αλλά η νεολαία δεν είναι έτσι. Δεν ξεκαβαλάει εύκολα το βολικό σύννεφο. Αυτή του ΣυΡΙΖΑ ας πούμε, καλούσε τους νέους να βγουν στους δρόμους στις 6 Δεκέμβρη.

«Δεν έφταιγαν οι ίδιοι, τόσος ήταν / η εποχή, τα βάρη, οι συνθήκες / κι άλλοι την πάθανε που τότε είπαν το ναι / και δεν ακούσανε των παλιών τις υποθήκες. / Τάχα η θέλησή σου λίγη / τάχα ο πόνος σου μεγάλος / η ζημιά ήτανε στο ζύγι / πάντα φταίει κάποιος άλλος» (Μανόλης Αναγνωστάκης).

Με αγωνία ο χριστιανικός κόσμος της ελέω θεού αριστεράς αναμένει έστω και μία συνάντηση -αν όχι γεύμα, δείπνο ή πρωινό α λα Μακρόν με κρουασάν- του ηγέρπη με τον Τζερόνιμο, τον επί Γης εκπρόσωπο του Μανιτού. Για ένα τσούγκρισμα ποτηριών με νερό της φωτιάς, μια πίπα της ειρήνης, λίγα λόγια στη διχαλωτή γλώσσα.

Αγωνία επίσης για το πού θα περάσει τις άγ(ρ)ιες μέρες των γιορτών ο πολυχρονεμένος ηγέρπη. Πού θα εκκλησιαστεί ως ευσεβής αριστερός; Πώς θα στολίσει ο άθεος το έλατό του; Θα του φτιάξει βασιλόπιτα και μελομακάρονα η συνοδός του στα εξωτικά ταξίδια ή θα του φέρει τίποτα ετοιματζίδικα; Τι δώρα θα του προσφέρουν το ποίμνιο της μεταμοντέρνας αριστεράς, οι καλαντιστές και οι παλαμακιστές του;

Η καπετάνισσα Ζωή πάντα στο μετερίζι φωνάζει και συγκρούεται, τους προκαλεί, τους βρίζει αντιλαλόνε τα βουνά, σείονται τα κανάλια το χάλι είν' επένδυση καλή πάνω στα χάλια.

Καλέ τι λέτε; Έχει καμία σχέση το γεγονός ότι ο ένας ξάδερφος είναι υπουργός Οικονομικών και ο άλλος εισπράττει χρέη; Τι κόσμος! Όλο συνωμοσίες, ίντριγκες και φαντασιοπληξίες, παντού βλέπει διασυνδέσεις και δαίμονες!

«Αφού είσαι ανθρώπινο πλάσμα / κι ανάγκη σου πρώτη το ψωμί / από τα λόγια τα παχιά / μην περιμένεις τροφή. / Γι' αυτό εμπρός μαρς αριστερά / είν' η θέση σου εκεί / στο μεγάλο το μέτωπο της εργατιάς / γιατί εργάτης είσαι κι εσύ. / Αφού είσαι ανθρώπινο πλάσμα / σαν σκουλήκι δε θες να σε πατούν / δε θέλεις δούλους να 'χεις εσύ / μα ούτε κι αφεντικά. / Αφού είσαι εργάτης, εργάτη / το δίκιο σου δε θα βρεις πουθενά / μονάχη της η εργατιά / κερδίζει την λευτεριά» (Berthold Brecht - «Το τραγούδι της ενότητας»).

Κοκκινοσκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Αναβρασμός στην πράσινη κοιλάδα...

Οι εξελίξεις και τα δρώμενα στον ποδοσφαιρικό Παναθηναϊκό, μετά την εντός έδρας ήττα από τον Πανιώνιο, επιβεβαιώνουν τη λαϊκή ρήση «η φτώχεια φέρνει γκρίνια». Η απaráδεκτη αγωνιστική εικόνα των πράσινων εντός του αγωνιστικού χώρου και ο «εμφύλιος» ανάμεσα στους οπαδούς του τριφυλλιού στις εξέδρες, δημιουργούν επιπλέον εμπόδια σε μια έτσι και αλλιώς προβληματική χρονιά για την ομάδα και αυξάνουν τις πιθανότητες να συμβεί το «ατύχημα» και να μην καταφέρουν οι πράσινοι να τελειώσουν αναίμακτα τη φετινή τους περιπέτεια.

Θα ξεκινήσουμε από το αγωνιστικό μέρος και από την απaráδεκτη αλλά απόλυτα φυσιολογική εικόνα που είχε η πλειοψηφία των παιχτών στον αγώνα με τον Πανιώνιο. Όσοι βρέθηκαν στο γήπεδο αλλά και όσοι «ξόδεψαν» το κυριακάτικο μεσημέρι για να δουν το παιχνίδι (όπως έκανε η στήλη) διαπίστωσαν ότι οι παίκτες του Παναθηναϊκού ήταν πολύ προσεχτικοί στον τρόπο που έπαιζαν, δεν πήγαιναν πρώτοι στη μπάλα και απέφευγαν να έρθουν σε κόντρα με τους αντιπάλους τους στις διεκδικούμενες φάσεις. Όπως λέμε στην ποδοσφαιρική αργκό, «δεν έβαζαν τα πόδια τους στη φωτιά». Αυτή η συμπεριφορά των ποδοσφαιριστών του τριφυλλιού ξάφνιασε δυσάρεστα τους οπαδούς της ομάδας, αφού μέχρι και το παιχνίδι με τον Πανιώνιο έδειχναν μια διαφορετική εικόνα και το μήνυμα που έστελναν ήταν ότι θα δώσουν όλες τις δυνάμεις τους για να βγει αλώβητη η ομάδα από την άσχημη κατάσταση στην οποία βρίσκεται.

Αν προσπαθήσει κάποιος να απαντήσει στο ερώτημα τι άλλαξε και η πλειοψηφία των παιχτών είχε την εικόνα περιπατητή στο γήπεδο, θα χρειαστεί κατά την ταπεινή άποψη της στήλης τρεις λέξεις: «χειμερινή μεταγραφική περίοδος». Είναι γνωστό και διακηρυγμένο σε όλους τους τόνους και με όλους τους τρόπους ότι προκειμένου να βγει η ομάδα από το οικονομικό και διοικητικό αδιέξοδο στο οποίο βρίσκεται, όποιος παίκτης φέρει μια καλή προσφορά μπορεί να φύγει από τον Παναθηναϊκό με τις ευλογίες της πράσινης διοίκησης. Το γεγονός αυτό έχει βάλει τους πράσινους στο επίκεντρο της προσοχής των μάντζερ, αφού οσμίζονται καλά κέρδη, λόγω της αδυναμίας του Παναθηναϊκού να διαπραγματευτεί την αξία του έμφυχου δυναμικού που διαθέτει. Το προηγούμενο διάστημα οι παίκτες αφενός έβγαζαν έναν ποδοσφαιρικό εγωισμό και αφετέρου προσπαθούσαν να δείξουν ότι αξίζουν αγωνιστικά

(για να μπορέσουν να βρουν κάποια καλή μεταγραφή), γεγονός που βοηθούσε την ομάδα, αφού είχε ένα καλό αγωνιστικό πρόσωπο και έπαιρνε καλά αποτελέσματα σε σχέση με την κατάσταση στην οποία βρισκόταν. Είναι όμως απόλυτα λογικό, όσο πλησιάζουμε στη μεταγραφική περίοδο και με δεδομένο ότι οι περισσότεροι από τους παίκτες που έχουν τις προδιαγραφές να πάρουν μεταγραφή και να συνεχίσουν την καριέρα με καλύτερους γι' αυτούς όρους, έχουν στο μυαλό τους να δρομολογήσουν τη μεταγραφή τους και ταυτόχρονα να προστατευτούν από κάποιο τραυματισμό που θα τους χαλάσει τα σχέδια και θα τους αφήσει αμανάτι στους πράσινους, να αλλάξει και η αγωνιστική εικόνα της ομάδας.

Οι δηλώσεις απόγνωσης του προπονητή των πράσινων, Μαρίνου Ουζουνίδη, μετά τον αγώνα με τον Πανιώνιο επιβεβαιώνουν τα παραπάνω και δείχνουν ότι πλέον η προσπάθειά του είναι να κρατήσει την ομάδα σε ένα ανεκτό αγωνιστικό επίπεδο μέχρι την ολοκλήρωση της μεταγραφικής περιόδου, οπότε και θα δει τι θα απομείνει στην ομάδα και πώς θα διαχειριστεί το έμφυχο υλικό που θα έχει στη διάθεσή του, που όπως όλα δείχνουν θα είναι πολύ διαφορετικό (και σε επίπεδο ποδοσφαιρικής ποιότητας) από το σημερινό. Δυστυχώς, για τους οπαδούς του τριφυλλιού οι πιθανότητες είναι σε βάρος της ομάδας και θα πρέπει να συνηθίσουν με την ιδέα ότι εκτός συγκλονιστικού απρόοπτου, θα βίσουν και άλλες ήττες όπως αυτή με τους κυανέρυθρους.

Εκτός από το αγωνιστικό, είχαμε γεγονότα και στις εξέδρες της Λεωφόρου. Οι οργανωμένοι οπαδοί του Παναθηναϊκού στη Θ13, αντιδρώντας στην απaráδεκτη εικόνα της ομάδας και στη διαφαινόμενη ήττα, άρχισαν να φωνάζουν συνθήματα κατά της οικογένειας Βαρδινογιάννη, σε αυτό αντέδρασαν οπαδοί από τις άλλες θύρες, τα αίματα άναψαν και οι δυο πλευρές βρέθηκαν να ανταλλάσσουν κλωτσιές και μπουινιές, μέχρι να καταφέρουν οι ψυχραιμότεροι

να τους χωρίσουν. Σε όσους δεν γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα στον Παναθηναϊκό, η εξέλιξη αυτή φάνηκε εξωπραγματική, ιδιαίτερα μετά τη συμπεριφορά των πράσινων οπαδών τη χρονική περίοδο μετά την αποχώρηση Αλαφούζου από τη διοίκηση της ομάδας. Όλο το προηγούμενο διάστημα οι πράσινοι οπαδοί είχαν σταθεί δίπλα στην ομάδα και τη βοηθούσαν τόσο οικονομικά αλλά κυρίως στον ψυχολογικό τομέα για να αντιμετωπίσει τις συνέπειες της αποχώρησης Αλαφούζου. Όσοι όμως είναι κοντά στην ομάδα ή έχουν κάποια επαφή με τα δρώμενα στον Παναθηναϊκό περίμεναν ότι αργά ή γρήγορα θα υπήρχε αντίδραση από την πλευρά των οργανωμένων οπαδών, αφού στα περισσότερα σεναρία για την επόμενη μέρα του Παναθηναϊκού, δεν έχουν θέση.

Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα στον αθλητικό Τύπο, η πλειοψηφία των καπιταλιστών που συμμετέχει στις διεργασίες για την επόμενη μέρα θέτει το θέμα των οργανωμένων (ορισμένοι και με επιτακτικό τρόπο) και θεωρεί τον έλεγχο τους προϋπόθεση για να συμμετάσχει στο όποιο διοικητικό σχήμα προκύψει. Αυτή η εξέλιξη είναι λογικό να έχει δυσάρεστήσει τους πράσινους οπαδούς και σαν μέτρο αντίδρασης αφενός θέλουν να κάνουν αισθητή την παρουσία τους και αφετέρου να αποτρέψουν κάποιον από τους «πολέμιους» τους να αναλάβει την ηγεσία της πράσινης ΠΑΕ (γεγονός που θα είχε ως άμεση συνέπεια και αλλαγές στη σημερινή κατάσταση στο χώρο των οργανωμένων οπαδών). Το τελευταίο διάστημα και παρά τις δηλώσεις από την πλευρά των Βαρδινογιάννηδων για μη εμπλοκή τους με τον Παναθηναϊκό, έχουν αυξηθεί οι αναφορές και οι προβλέψεις περί επιστροφής τους στην ομάδα. Μάλιστα, το τελευταίο διάστημα, στις τάξεις των απλών οπαδών και φίλων του Παναθηναϊκού, ακόμη και σε μια σημαντική μερίδα αυτών που συμμετείχαν στο συλλαλητήριο για την απομάκρυνση του Τζιγγερ από τη διοίκηση της ομάδας, έχει αυξηθεί σημαντικά ο αριθμός αυτών

που θεωρούν την επιστροφή της οικογένειας και τη συνεργασία της με τους Γιαννακοπουλαίους ως τη μοναδική «βιώσιμη» λύση.

Η στήλη είναι σε θέση να γνωρίζει ότι υπάρχουν επαφές και διεργασίες προς αυτή την κατεύθυνση και σύμφωνα με πληροφορίες της κάποιοι από τους Βαρδινογιάννηδες αφήνουν αμυδρές ελπίδες επιστροφής, όμως με πολύ «βαριές» και δύσκολες προϋποθέσεις για τους οργανωμένους και τη Θ13. Είναι λοιπόν λογικό, γνωρίζοντας αυτές τις διεργασίες, να υπάρχουν αντιδράσεις από τη Θ13 και προσπάθεια να αποτρέψει αυτά τα σεναρία. Οι αποδοκιμασίες της περασμένης Κυριακής μπορεί να ερμηνευτούν σαν απάντηση σε ένα σημείο της συνέντευξης του πρώην παίκτη του Παναθηναϊκού Γιάννη Γκούμα σε αθλητική εφημερίδα. Κατά την άποψη του πρώην παίκτη των πράσινων, ο μοναδικός τρόπος να επιστρέψουν οι Βαρδινογιάννηδες στην ομάδα είναι να γίνει ένα συλλαλητήριο συγνώμης! Οι οργανωμένοι πράσινοι οπαδοί θεωρήσαν ότι μέσω του Γκούμα, η οικογένεια βάζει τους όρους της για μια ενδεχόμενη επιστροφή και μόνο στην σκέψη αυτή στη θύρα 13 παθαίνουν αναφυλαξία.

Παρά το γεγονός ότι η κατάσταση δείχνει οριακή και χωρίς ιδιαίτερο περιθώριο για αισιόδοξες προβλέψεις, κατά την ταπεινή άποψη της στήλης ο Παναθηναϊκός δε θα πάει στα τάρταρα. Εστω και την τελευταία στιγμή θα βρεθεί λύση. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι όσο μεγαλώνει η απαξίωση της ομάδας και αυξάνονται οι πιθανότητες «ατυχήματος», τόσο μειώνονται οι απαιτήσεις που θα έχουν οι οπαδοί και ο κόσμος του Παναθηναϊκού από τον «σωτήρα» που θα αναλάβει να την βγάλει από το αδιέξοδο και να τη γλυτώσει από την καταστροφή. Για το λόγο αυτό, προς το παρόν κανένας από τους εν δυνάμει «σωτήρες» δεν έχει ανοίξει τα χαρτιά του. Περιμένουν την κατάλληλη στιγμή για να κάνουν αισθητή την παρουσία τους. Προσεχώς περισσότερα.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Στα μαλακά αναμένεται να πέσουν οι βασικοί κατηγορούμενοι για την υπόθεση Κοριόπολις, αφού στην πρότασή της η εισαγγελέας της έδρας τους απαλλάσσει από τις κακουρηματικές κατηγορίες και προτείνει την ενοχή τους για πλημμελήματα. Η αγορά της εισαγγελέας δεν είχε ολοκληρωθεί τη στιγμή που έκλεινε η στήλη, οπότε δεν γνωρίζουμε το πλήρες σκεπτικό της, συνεπώς τα όποια σχόλια σε ένα από τα επόμενα φύλλα της «Κ».

Φινέτσα που χάνεται στα βάθη των αιώνων, αφού όταν οι αρχαίοι πρόγονοί μας έπιναν χάπια για τη χοληστερίνη και τα τριγλυκερίδια, οι ευρωπαίοι εταίροι μας έτρωγαν βελανίδια.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Όταν η εκμετάλλευση δυναμώνει/ Πολλοί χάνουν το θάρρος τους/ Όμως το δικό του αντρίεψι./ Οργανώνει τον αγώνα/ Για τη δεκάρα, για το νερό/ Και για την εξουσία στο κράτος./ Ρωτά την ιδιοκτησία/ Από πού έρχεσαι;/ Ρωτά τις αντιλήψεις/ Ποιον ωφελείτε;/ Όσο κι αν σιωπούν/ Αυτός θα μιλήσει/ Και όπου καταπίεση και λόγος για μοίρα/ Εκείνος θα πει τα ονόματα./ Όπου τον κυνηγούν, εκεί/ Αρχίζει η ανταρσία, κι απ' όπου περάσει/ Η ανησυχία μένει.

(Μπ. Μπρεχτ - Εγκώμιο του επαναστάτη).

► «Οι άνθρωποι φοβούνται ο ένας τον άλλον, εκεί που ο "άλλος" παρουσιάζεται σαν αντιπρόσωπος ενός αποξενωμένου, πανίσχυρου κι εχθρικού κόσμου, σαν προσωποποιημένος νόμος, σαν εκτελεστικό όργανο μιας ανώνυμης δικαστικής εξουσίας. Ο αποξενωμένος, πανίσχυρος κι εχθρικός κόσμος, που οι "άλλοι" παρουσιάζονται σαν αντιπρόσωποί του, αντιπροσωπεύουν στην αρχή από τους γονείς. Με το σχηματισμό του Υπερεγώ ο κόσμος αυτός εσωτερικεύτηκε. Αργότερα - στην εκπαίδευση, στην επαγγελματική ζωή κι όλο και περισσότερο στον ελεύθερο χρόνο - αντιπροσωπεύεται εξωτερικά απ' τους ανώνυμους "άλλους", που, μέσα στη γενική δομή εξουσίας, εμπορεύματος κι ανταγωνισμού, γίνονται μια εξωτερική πηγή άγχους». (Ντήτερ Ντουμ - «Το άγχος στον καπιταλισμό», 1978).

► Γιατί εμείς τραγουδάμε για να σμίξουμε τον κόσμο.

► No Medicine Like The Blues.

► Indeedy do!

► Speak of the devil. KONTRA, 2/12/2017, άρθρο «Ζήτω ο Κόκκινος Δεκέμβρης - 70 χρόνια από την ένοπλη λαϊκή εξέγερση». Στο Ριζοσπάστη της επόμενης μέρας, 3/12/2017, διαβάζουμε: «Δεκέμβρης του '44 - Μία κρίσιμη ταξική σύγκρουση». Η φράση «λαϊκή ένοπλη πάλη» εμφανίζεται «πνιγμένη» στην πέμπτη παράγραφο... Και ακολουθεί η αυθαιρεσία, της αυθαιρείας, ω αυθαιρεία... «Στο ερώτημα αν μπορούσαν το ΕΑΜ - ΚΚΕ να καταλάβουν την εξουσία τις ημέρες της απελευθέρωσης της Αθήνας (12 Οκτώβρη 1944) ώστε να μην έρθει ο «Δεκέμβρης», η απάντηση μπορεί να δοθεί και πάλι μόνο με ένα "αν", παρότι η ιστορία δεν γράφεται με υποθετικά σχήματα». Δεν γράφεται, αλλά όταν η πραγματικότητα δεν συμφωνεί μαζί τους, τόσο το χειρότερο για την πραγματικότητα. «...και η αριστεριστική - βολονταριστική προσέγγιση που γίνεται με πλήρη απόσπαση από το ιστορικό πλαίσιο της εποχής, αλλά και από το στάδιο ανάπτυξης που περνούσε το ΚΚΕ... Όσο για τους κάπηλους του Περισσού, αυτοί προσπαθούν να μακιγιάρουν την αστική πολιτική τους πίσω από μία

τροτσκιστική πολεμική στην τακτική του ΚΚΕ (αλλά και του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος) για όλη την ιστορική περίοδο των δεκαετιών του '30 και του '40. Οι δεξιοί παριστάνουν τους αριστερούς!» (από το ίδιο άρθρο της Κόντρας).

► «...μαζική πορεία από την συμπλήρωση εννέα χρόνων από τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου...» (lifo.gr, 6/12/2017). Από ποιον δολοφονήθηκε ο Α. Γρηγορόπουλος δεν το έμαθε ακόμα η φυλλάδα... Όσο για τον Κορκονέα, ε, αυτός είναι πλάσμα μιας οργιώδους φαντασίας...

► 4/12/2017: καθιερωμένος αριθμός σε απεργία το ένα (!)...

► Τελικά ο Δεκέμβρης του 2008 ήταν εξέγερση, επανάσταση... τι ήταν; Μπερδεμένοι (;) μοιάζουν οι συγγραφείς του άρθρου «Εννέα χρόνια και μία χαμένη ευκαιρία μετά...» (prin.gr/?p=17995). Ξεκινάνε με την πρόταση «Μία συνήθης ιδιαιτερότητα των ιστορικών εξεγέρσεων είναι ότι...». Και καταλήγουν: «Ο χρόνος δεν

γυρίζει πίσω. Δεν υπάρχει κάποιος τρόπος να επιστρέψει κανείς στην επαναστατική κίνηση του Δεκέμβρη...». Το ότι ο Δεκέμβρης του 2008 είχε όσα καύσιμα είχε, δεν κάνει τους συγγραφείς να αναλογιστούν τη σχέση τους με το αυθόρμητο. Ξεκαθαρίζουν (ως απολογία;) πως «οι οργανωμένες δυνάμεις που κατόρθωσαν να ξεπεράσουν αυτό τον σκόπελο συνήθως κατέληξαν να καταλάβουν και την εξουσία, τερματίζοντας τις εξεγέρσεις». Όσο για την «λαϊκή κοινωνική βία», αυτή αποτελεί μέσο για επίτευξη στόχου, όπως το τσάκιμα της αστικής εξουσίας. Η υπόκληση όμως μπροστά στο αυθόρμητο γεννάει αγκυλώσεις και δογματισμούς...

► Περισσότερα καζίνα με λιγότερους φόρους. Τέσσερις νέες άδειες... (ΤΑ ΝΕΑ, 5/12/2017). Με τσέπες άδειες σπεύσομεν...

► Ωπ! «Όταν οι φόροι γίνονται παιχνίδι στα θρανία - Εκπαιδευτική πύλη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (στο ίδιο

φύλλο των ΝΕΩΝ). Και για να μην υπάρχει αμφιβολία για το περιεχόμενο: «ΤΑΧΕΔΥ - Οι φόροι χτίζουν το μέλλον μου».

► Διαγωνισμός PISA: PISS OFF!

► Μάλλον υποφέρει από το σύνδρομο «της κατσαρίδας» ο συγγραφέας του ανάλογου άρθρου στα ΝΕΑ, αυτός που έχει πηδήξει τη μισή Αθήνα...

► «Νίκη όλων των δικηγόρων της Αθήνας» δήλωσε ο νέος πρόεδρος του ΔΣΑ Βερβεσός. Μάλλον η αποχή νίκησε με ποσοστό 57,66%...

► Και το ηλεκτρονικό ΒΗΜΑ «έχασε» τον δολοφόνο του Α. Γρηγορόπουλου...

► «Εκδηλώσεις διαμαρτυρίας» η εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008, κατά Ριζοσπάστη, 6/12/2007. Για αστικό κόμμα πρόκειται... «Το λάθος τηλεφώνημα ενός δολοφόνου», διήγημα στον Ριζοσπάστη του '08 που ξέπλενε τον Κορκονέα και τον Σαραλιώτη.

► «ΜΑΤ και χημικά ενάντια στους διαδηλωτές» - Ριζοσπάστης, 6/12/2017. Ναι! Η ίδια εφημερίδα που στηρίζει με δισέλιδο την λύση «των προβλημάτων των σωμάτων ασφαλείας».

► «Τολμηρά βήματα προς τα εμπρός» η επίσκεψη του persona non grata Ερντογάν κατά Α. Τσίπρα.

► ΚΑΙ η Αυγή δεν έμαθε ακόμα ότι ο Κορκονέας δολοφόνησε τον Α. Γρηγορόπουλο (avgig.gr, 6/12/2017).

► Αποφασίζομεν και διατάσσομεν και απαγορεύομεν. Τι σας θυμίζει;

► Κι η κοπριά στα λάχανα: «Στηρίζουμε τις ελληνικές θέσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο», Κόρμπιν προς Αχτσιόγλου.

► Σαν πολύ περηφανεύεται για το «μέρισμα» η θειάκα με τα γεμιστά.

► Ω, δε θυμάμαι να 'μουν κι εγώ μικρός ποτέ/ σα γέρος παραλυτικός κρυβόμουν στα δωμάτια/ διαβάζοντας βιβλία παλιά -πικρές των σκιών ακτές-/ κι όλη η ζωή μου λίκναζε στα εκστατικά μου μάτια. (Γ. Ρίτσος, «Εξήγηση»).

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Δε νομίζουμε πως το καινούργιο κυριλέ φαγάδικο που άνοιξε στο Γκάζι έχει σχέση με τις προσπάθειες ανασυγκρότησης του πασοκοχώρου, που εξελίσσονται τους τελευταίους μήνες. Απλά οι άνθρωποι του μάρκετινγκ αναζητούν διαφημιστικές ιδέες που θα «δουλέψουν» για την προσέλκυση πελατείας. Απορούμε πώς δεν το είχαν σκεφτεί τόσο καιρό. Εδώ μια πρώην μοντέλα έχει στήσει στο Χαλάνδρι μπαρ με το όνομα... «Στάλιν». Και μια περίοδο κάθε ταβερνείο που... σεβόταν τον εαυτό του περιλάμβανε στο πρόγραμμά του και μερικά αντάρτικα (προς το τέλος, για να μείνουν οι φοιτητάριοι όσο γίνεται περισσότερο στο μαγαζί και ν' αυξηθεί η κατανάλωση). Αυτές οι διαφημιστικές εμπνεύσεις κρατούν μια περίοδο, μετά η μόδα τους περνάει και οι ιδιοκτήτες κάνουν «ανακαίνιση» στο μαγαζί, ψάχνοντας άλλη διαφημιστική μόστρα για να τραβήξουν πελατεία.

◆ Ποιος θα σφυροκοπηθεί; Σύμφωνα με τη ντουντούκα του ΣΥΡΙΖΑ, πρόκειται για «παιχνίδια Μέσων Ενημέρωσης συμφερόντων Μαρινάκη», που κάνει «συνολική προσπάθεια κατά της κυβέρνησης». Τη θέση της φυλλάδας δεν μάθαμε. Λέμε τώρα. Γιατί η θέση της φυλλάδας είναι η θέση της κυβέρνησης. Σε όλα τα θέματα. Με τον πιο χοντροκομμένο τρόπο. Υποτιμώντας τη νοημοσύνη των αναγνώστών της (επ' αυτού δεν μας πέφτει λόγος - δικό τους το πρόβλημα). Το «σφυροκόπημα μέχρι εσχάτων» δεν είναι για τον Μαρινάκη. Αυτός άλλωστε δεν καταλαβαίνει από τέτοια. Είναι φτιαγμένος από το ίδιο χοντρό πετσί που είναι και οι συριζαίοι. Για τους ανθρώπους που αντιδρούν και αγωνίζονται να ματαιώσουν πλειστηριασμούς είναι το σφυροκόπημα. Αυτούς που γεύτηκαν ήδη τα γκλομπ των ΜΑΤ και τα χημικά σε κλειστό χώρο. Αυτούς για τους οποίους ετοιμάζεται νέα, πιο σκληρή κατασταλτική νομοθεσία. Αλήθεια, θύματα του Μαρινάκη είναι όλοι αυτοί; Οχλος που άγεται και φέρεται από την προπαγάνδα ενός μεγαλοεφοπλιστή-μεγαλοεκδότη-μεγαλοπαράγοντα; Ο Κοντονής το είπε στα ίσα. Μόνο ενεργούμενα του Μαρινάκη που δεν τους αποκάλυψε. Η ΕφΣυν τι γνώμη έχει; Οχι τίποτ' άλλο, αλλά η πλειοψηφία τους πρέπει να είναι και αναγνώστες της.

◆ Να κι ένα σύνθημα που δεν αναπαράγει τον συνήθη μηδενισμό με την απαραίτητη καταστροφολογία («κάψτε τα σχολεία» κτλ.). Πάει στην ουσία της εκπαίδευσης που προσφέρει το αστικό σχολείο. Στην κατάκτηση της γνώσης που αντί να είναι χαρά και δημιουργία, γίνεται καταναγκασμός.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Πριν στεγνώσει το μελά- νι των τροϊκανών κάτω από το λεγόμενο staff level agreement της τρίτης αξιολό- γησης, η Αχτσιόγλου έσπευσε σαν τον κλέφτη να καταθέσει στη Βουλή τροπολογία (σε άσχετο νομοσχέδιο και εκ- πρόθεση), η οποία θέτει εκ- ποδών το δικαίωμα της απερ- γίας για τις πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις. Ενδεχομένως αυτή τη στιγμή η τροπολογία να είχε ψηφιστεί,

1/5 των οικονομικά τακτοποιη- μένων μελών.

Σ' αυτή τη διάταξη οι συρι- ζαίοι προσθέτουν ένα εδάφιο που προβλέπει: **«Ειδικά για τη συζήτηση και λήψη απόφασης κήρυξης απεργίας απαιτείται η παρουσία τουλάχιστον του ενός δευτέρου (1/2) των οι- κονομικά τακτοποιημένων μελών».**

Σ' ένα συνδικαλιστικό κίνη- μα όχι μόνο γραφειοκρατικο-

Η «πρώτη φορά Αριστερά» χτυπάει το δικαίωμα της απεργίας

Κερασάκι στην τούρτα της κινεζοποίησης

αν δεν μεσολαβούσε ένας πα- ράγοντας που δεν τον είχαν πάρει υπόψη τους: η «αναπτυ- ξιακή» φιέστα στην Κέρκυρα, στην οποία θα έπαιρναν μέ- ρος υπουργοί και βουλευτές. Σε περίπτωση ονομαστικής ψηφοφορίας (ο Περισσός την προανήγγειλε), η τροπολογία θα περνούσε με τις ψήφους της ΝΔ, δίνοντας αφορμή για βάσιμη πολιτική σπέκουλα για τη συνοχή του κυβερνητικού λόχου.

Ετσι, η τροπολογία απο- σύρθηκε άρον-άρον, όπως ακριβώς είχε κατατεθεί. Οχι βέβαια για «να δοθεί χρόνος να γίνουν κάποιες περαιτέρω διευκρινίσεις» και «να γίνει και ένας ευρύτερος διάλογος», όπως έσπευσε να πει ο γνω- στός και μη εξαιρετός γενι- κός γραμματέας του υπουρ- γείου Εργασίας Α. Νεφελού- δης (αλήθεια, όταν κατέθεταν νυχτιάτικα την τροπολογία, για να ψηφιστεί την επόμενη μέρα, δεν το είχαν σκεφτεί αυτό;), αλλά για να μη χρεια- στεί να περάσει η αντεργατι- κή ρύθμιση χάρη στις ψήφους της ΝΔ. Θα την καταθέσουν τις επόμενες μέρες, χωρίς καμιά αλλαγή. Το είπε και ο Νεφελούδης με τα «περίερ-

γα» ελληνικά του: «Στην ουσία δεν θα αλλάξει τίποτα, με την έννοια ότι ήταν έτσι κι αλλιώς μια επιλογή που δεν ήταν προ- τεραιότητά μας να επιλεγεί, για να προχωρήσει αυτή η δια- δικασία για τις απεργίες. Είναι αποτέλεσμα της συμφωνίας με τους θεσμούς».

Να λοιπόν γιατί βιάστηκαν τόσο πολύ να προωθήσουν την τροπολογία. Για να πάει ο Τσακαλώτος στο Eurogroup «με ψηλά το κεφάλι»: «εμείς περνάμε ακόμα και τα πιο δύ- σκολα, ακόμα και αντεργατικά μέτρα που οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις δεν τόλμησαν να νομοθετήσουν, μολονότι τους το ζητήσατε».

Δεν ανησυχούν για τη... συ- νειδηση των βουλευτών του κυβερνητικού λόχου; Μετά από τόσες... δοκιμασίες συ- νειδησης, κατά τις οποίες πά- ντοτε νίκησε το Μνημόνιο (και όχι η υποτιθέμενη συνείδηση), δεν ανησυχούν. Αν χρειαστεί, θα γίνει και λίγο «μασάζ», όπως λέει ο Τσακαλώτος, που εξο- μολογήθηκε πρόσφατα ότι θα ήθελε να έχει σπουδάσει και ψυχολογία για να μπορεί να κάνει αποτελεσματικότερα το «ego μασάζ» που χρειάζονται οι σύντροφοί του. Το πρώτο

δείγμα μνημονιακής νομι- μοφροσύνης το έδωσε στη Βουλή ο... ούλτρα αριστερός Γιώργος Κυρίτσης, απαντώ- ντας στον Μπουμπούκο που τους έλεγε «πόσο ξεφτίλες εί- στε!»: «Η Κυβέρνηση διαπραγ- ματεύεται και πετυχαίνει αυτό το οποίο κάθε φορά θεωρεί ότι είναι το καλύτερο το οποίο μπο- ρεί να πετύχει κοιτάζοντας τα πράγματα από την πλευρά της περιφρούρησης των συνδικαλι- στικών δικαιωμάτων»!

Η νομοθεσία για την κήρυ- ξη απεργίας προβλέπεται από τον νόμο 1264/1982. Το άρθρο 20 προβλέπει ότι στα πρωτο- βάθμια σωματεία απεργία αποφασίζεται μόνο από τη γε- νική συνέλευση (το διοικητικό συμβούλιο μπορεί ν' αποφα- σίσει μόνο στάση εργασίας). Το άρθρο 8 (παράγραφος 2) προβλέπει τότε μια γενική συνέλευση έχει απαρτία. Στην πρώτη σύγκλησή της απαιτεί- ται η παρουσία του 1/3 των οικονομικά τακτοποιημένων μελών, στη δεύτερη συνέλευ- ση (μπορεί να γίνει μετά από δύο μέχρι δεκαπέντε μέρες) απαιτείται παρουσία του 1/4 και στην τρίτη συνέλευση (πάλι μετά από δύο μέχρι δεκαπέντε μέρες) αρκεί η παρουσία του

ποιημένο αλλά και απομαζικο- ποιημένο, σε χώρους δουλειάς όπου βασιλεύει η εργοδοτική τρομοκρατία, σπεύδουν να ορ- θώσουν νέα εμπόδια στη δυνα- τότητα κήρυξης απεργίας, θω- ρακίζοντας τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις για το μέλλον.

Δεν είναι τυχαίο ότι αυτή τη διάταξη τη ζητούσε η τρόικα από το 2011. Ο Βρούτσης, ως υπουργός Εργασίας, προσπά- θησε να τη θεσπίσει το 2012, όμως δε συμφώνησε το ΠΑ- ΣΟΚ, που αντιμετώπιζε προ- βλήματα με τη συνδικαλιστική του γραφειοκρατία. Ετσι, η τρόικα πείστηκε ν' αφήσει το θέμα για ευθετότερο χρόνο. Κι αυτόν τον ευθετότερο χρό- νο τον βρήκαν τώρα, με την «πρώτη φορά Αριστερά», που ψηφίζει αυτά που δεν τολμού- σαν να ψηφίσουν η Δεξιά και το Κέντρο.

Η υπόθεση της ταξικής ανα- συγκρότησης του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος, βέβαια, είναι κάτι ευρύτερο από την εργατική νομοθεσία, όπως διαμορφώνεται κάθε φο- ρά. Το τιτάνιο αυτό έργο πρέ- πει να γίνει «υπόγεια» για να μπορέσει να σπάσει ένα προς ένα τα κατασταλτικά εμπόδια.

βαθύ κόκκινο

Ασθμαίνων καπιταλισμός

Η λέξη «ανάπτυξη» έχει γίνει, από τα χρόνια των Σαμαροβενιζέλων ακόμα, ανέκδοτο στα χείλη του ελληνικού λαού. Ανέκδοτο με πικρή γεύση, καθώς οι κυρίαρχοι κατάφεραν να δώσουν στη λέξη «ανάπτυξη» μεταφυσικές ιδιότητες, προσδίδοντάς της περιεχόμε- νο φαρμάκου «διά πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν». Όταν έρθει η ανάπτυξη, θα λυθούν -περίπου ως διά μαγείας- όλα τα προβλήματα, κι όσο δεν έρχεται, ο κό- σμος φτιάχνει πικρά ανέκδοτα.

Ακόμα και στην περίοδο των Τσιπροκαμμένων, που χρονικά συμπίπτει με την ολοκλήρωση του καθοδικού μέρους του κύκλου της κρίσης, η «ανάπτυξη» εξακο- λουθεί να τροφοδοτεί ανέκδοτα. Πρώτο, γιατί οι προ- βλέψεις συνεχώς διαφεύδονται και δεύτερο, γιατί οι... ιαματικές της ιδιότητες αποδεικνύονται ένα μεγάλο ψέμα.

Πέρσι τέτοια εποχή, όταν ψήφισαν τον κρατικό προ- ὕπολογισμό του 2017, «προέβλεψαν» ανάπτυξη 2,7%. Τον Μάη, με το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα, χωρίς να έχει μεσολαβήσει κάτι το εντυπωσιακό στην οικονο- μία, κατέβασαν την πρόβλεψη στο 1,8% (μείωση κατά 33%!). Αυτό δείχνει ότι το 2,7% ήταν κανονικό «μπαλα- μούτι», για να βγαίνουν τα υπόλοιπα νούμερα του προ- ὕπολογισμού. Τον Οκτώβρη, στο προσχέδιο κρατικού προϋπολογισμού του 2018, έμειναν στην «πρόβλεψη» για 1,8%. Τον Νοέμβρη, με το σχέδιο κρατικού προϋ- πολογισμού του 2018, κατέβασαν την «πρόβλεψη» στο 1,6% (όσο αναφέρουν οι φθινοπωρινές προβλέψεις της Κομισιόν). Και τον Δεκέμβρη, με τα τελευταία στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ (ανάπτυξη μόλις 1,3% στο «καλό» -λόγω τουρισμού- τρίτο τρίμηνο), κανείς δεν πιστεύει ότι θα πιαστεί το 1,6%. Προεξοφλούν ότι ο δείκτης θα καθήσει χαμηλότερα, κάτω ίσως και από 1,5%.

Το παιχνίδι με τους αριθμούς, με τις λαθεμένες και τις σωστές προβλέψεις, είναι βολικό για την αντιπα- ράθεση ανάμεσα σε κυβέρνηση και αντιπολίτευση. Μια αντιπαράθεση που στηρίζεται πάντοτε πάνω στις μεταφυσικές ιδιότητες που έχουν προσδώσει στην ανά-πτυξη. Σημασία έχει ν' αντιλαμβανόμαστε την ουσία.

Ο ελληνικός καπιταλισμός ήταν πάντοτε προσανα- τολισμένος στην εσωτερική αγορά. Όταν η εσωτερική αγορά είναι στενεμένη ως εκεί που δεν παίρνει άλλο, λόγω της σκληρής λιτότητας και της φορομνηξίας, πώς μπορεί να προκύψει αναπτυξιακή ροπή; Υπάρχει, βέ- βαια, ο τουρισμός. Είναι το τοτέμ του ελληνικού καπι- ταλισμού, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια. Ομως, εκτός του ότι τα όρια του τουρισμού δεν είναι απεριόριστα, πρέπει να πάρουμε υπόψη ότι ο τουρισμός ελέγχεται σε μεγάλο βαθμό από μια αλυσίδα τουρ οπερέιτορ του εξωτερικού, με αποτέλεσμα σημαντικό τμήμα των κερδών να μην περνά καν στο ελληνικό ΑΕΠ, αλλά να συσσωρεύεται απευθείας στο εξωτερικό.

Υπάρχει περίπτωση πιο δυναμικής ανάπτυξης τα τελευταία χρόνια; Με την εσωτερική αγορά να εξακο- λουθεί να παραμένει στενεμένη, με τα λεφτά από τις προγραμματιζόμενες ιδιωτικοποιήσεις να πηγαίνουν καθ' ολοκληρίαν για την αποπληρωμή του χρέους και με την υποχρέωση για «πρωτογενή πλεονάσματα» 3,5% μέχρι το 2022 και τουλάχιστον 2% από το 2023 μέχρι το 2060 (πράγμα που σημαίνει ότι δεν υπάρχουν περιθώρια ούτε για σημαντική αύξηση των δημόσιων επενδύσεων), ο ελληνικός καπιταλισμός θα συνεχίσει να αγκομαχάει και η ανάπτυξη θα είναι αναιμική (και πάντοτε στρεβλή, βέβαια).

Περίπτωση για υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης υπάρχει αν γίνουν στην Ελλάδα επενδύσεις μονοπωλι- ακών ομίλων με εξαγωγικό προσανατολισμό. Δηλαδή, αν χρησιμοποιήσουν την Ελλάδα σαν μια «μικρή Κίνα» στην καρδιά της Ευρώπης. Στρατηγικά υπάρχει τέτοιος σχεδιασμός, όμως δεν έχουμε δει ακόμα να γίνονται επενδυτικές κινήσεις μονοπωλίων σε παραγωγικούς τομείς. Το πιο σημαντικό, όμως, είναι πως αυτοί οι σχε- διασμοί έχουν ως προϋπόθεσή τους την κινεζοποίηση της ελληνικής εργατικής τάξης και ένα φορολογικό καθεστώς αποικιοκρατικού τύπου.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση